

பராசரஸ்ம்ருதி.

பிராமணை கந்தத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்

முதலானவர்களுக்குக் கலியுகதர்மத்தைப்பற்றி

ஜனனமுதல் இறுதிவரைக்கும்

ஆசாரம், நித்தியகர்மம், ப்ராயச்சித்தம்,

சூதகம், முதலியவற்றை

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட

பராசர மாதவீய முதலான அநேக வ்யாக்கியானங்களை யனுஸரித்து

உ. வே. வித்வான், ஆரீர்-ஈச்சம்பாடி,

தேசிகாசாரியரால்,

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

கெ. அனந்தாசாரியரால்,

சென்னை :

ஸ்ரீ கீகேதன அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy-Right.

நிலை ரூ. 1-4-0. நாயல்காரர் 0-3-0.

R. SUBRAHMANYA VADHYAN
BOOK-SELLER & PUBLISHER
KALPATHI, PALNATHI

விளம்பரம்.

புஸ்தகம் வேண்டுவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பைராகிமடம் பின்பக்கம் போலீசு ராகவாசாரியர்தெருவு ௧௧-8. கெ. அனந்தாசாரியரிடத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

தசோபநிஷத், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 45-பவுன் காகிதம் ரூ. 5-0-0. தபால்கூலி 0 8-0.

50-பவுன் காகிதம் ரூ. 6-0-0. விபுஸ்தகம் ஆய்விட்டது.

வந்தநபாஷ்யம் புருஷஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் பூஸூக்தம் கீனாஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

பகவத்கீதை கிரந்தசுலோகம் தமிழ்சுலோகம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

ஷட ஷட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 0-12-0. 0-2-0.

கல்கிபுராணம், (தசாவதாரத்தில் கடைசி அவதாரம்) ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு கலியுக விசித்திரத்தையும் அக்ரமத்தையும் சொல்லப்பட்டு யிருக்கிறது. படத்துடன் ரூ. 0-12-0. தபால்கூலி 0-2-0.

சந்தரகாண்டம் ப்ரதி சுலோகத்துக்கு தமிழ் அர்த்தமும் ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.

தைத்திரீய உபநிஷத் ப்ரதிபதம் சங்கர, ராமாநுஜ பாஷ்யம் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-4-0, 0-4-0.

ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் } ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நல்லகாகிதம்

ஷட மட்டகாகிதம்	1-4-0.	„	0-4-0.
தேசிகப்ரபந்தவ்யாக்கியானம்	3-0-0.	„	0-5-0.
தெங்கலை குருபரம்பராப்ரபாவம்	0-12-0.	„	0-3-0.
பாஞ்சராத்நிரம் பராசரஸம்ஸிதை	1-4-0.	„	0-4-0.
108 உபநிஷத் கிரந்தவிபி மூலம்	4-0-0.	„	0-5-0.
நாலாயிரப்ரபந்தம்	2-0-0.	„	0-5-0.
திருமாலேப்ரதிபத வ்யாக்கியானத்துடன்	0-12-0.	„	0-2-0.
பெரியதிருமொழி வ்யாக்கியானம்	4-0-0.	„	0-14-0.

இந்த புஸ்தகம்தவிர இதரபுஸ்தகம் வேண்டுமானால் வாங்கி அனுப்பப்படும். ப்ரஹ்மஸூத்ரம், அதாவது வேதாந்தசூத்திரம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, நீலகண்டர் முதலான ஸம்ஸ்க்ருத பாஷ்யங்களை மதத்ரய வித்வான்களைக் கொண்டு பிரதிபதத்துடன், தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நல்ல காகிதத்தில் ராயல் ஸைஸில் அச்சிட்டுவருகிறது. சந்தாவாய் சேர்ந்தவர்களுக்கு பாரம் 1 க்கு 1 அணு வீதம் மொத்தகிரயம் ரூ. 3-0-0. தபால்கூலி 0-6-0. அட்வான்சு அனுப்பவேண்டும்.

அக்டோபர்மீக்குப் பிறகு வாங்குவோர்களுக்கு ரூ. 4-8-0. தபால்கூலி 0-6-0.

4-மாசத்துக்குள் பூர்தியாய்விடும் ப்ரதிமாசம் அச்சுபோட்டவரைக்கும் அனுப்பப்படும்.

கெ. அனந்தாசாரியர்.

ஸ்ரீரஸு. முகவுரை.

பரமகாருணிகனாய் ஸ்ரீய்:வதியான வரலெவாருஷன் “ஊ
வவவதா ஸுதஸுவேஹுதாந: வரலெவாந:” என்கிறபடியே
வவவதாநாக்களும் தனக்குச்சேஷமாய் தானிட்டவழக்காயிருக்கிற
படியை சுநாஜிராயயாஸுவ: என்கிறகணக்கிலே உறக்கந்
கொண்டு உணராதொழியவே, அறியாதன அறிவிக்கும் அத்தன
தன் ஸஹஜ ஸம்பந்தங்கொண்டு ரகசிக்க விரகுபார்த்து “ஸாஸநா
வாஸ”மென்கிறபடியே தன் ஞானஞான வேதத்தைக் கொடுக்க
ஊது

அவைதான் ஊரலெவாமாயும் சுநஹமாயு மிருந்தமை கொண்டு
கவஜராய் சுலகாவஜீவிகளான வேதநர் திறத்தில் பயன்படாததை
வகு
யறிந்து கஊவ ஸுஹணரலவங்குளான ஸுபுதிகளை ஸுநாஜிகளி
டத்தில் தானும் சுநவூவிஷ்டனாய் வஹுமுகமாகவூவதிட்டித்
தான். அவைகளில் வரலெவந்தா வாரலெவந்தவேதியான வரலெ
ரலவவான் அருளிச்செய்த வாரலெவந்தஸுதிமற்றஸ்மருதிகள்போ
லன்றிக்கே கவளவாரலெவந்தஸுதா: என்கிறபடியே கவியுதத்தி
லுபயோகப்படத் தகுந்ததாகையால் அத்தஸுதி கீர்வாணபாஷையி
விருப்பதால் ததஜர்களுக்கு மெளிதிலறிவுண்டாகும்பொருட்டு தமிழ்
ழில் மொழிபெயர்த்துத் தாத்பரியம் எழுதப்படுகிறது, இதில் புத்தி
மாந்தியத்தாலே தேனும்பிழையுளவேனும் பெரியோர்கள் பொறுப்
பது கடனையென்று கூடுவெசெய்ய வூராயிடுக்கின்றனன்.

பராசரர் சரித்திரம்.

தாவிப்புவனங்கள் தாளிணைகுட்டிய தந்தையுந்திப்பூவிற்பிறந்த
சதுமுகனுக்கு ஜயேஷ்டபுத்திரான வஸிஷ்டமகாரிஷிக்குப் புத்திர
ரானசக்தியென்பவரிடத்திலுதித்ததவோநிகியான பராசரபகவான்
தன்னுடைய பிதாவை யோரரக்கன்கொன்றநிமித்தியமாகக்கோபங்
கொண்டு ராகுஸரையெல்லா மொழிக்கும் யாகம்செய்கிறவரையில்
புலஸ்தியரோடுகூட வஸிஷ்டர் அவ்விடம்வந்து தத்வங்களைச்சொல்
லியவர் கோபத்தை சமிப்பித்து அவ்விருவரும் இவருக்கு ஸுபுதிவ
ராணங்களைச் செய்யும் திறமையையும் வரலெவந்தாரணம் பண்
னும் சக்தியையும்வரமளித்தவுடனிரித்தஸுதியையும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுரா

ணம் முதலிய மற்ற அனைக்கார்தங்கனையும் செய்து தமது புத்திராரயும் பரம்புருஷ வைதாராபமாயுமிருக்கிற வுராவைமுன்னிலையாகக்கொண்டு பூவதிட்டித்தார். இன்ன மிவருடைய பெருமைகளை விஷ்ணுபுராணம் முதலிய விடங்களில் பாக்கக்காணலாம்.

அவதாரிகை.

வேதங்கள்ஒருபுருஷனுல்செய்யப்படாததாகையாலும்,சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவத்தில் தோஷங்களில்லையே யாகிலும் புருஷ ஸம்ஸ்யப்ரியுதமாக டேரஷஸம்ஸ்யாவையுண்டாகையா வின்வகளுக்கு தச ஸம்ஸ்யாய் நமான டேரஷங்களில்லையாகையாலும், அவைகள் சுயீயரோநங்களேயன்றி சுநயீயரோநவாமங்க ளயிகமாயிருப்பதானும் அவ்விருபாகங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து எளிதில் மூலமாகச்செய்த சூவவாகுங்களை பூரோணமாகக் கொள்ளவேண்டுகையாலும், ஸாக்ஷாதிமூலங்களுக்கு “யவெதுகிவதிநாநவடிசுதசுஷேஷஜ” என்றும் “ஸதேஹாவாவுராவைவாராஸாஸா” என்றும் வெவெடிகபூலியில்லாமையாலும் இவைகளே பூரோணகரீ மென்பது ஸுஸ்மிரம் இந்தஸூதியில் சூவாரகாணமென்றும்பூராயஸிதகாணமென்றும் இரண்டுகாண்டங்களும் பன்னிரண்டு சுயூராயங்களும் ஐந்துநாற்றியெழுபத்துமூன்று ஸ்லோகங்களு மடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றில் முற்பட சூவாரங்களைச் செய்யவேண்டியபடியால் கூறுமிடத்தில் அவைகள் மூன்று அத்தியாயங்களால் முற்படக்கூறப்பட்டு அவ்வாசாரந்தவறுதலால் பூராயஸித மாவஸூகமாகையால் லது பிற்பட ஒன்பது அத்தியாயத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ர ஸ் து.

ப ரா ச ர ஸ் ம் ரு தி யி ன்

அ ட் ட வ ணை.

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

- க ருஷிகள் வ்யாஸரிடம்சென்று கலியுகதர்மத்தைக்கேட்
டது க
- க ருஷிகளைக்குறித்து எனக்கு ஸம்பூர்ணமாகத்தெரியா
து: என் தகப்பனானேக்கேட்கவேணுமென்று வ்யா
ஸர் சொன்னது க
- உ ருஷிகளும் வ்யாஸரும்சேர்ந்து போய்பதரிகாஸ்யம்
தில் பராசராப்பார்த்து வணங்கிஸ்துதித்தது ௫
- க ருசலப்ராஸ்யம்செய்து கொண்டது ௧௦
- வ்யாஸர், எனக்குதர்மோபதேசம்செய்யுமென்று பரா
சராக் கேட்டது கக
- ச இதுவரையில்தான்கேட்ட தர்மசாஸ்த்ரத்தை யநுவதித்
தது க௨
- இதுவரையில்கேட்ட தர்மங்கள் யுகாந்தரவிஷயமென்
னுதல் க௫
- அந்த தர்மங்கள் கலியுகத்தில் அழிந்துபோனபடியால்
இப்போததுஷ்டிக்க யோக்யமானதர்மங்களைச் சொல்
லுமென்று கேட்டது. க௬
- ௫ நீர்கேட்ட தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று பராசரர்
ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது க௮
- தர்மநிர்ணயம்செய்கிற ஸ்ம்ருதி கர்த்தாக்கள் யுகங்கள்
தோறும் அவதரிக்கிறார்களென்பது ௨௦
- ௬ வேதம்நித்யமென்றும், அதிற்சொல்லிய தர்மங்களை கல்
பங்கள்தோறும் மதுஉபதேசிக்கிறு ரென்னுதல் ௨௧
- யுகங்கள்தோறும் அவ்வவ யுகங்களுக்குத்தக்கபடி தர்ம
ங்கள் வெவ்வேறென்னுதல் ௨௨
- யுகாநுஸாரியான தர்மங்களின்னதென்னுதல் ௨௩
- அந்தந்த யுகங்களிலதுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மசாஸ்திரங்க
ளின் விவரம் ௨௪
- ௭ யுகபேதத்தினால் தோஷியுடன் ஸம்பந்தித்தவைகளை
விடின் விவரம் ௨௫
- யுகபேதத்தினால் தோஷஸம்பர்கத்தின் விவரம் ௨௬
- யுகபேதத்தினால் சாபங்கள் பலிக்கும்காலம். ௨௭
- மல்லாயுகங்களிலுள்ளவர் தாநம் செய்துகொண்டிருக்

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

அ	அந்தந்த தானங்களுக்கு உத்தமமத்யமாதமவ்யவதஸ்தை கலியில் தர்மம் முதலியவை நஷ்டமாய்ப்போனவிதம் யுகங்கள் தோறும் சரீரவலிவின்விதம்	உக கௌ கௌ
க	கலியுகத்தில் தர்மங்கள் அற்பமாயினும் பிராமணர்கள் ஆசாரஹீனர்களாயினும் அவர்களை நீந்திக்கக்கூடாதெ ன்பது	கக
	யுகாதுஸாரமாகப்பூர்வீகர்கள் சொன்ன தர்மங்களை யா லோசித்து இந்த யுகத்திற்குப் பையோகியாகவருத்தபரா சரர்மொழிந்த தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேனென்று ப்ரதிஞ்ஞை செய்தல்	கச
கௌ	எல்லோருக்கும் ஆசாரம் முக்கியமென்பது ஆசாரமுள்ளவன் துன்பமுருனென்பது ஷட்கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் அதிதிஸ்வரூபநிருபணம்	கௌ கௌ கௌ சௌ
கக	அதிதிபூஜாவிதி அதிதியைப் பூஜியாவிடில் தோஷமென்பது	சௌ
கௌ	ஸத்பாத்ரத்தில்தானம்செய்யவேணுமென்பது அதிதியைப்பரீக்ஷைசெய்யக்கூடாதென்பது. ஸதாசாரமுள்ளவன் அதிதிவேதாத்யயனம் செய்கிறவன் இம்மூவரும் நித்யம்பூஜிக்கத்தக்கவர்களென்பது.	சௌ சௌ சௌ
கக	வைஸ்வதேவத்திற்கு முன் ஸந்நியாவி பிக்ஷுக்கு வந் தால் அவனுக்கு பிக்ஷுயிடும் விதம் பிக்ஷுயின் பரிமாணம். பிக்ஷுயிடும் விதம். ஸம்பத்துள்ளவனு மதிதியாவாளென்பது.	சௌ சௌ சௌ சௌ சௌ
கச	வைஸ்வதேவத்திற்குமுன் வந்த ஸந்நியாவிக்கு பிக்ஷு யிடாமை தோஷமென்பது. வைஸ்வதேவம்செய்யாவிடில் தோஷமென்பது.	சௌ சௌ
கௌ	அதிதி பூஜையின் பலம். போஜநகாலத்திலுள்ள சில நியமங்கள். எல்லோரும் பிக்ஷுயெடுக்கக்கூடாதென்பது. கூத்திரியன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் விதம்.	சௌ சௌ சௌ சௌ
கக	கப்பம்வாங்குகிற விதம். வைஸ்யவ்ருத்தி. சூத்ரவ்ருத்தி. சூத்ரின்விற்கவேண்டியவஸ்துக்கள். சூத்ரன் செய்யத்தகாத கார்யங்கள்.	கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கௌ	இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்போகிற தர்மங்களின்ன தென்பது. இந்தயுகத்திலட்ராற்றமணன் தன் தர்மங்களை முடித்துக் கொண்டுவியவஸாயம் செய்யலாமென்பது.	க உ
----	--	--------

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

௧௮	வ்யவஸாயம் செய்யும் ப்ராமணன் க்ருஷபங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதம்.	௩
	பின்பவன் செய்யவேண்டிய க்ருத்யம்.	௫
	பயிரிடும்பிராமணன் களத்தில் வந்தவர்களுக்குப் பிச்சையிடவேண்டுமென்பது.	௬
௧௯	பிராமணன் விற்பனைசெய்யத்தக்கவஸ்துக்கள்.	௭
	உழவினால் நேரிடும்பாபம்.	௮
௨௦	அதைதாநத்தினால் போக்கிக்கொள்ள வேணுமென்பது.	௧௦
	தனக்கு வந்த தானியத்தை விபாகம் செய்யவேண்டும் விதம்.	௧௨
	கூத்திரியன் பயிரிடலாமென்பது	
	வைசியனும் சூத்திரனும் பயிரிடுதல் வியாபாரம் செய்தல் முதலியவைகளைச் செய்யலாமென்பது	௧௩
	சூத்திரனுக்குத்விஜயிஸ்ருஷைமுக்கியமென்பது.	௧௪

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

௨௧	நான்குவர்ணஸ்தர்களுக்கும் ஆசௌசக்ரமம்	௧
௨௨	தூர்மரணதேசாந்தரமரணங்களில்	௧௦
௨௩	பல்முளைப்பதற்கு முன்னம்மரித்தால்	௧௨
	ஸ்ராவபாதங்களில்	௧௩
	ஸ்ராவபாதப்ரஸவங்களின் விவரம்	௧௪
	ஸம்ஸ்காரபேதத்தினாலாசௌசபேதம்	௧௫
௨௫	வயதைப்பற்றின ஆசௌசம்	௧௬
	பிரம்மசாரிக்கும் அக்நேஹாதரிக்கும் தீட்டில்லை யென்பது	௧௭
௨௬	ப்ரஸவாசௌசவிஷயம்	௨௨
௨௭	தீட்டுக்கு முன்னெடுத்துவைத்த த்ரவ்யத்துக்குத் தீட்டில்லை யென்பது	௨௫
	தீட்டுக்குள் தீட்டுவந்தால்வேறு தீட்டில்லையென்பது	௨௭
	யுத்தத்தில் மரித்தவனுக்குத் தீட்டில்லையென்பது	௨௮
௩௦	யுத்தத்தில் மரித்தவனுடைய ப்ரசம்ஸை	௨௯
	அநாதப்ரேதத்தைவகித்தால் தீட்டில்லையென்பது	௩௦
	ப்ராம்மணபிதேதத்தை அனுகமனம்செய்தவனுக்குவிதி	௩௧
௩௨	கூத்திரிய பிரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௧
	வைச்யபிரேதத்தைப் பின் சென்றவனுக்கு	௪௨
	சூத்ரப்ரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௩
௩௩	சூத்திரனுக்கு உபசாரம்சொல்லவேண்டியகாலம்	௪௫

ஆசாரஸங்க்ரகம்.

௩௪	பல்தேய்தல்
௩௫	ஸ்நானம்செய்தல்

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்

- கக வஸ்திரம் தரித்தல்
 ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தல்
 ஸந்தியாவந்தனவிதி
 கூஅ தர்பணம்செய்யும்கிரமம்
 ச௦ மானயசிராத்தவிதி
 சிராத்தத்தில் பிராமணர்களின் நியமம்

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

நாலாவது அத்தியாயம்.

- சக தூக்குபோட்டுக்கொண்டிறந்தவனுடைய தூர்கதி க
 அவனுக்குத் தீட்டும்கிரியைகளுமில்லையென்பது க
 அவனைத் தூக்கினவர்களுக்கும் தகநம் செய்தவர்களுக்
 கும் பிராயச்சித்தம் கூஅ
 சஉ கோபிராமணர்களால் மரித்தவனைத் தூக்கிக் கொளுத்
 தினவர்களின் பிராயச்சித்தம் ச
 ஸம்பர்க பிராயச்சித்தம். எ
 சக பெண்டிகள் ருதுஸ்நாநம் செய்தபிறகு பர்தாவுடன் சே
 ரவேணுமென்பது கஉ
 சச பர்தாபிழைத்திருக்கும்போது ஸ்திரீ உபவாஸம்முதலிய
 விரதங்கள் செய்யக்கூடாதென்பது கச
 கர்பத்தை யழித்தவளைப்பற்றி கக
 சரு க்ஷேத்திரம் பிரதானமென்பது ௨௦
 சக டள்ளைகளின் விவரம் ௨௨
 பரிவித்தி பரிவேத்தாக்களின் பிராயச்சித்தம் ௨௩
 பெரியவன் பிரயோஜனமற்றவனானால்பரிவித்தி தோஷ
 மில்லை யென்பது ௨௫
 சஎ தமயனுக்குக் கலியாணமாகாமல் தம்பிக்குக் கலியாணம்
 கூடாதென்பது ௨௭
 பெண்களுக்குப் புநர்விவாகம் ௨௮
 விதவையான ஸ்திரீபதிவ்ரதையாயிருந்தால் அநந்தபுண்
 ணியமென்பது ௨௯

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

- சஅ நாய்கடித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் க
 ௫௦ சண்டாளாதிகளினால் தூர்மரணமடைந்தவனை ஸம்ஸ்கா
 ரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம் க௦
 ௫க புநர்தாகவிதி க௨
 ௫உ அக்கிணை ரத்ரியின் புநர்தாக பிரகாரம் சக

பக்கம்.

விஷயம்.

சுவாகம்.

ஆரவது அத்தியாயம்.

௩௪	பகழிகளைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩
௩௪	எலி பூனை முதலியவைகளைக் கொன்றவனுக்குப் பிராயச் சித்தம்	௩
௩௪	நாற்கால் ஜந்துக்களைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩௬
௩௪	சில்பிசுத்திரன் முதலியவர்களைக் கொன்றவனுக்கு பிரா யச்சித்தம்	௩௬
௩௪	வைச்யவதபிராயச்சித்தம், சூத்திரவதபிராயச்சித்தம் சண்டாளவதபிராயச்சித்தம்	௩௭
௩௬	சண்டாளனுடன் பேசினதற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௦
௩௬	சண்டாளனுடன் தூங்கினதற்கும் வழிநடந்ததற்கும் பிராயச்சித்தம்	௨௨
௩௬	சண்டாளனைப் பார்த்ததற்கும் தொட்டதற்கும் பிராயச் சித்தம்	௨௩
௩௬	சண்டாளன் கிணற்றில் நீர்குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௪
௩௭	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த நீர் குடித்ததற்கு பிரா யச்சித்தம்	௨௫
௩௭	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் நெய் முதலியவை குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௬
௩௭	சண்டாளன் னன்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩௦
௩௭	சண்டாளன் தெரியாமல் வீட்டிலொளித்திருந்தால் அத ற்கு பிராயச்சித்தம்	௩௧
௩௭	சண்டாளனோடு ஸகவாஸம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித் சித்தம்	௩௨
௩௭	வீட்டிற்குள் சண்டாளன் நுழைந்தால் அதற்கு பிராயச் சித்தம்	௩௩
௩௭	விருணத்தில் புழு வைத்தால் அவ்னுக்குப் பிராயச்சித் தம்	௩௪
௩௭	மரணகாலத்தில் நீர்பந்திக்கக்கூடா தென்பது	௩௫
௩௭	மயிர், புழு இவைகளுள்ள அன்னத்தைச் சுத்திசெய்யும் விதம்	௩௬
௩௭	நாய் முதலியவை பார்த்து போஜனம் செய்யக்கூடா தென்பது	௩௭
௩௭	அதிகமான அன்னத்தைக் காகம் முதலியவை தொட் டால் அதற்கு சுத்திசெய்யும் விதம்	௩௮
௩௭	காகம் தீண்டினநெய்பால் முதலியவைகளை சுத்திசெய் யும் விதம்.	௩௯

௪ - வது அத்தியாயம்.

௪௨	பாத்திரங்களின் சுத்தி கிரமம்.	௪
௪௨	குளம் கிணறு முதலியவைகளின் சுத்தி கிரமம்.	௪

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

௭௩	கன்யகாநிலகூணம்.	௪௨
௭௪	ரஜஸ்வலைகள் ஒருவர்க்கொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் பிராயச்சித்தம்.	௧௦
௭௫	ரஜஸ்வலைகளின் சுத்திக்ரமம்.	௧௬
௭௬	பாத்ரசுத்திக்ரமம்.	௨௪
௮௦	ஆபத்காலத்தில் தர்மாநுஷ்டானக்ரமம்.	௩௬

எட்டாவது அத்தியாயம்.

௧	கோவதம் செய்தவன் பின்பு செய்யவேண்டும் விதம்.	௧
	மூர்க்கணாப் பரிஷத்தில் சேர்க்கக்கூடாதென்பது	௩
௨	பரிஷத்தின் ஸ்வரூபம்.	௭
௪	மூர்க்கர்கள் பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கூடாதென்பது.	௧௬
௭	ராஜாவினதுமதியினால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்பது.	௨௮
௮	பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டிய இடம்.	௩௦
	கோவதபிராயச்சித்தம்.	௩௬

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

௧௧	பசுக்களைத்தொழுவத்தி லடைப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லையென்பது.	௧
	கோவதத்தில் அவாந்தரபேதம்.	௨௨
௧௨	வதபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௧௨
	வதபேதங்களின் விவரம்.	௪
௧௩	தண்டபிரமாணம்.	௧௦
	அடித்தபின்வழுந்து புல்தின்றால் பிராயச்சித்தமில்லைமென்பது.	௧௧
௧௪	கர்ப்பம்தரித்தபசுவைக்கொன்றவனுக்குப்பிராயச்சித்தம்.	௧௩
௧௫	சிபாதநமென்கிற கோவதத்தில் அவாந்திரபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௧௭
௧௬	அடிக்கப்பட்டபசு ஆறுமாசம் பிழைத்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது.	௧௮
௧௭	தடிமுதலியவைகளினால் அடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௨௫
௧௮	கோவதத்தில் நிமித்தபேதம்.	௩௦
௧௯	ஸ்தலபேதத்தினாலும் மரணபேதத்தினாலும் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩௫
௨௨	கோவதத்தைப்பார்த்தவர்களுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௬
௨௩	ஒருகோவை அனேகர் சேர்ந்துகொன்றால் அதற்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௮
௨௫	கோவதத்தை மறைக்கக்கூடாதென்பது.	௫௮

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

க0 - வது அத்தியாயம்.

உக	அகம்யாசமநபிராயச்சித்தம்.	க
	சாந்த்ராயணவிதி.	உ
உ௭	சண்டானஸ்திரீயைப்புணர்ந்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫
உ௮	தாய் உடன்பிறந்தாள் முதலியவர்களைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க
உக	தாசி, பசு முதலியவற்றைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	கச
க0	சண்டானைப்புணர்ந்தஸ்திரீக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க௭
க௨	பலாத்காரத்தினால் புணரப்பட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	உச
க௩	ஸாந்தபநவிதி.	உ௭
க௪	வியபிசாரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௮
க௫	பரபுருஷனுடன் சேர்ந்து ஒடிப்போனவள் திரும்பிவீட்டிற்கு வந்தால் பிராயச்சித்தம்.	க௯

கக - வது அத்தியாயம்.

க௬	அமேத்தியம் தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
க௭	நிஷித்தாந்நபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	ச
க௮	பூனைமுதலியவை மோந்த அன்னத்திற்கு சுத்திசெய்யும்விதமாக ஒரு பந்தியில் சாப்பிடுப்போது ஒருவன் ஆபேசனம் செய்தபின் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
	லெங்காயம் முதலியவை தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
சக	ஆபத்காலத்தில் சூத்ராந்நபோஜனத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ0
	தாஸாதிகளிடத்தில் தயிர் பால் வாங்கலாமென்பது.	உக
	தாஸாதிகளின் விவரம்.	உ௨
ச௨	நீசஜாதியின் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் பால் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௫
ச௩	பஞ்சகவ்யவிதி.	உ௮
ச௫	எச்சில் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	ச0
	சுவம் சிடங்க கிணற்றின் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	சக
ச௭	பரமாகரதன் முதலியவர்களின் வீட்டில் சாப்பிடக் கூடாதென்பது.	ச௫
ச௭	அவர்களின் விவரம்.	ச௭
ச௮	பிராமணனையவமானம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫க
ச௯	ஸங்கரபிராயச்சித்தம்	௫௫

கஉ-வது அத்தியாயம்.

சக	வார்த்தி, மைதுநம், கௌரம், துஸ்வநம், இவைகளில் பிராயச்சித்தம்.	க
	மலமூத்ராதிபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ
கௌ	அக்ரி, ஜலம் இவைகளில் விழுந்துமீண்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	ஐந்துவிதமான ஸ்நானம்.	கௌ
கௌ	தும்பினால் வலக்காதுதந்தொடவேணுமென்பது.	கௌ
கௌ	குத்ராந்தபக்ஷணதிகள் பிராயச்சித்தம்.	கௌ
	ஸூத்ராந்தபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	சாப்பிடும்போது பேசக்கூடாதென்பது.	கௌ
	பந்தியில் சாப்பிடும்போது தான் முன்னே எழுந்திருக்கக்கூடாதென்பது.	சக
கௌ	கிரகஸ்தன் செய்யவேண்டும் கிருத்தியம்.	சச
கௌ	கோசர்மலக்ஷணம்.	சஅ
கௌ	பூமியைஅபகரித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	ரஜஸ்வலை ஒதுங்கவேண்டும் தினம்	கௌ
	சண்டானன் முதலியவர்களுக்கு இவ்வளவுதூரம் ஒதுங்கவேணுமென்பது	கௌ
கௌ	பெண்டாட்டிபைப்பார்த்து மாதாவென்று சொன்னவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	தூர்பிராமணன் அன்னத்தை புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	கிரகஸ்தன் ரேதஸ்கவநம் செய்துகொண்டால் பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	பிரம்மஹத்தி செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	கன் குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
	பொன் திருடினவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	இந்த தர்மசாஸ்திரத்தை நியமமாக எல்லோரும் அத்தியயநம் செய்யவேண்டுமென்பது.	அக

பராசரஸ்ம்ருதியின்

அட்டவணை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீராமஜயம்.

பராசரஸ்ம்ருதி.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆசாரகாண்டம்.

கயாபெதாஹிஜபெஸுபாபெசு ஜெவஜாராவநாயெயெ|
வ்யாஸஜெகாபுஜீவீநஜபுஹநுஷயீபுரா||
ஜாநுஷாணாஹிதயஜ-ஓ வத-ஜாநெநகனயபுமெ|
ஸளவாபாராயபாவவடிஸத்யுவதீஸுத||

அதாதோஹிமஸைலாக்ரே தேவதாருவநாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீந மப்ருச்சந்நருஷய:புரா.

மாநுஷாணம்ஹிதம்தர்மம் வர்த்தமானேகலெளயுகே
ஸௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத. உ.

(இதன்பொருள்.) முன்னொருகாலத்தில் மகரிஷிகளெல்லாம்
தேவதாரு மரங்களால் நிறைந்த இமயமலையில் ஒரேமனதாய் உட்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் வியாஸரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யவதீ குமார
ரே! இந்தக்கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு ஹிதமான தர்மத்தையு
ம் சுத்தமான வாசாரத்தையும் கிரமப்படி சொல்லுவீரென்று
கேட்டார்கள்.

தயுபுக்ஷாஜநிவாக்யுஹுஸஸிஷெஜாநுபுக்ஷஸநிஹி|
புத்யுபுவாஹுஹாதஜாஸுதிஸுதிவிஸாரடி||

நவாஹஸவ-தக்யஜு கயபுஜ-ஓவஜாஜுஹ|
கஸுக்ஷிபெதவபுஷுஷுஜி வ்யாஸஸுபெதாஸுஸு||
தச்ச்ருத்வாமுநிவாக்யந்து ஸஸிஷ்யோக்யந்யர்கஸந்நிப:
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஸ்ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவிஸாரத: உ.

நசாஹம்ஸர்வதத்யஜு:கதம்தர்மம்வதாம்யஹம்
அஸ்மத்பிதைவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸுதோப்ரவீத். ச.

(இ-ள்) சிவயர்களைக் கூடியும் அந்நிக்கும் சூரியனுக்கும் சமா
னமானவராயும் அதிக தேஜோவானாயும் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இவை
களை யுணர்ந்தவராயும் பாசரருக்கும் புத்திரராயுமிருக்கிற வியா
ஸர் அந்த நிஷிதனின் வாக்யத்தைக்கேட்டு நான் எல்லாத்தத்வக்
களை யுமுணர்ந்தவனல்லேன். எவ்வண்ணம் தர்மமுநாக்கக் கட
வேன் வன் பிதானவமே கேளுங்கள் என்று பதில்சொன்னார்.

ததஸுஷுஷயஸுஷு யஜு-தக்யாய-காங்குணி |

ஸுஷிம்வஸுஸம்வஸுஸு-த்யுமக்யாவஷரி-காஸு-தம் ||

ததஸ் தேருஷபஸ்ஸர்வே வதர்மதத்வ-தகாங்குணி :

ருஷிம்வஸம்புரஸ்க்ருத்ய கத்வாபதரி-காஸ்ரமம். ௫.

(இ - ள்) சிறகு அம்முனிவர்க ளெல்லாரும் தர்மத்தினுண்
மை மப்பொருளை மறியவிரும்பினவர்களாய் வியாஸமகரிஷியை முன்
னிட்டுக்கொண்டு பதரி-காஸ்ரமத்தை நோக்கிச்சென்று.

நாநாவஸுஷு-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம் ||

நதீபு-ஸுஷு-தாசுண-ம் வஸுஷு-தீ-தாசுண-ம் ||

ஸுமவகூழி-நாசுஷு-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம் ||

யகூழி-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம் ||

நாநாபுஷ்பலதாசுண-ம் பலபுஷ்பலதாசுண-ம்

நதீபு-ஸுஷு-தாசுண-ம் புண்யதீ-தாசுண-ம். ௬.

ம்ருகபகூழி-நாநா-தாசுண-ம் தேவதாசுண-ம்

யகூழி-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம். ௭.

(இ - ள்) (அந்தபதரி-காஸ்ரமம்) அநேகம் புஷ்பக்கொடிகளால்
நிறைந்தும் பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் மலங்கரிக்கப் பட்டதா
யும் ஆறுகளோடும் மலையருவிகளோடும் கூடினதாயும் பரிசுத்த
தீர்த்தங்களால் விளங்குகிறதாயும், மான்களுடையவும் பகழிக
ளுடையவும் சப்தங்களால் பூர்ணமாகவும் கோயில்களால் சூழப்
பட்டதாயும் யகூழர்கள் கந்தருவர் சித்தர்கள் இவர்களுடைய
ஆடல்பாடல்களால் லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் விளங்குகிறது.

தஸுஷு-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம் ||

ஸுஷு-தாசுண-ம் வஸுஷு-தாசுண-ம் ||

(இ - ள்.) பிரமன் விஷ்ணு ருத்திர னிம்மூவரும் ச்ருதி வம் ருதிகளி னார்த்தங்களை நிச்சயிக்கிற மறுமுதலியவர்களும் கல்பங் கள்தோறும் நாசம் உத்பத்திகளோடு கூடியிருக்கிறார்கள்.

கடுஜெஜெஸங்குதயுமெ தெதுதாயாம்புரஜெதுஜெஸு
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளயுமெ||

தயஜெத்தேஸும்க்ருதயுகே த்ரேதாயாம்புராமமுத்ஸ்ருஜெத்
த்வாபரேகுலமேகந்து கர்தாரந்துகுளையுகே உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பாபிஷ்டனிருக்கும் தேசத்தையும்
திரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் கிராமத்தையும் துவாபரயுகத்தில்
அவனுடைய குலத்தையும் கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனையும்
விடவேண்டும்.

கடுதெஸும்குளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளையுகே||

க்ருதெஸும்குளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
த்வாபரேத்வந்நமாதாய கடுளபததிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்திற் பாபியோடு வார்த்தை சொல்வதா
லும், திரேதாயுகத்தில் அவன் மேல் படுவதாலும், துவாபரத்தில்
அவனின்ம வரங்குவதாலும், கலியில் பாபம் செய்தாலும் பதித
னாகிறான்.

கடுதெதுதானிகுளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுளபததிகர்மண உரு||

க்ருதேதாத்குணிகுளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
த்வாபரேசைகமாஸை கடுளபததிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் சபித்தால் க்ருதயுகத்தில் தகு
ணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்து நாளிலும், துவாபரயுகத்தில்
ஒரு மாஸத்திலும், கலியுகத்தில் ஒருவருவத்திலும் பலிக்கும்.

கடுதெதுதானிகுளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுளபததிகர்மண உரு||

அபிகம்யக்ருதேதாத்குணிகுளையுகெதுதாயாம்புரஜெது
த்வாபரேசைகமாஸை கடுளபததிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் யாசகனிருக்குமிடத்
திற்சென்றும், திரேதாயுகத்தில் யாசகனை வரவழைத்தும், துவா

பரத்தில் தண்ணிடத்தில் வந்து யாசிப்பவனுக்கும், கலியுகத்தில் தண்ணையடுத்துக் காத்திருப்பவனுக்கும் தானம்செய்யப்படுகிறது.

கலிமஜெஸ்தா தஜ்ஜாந ஜாஹு-ஒயெவ தஜ்யஜ்ஜா
கயஜ்யாஜாநாயஸெவாஜாநஜாநிஷ்டா||

அபிகம்போத்தமம் தாந மாஹ-ஒபவதுமத்யமம்
அதமம்பாசமாநாயஸெவா தாநந் துநிஷ்டபலம்

உக.

(இ - ள்.) தான் சென்றுகொடுக்கும் தானம் உயர்ந்தது - யாசனை வரவழைத்துக் கொடுப்பது மத்திமம் - யாசிப்பவனுக்கு கொடுப்பது அதமம் - அடுத்திருப்பவனுக்குக் கொடுப்பது பயனற்றது.

ஜிதெதாயஜெ-ஹுயஜெ-ஹ வதஜ்ஜெவாநுதெநவ
ஜிதாஸொரெஸு-ராஜாந வ்ஜிஸுவ-ராஷாங்குள||

ஜிதேதாதர்மோஹ்பதர்மேண ஸத்யம்சைவாந்ருதேநச
ஜிதாஸ்சோஸாஸ்துராஜாந ஸ்தீரீபிஸ்சபுருஷாங்குள

கஉ.

(இ - ள்.) அதர்மத்தால் தர்மமும் அசத்தியத்தால் சத்தியமும் திருடர்களால் அரசர்களும் ஸ்திரீகளால் புருஷர்களும் கலியுகத்தில் ஜயிக்கப்படுகிறதுகள்.

வ்ஜிதீயாமிஹாந்ராணி ம-ரா-வ-ஹாபுணஸுஜி
க-ரா-பு-ஸு-பு-ஸ-பு-ய-ஜெ தவ்ஜிநுகலிப-மெஸுஜா||

ஸீதம்திசாக்நிஹாத்ராணி குருபூராஜாப்ரணஸ்யதி
குமார்யஸ்சப்ரஸ-ஒபந்தெ தஸ்மிங்கலியுகஸதா

கஉ.

(இ - ள்.) அக்நிஹேதிரங்கள் குறைகின்றன. ஆசாரியுகச் சூறையை நாசமடைகிறது. கன்னிகைகள் பிரஸங்கிருர்கள்; அந்த கலியுகத்திலிவ்வண்ணமாகவே எப்போதும் நடக்கும்.

கபுதெகஸுபிமதாஹ்ராணாஸு தாயாஜாஸுஜாஸி-தாஹ்
காவரெரா-பி-ரா-ஹெவ கௌகஸுநாஜிஷு-ஸு-தாஹ்||

க்ருதேதத்வஸ்திகதாஃப்ராணாஸ்தீரதாயாம்மாஸமாஸ்ரிதாஃ
த்வாபரேருதிரம்சைவகௌத்வந்நாதிஷு-ஸ்திதாஃ

கஉ.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பிராணங்கள் எலும்பைப் பற்றியும் தீரதாயுகத்தில் மாம்ஸத்தைப் பற்றியும் துவாபரயுகத்தில் ர்

தத்தைப்பற்றியும் கலியுகத்தில் அன்னம் முதலியவற்றைப்பற்றியு மிருக்கின்றன.

யுமெயுமெயுயெயுயு-ஓ ஸுது-தது-யுயெயிஜாஃ
தெஷா-நி-ஓ-நக-த-ஓ-வ்யா யு-ம-ஓ-வா-ஹி-தெயிஜாஃ॥

யுகேயுகேசயேதர்மா ஸ்ததர்மதர்மசயேத்விஜா:
தேஷாம்நிந்தாநகர்தவ்யா யுகருபாஹிதேத்விஜா: ௩௩.

(இ - ள்.) யுகங்கள்தோறும் எந்த தர்மங்கள் ஏற்பட்டனவோ; அத்தர்மங்களைச் செப்கிறவர்கள் எந்தத்விஜார்களோ; அவர்களை நிந்திக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் யுகத்துக் கறுகுணமாக நடப்பவர்கள்.

யுமெயுமெ-த-ஸா-ய-ஓ-ஓ-ஸெஷ-ஓ-நி-வி-ஹி-த-ஓ-
வ-ரா-ஸ-ரெ-ண-வா-வ-ஓ-த-ஓ-ப-ரா-ய-ஸி-த-வி-ய-தெ॥

யுகேயுகேதுஸாமர்த்யம் ஸேஷம்முநிவிபாஷிதம்
பராஸரேணசாப்யுக்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விதீயதே ௩௪.

(இ - ள்.) யுகங்கள்தோறும் பராசரரால் சொல்லப்படாத யுகத்தின் சாமர்த்தியம் மற்ற ரிஷிகளால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன் விருத்த பராசரரால் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப் படுகிறது.

சு-ஹ-ஓ-ஹெ-ஷ-வ-த-த-வ-ஓ-ஓ-த-ஸ-ஓ-த-ஸு-வீ-வி-வ-ஃ
வா-த-ஸ-வ-ஓ-ண-ஓ-ஸ-ஜா-வா-ர-ஓ-ஸு-ண-ஓ-ஓ-நி-வ-ஓ-ம-வா-ஃ॥

அஹமத்யைவதத்ஸர்வ மதுஸ்மருத்யப்ரவீமிவ:
சாதூர்வர்ண்யஸமாஸாரம் ஸ்ருண்வந்துமுநிபுங்கவா: ௩௫.

(இ - ள்.) ஓ முனிஸ்வரர்களே! அந்த சகலமான நான்கு வர்ணங்களுடைய தர்மங்களையும் நானிப்பொழுதே யறிந்து உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன்.

வ-ரா-ஸ-ர-த-வ-ஓ-ண-ஓ-வ-வி-த-ஓ-வா-வ-நா-ஸ-ந-ஃ
வி-ஓ-தி-த-ஸு-ப-ஹ-ண-ய-ஓ-ய-ய-த-ஸ-ஸ-ஸ-வ-நா-ய-வ-॥

பராஸரமதம்புண்யம்பலித்ரம்பாபநாஸநம்
சிந்திதம்ப்ராஹ்மணூர்தாயதர்மஸம்ஸ்தாபநாயச ௩௬.

(இ - ள்.) புண்ணியமானதும் பரிசுத்தமானதும் பாபங்களைப் போக்கவல்லதுமான இந்த பராசரருடைய சாஸ்திரமானது பிரா

உருராயுவமதஸ்யாஹம் வெஸுஜெவஉவஸித்
கதியிந்தவிஜாநீயா நாதியிவெருஜாமதஃ

தூரார்த்வேபகதம்ஸ்ரார்தம் வைஸ்வதேவஉபஸ்திதம்
அதிதிம்தம்விஜாநீயா ந்நாதிதி:பூர்வமாகத:

சக.

(இ - ள்.) வெகுதூரம் வழிநடந்து வருந்திவைச்வதேவ கா
லத்தில் எவன் வருகிறானோ அவனே அதிதியென்றறிய வேண்டும்
முன்வந்த வனதிதியாகான்.

நெகமுரீணிகியிம்ஸம் மூஹீ தகஜாஹந்
கதிகுஜாமதெகாயஸா தஸாஜதிராஹுதெ

நைகக்ரமீணமதிதிம்ஸம் ருத்ணீதகதாசந
அநித்யமாகதோயஸ்மா த்தஸ்மாததிதிருச்யதே

சஉ.

(இ - ள்.) ஒரேகிராமத்திலிருப்பவனை யொருபேராதமதிதியாக
வெண்ணக்கூடாது. தினந்தோறும் வருகிறதில்லையாதலால் அவ
னுக்கு அதிதி என்று பெயர் வந்தது. திதியென்றால் தினம்.

கதியிந்ததுஸம்ப்ராஹம் வகுஜயெஸுஸாமதாஜிநா
கவருஜாஸநபுஜாமதெந வாடிபுஷாஹநெநவ

ஸுஜயாஹநுஜாமதெந வியபுஸுதரெணவ
மஹைஹாநுயாமதெநவ்யதிஜுதாடியெஸுமூஹீ

அதிதிம்தத்ரஸம்ப்ராப்தம் பூஜயேதஸ்வாகதாதிநா
அர்க்யாஸநப்ரதானேந பாதப்ரகூளானேநச
ஸ்ரத்தயாசாந்நதானேந ப்ரியப்ரஸோத்தரேணச
கச்சந்தம்சாறுயானேந ப்ரீதிமுத்பாதயேத்தக்ஹீ

சச.

(இ - ள்.) அந்த வைஸ்வதேவகாலத்தில் வந்த அதிதியை குச
லப்பிரசனம் முதலியதுகளாலும் அர்க்யம் அந்நம் இவைகளை
கொடுப்பதினாலும். கால் கழுவுகிறதினாலும் சிரத்தையோடு அன்
னமிடுவதாலும் பிரியமாகக்கேட்டுபதில்சொல்வதாலும், பேசுகிற
வனைப்பின் செல்வதினாலும் கிரகஸ்தன் பிரீதியுண்டு பண்ணி பூசிக்
கக்கடவன்.

கதியியஸுஹுஸா மூஹாகுபுதிநிவகதெ
விதாஸஸுநாஸுதி டிஸாவடி-ராணிவஹவ

யஸ்யசத்ரம்ஹயச்சைவ குஞ்சராரோஹம்ருத்திமத்
ஐந்த்ரம்ஸ்தாநமுபாஸீத தஸ்மாத்தந்நவிசாரயேத்

(இ - ள்.) எவன் குடை குதிரை இதுகளுடன் அதிதிபாக வந் தானே-அவனையாதரித்தவன்-யானையிலேறி சம்பத்தோடு கூடிய விந்திரபதத்தை யடைவன். ஆதலாலதைபவன் விசாரிக்கவேண் டியதில்லை.

வெஸுபெவக்யுதவ்வாவம் ஸகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிலிக்ஷுக்யுதவ்வொஷ்வெஸுபெவ்வொஹிதம் ||

வைஸ்வதேவக்ருதம்பாபம்ஸக்தேதாபிக்ஷுர்வ்யபேபோஹிதம்
நஹிலிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்யபேபோஹிதம் சூச.

(இ - ள்.) வைஸ்வதேவம் செய்யாததாலுண்டான பாவத்தை பிக்ஷுமர் போக்கடிப்பார்கள்-பிச்சையிடாததாலுண்டானதோஷ த்தை-வைஸ்வதேவம் போக்காது.

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயேஜிதயஃ |

தெஷாஜநநஹம்ஜீத காகயோநிம்பஜந்திதே ||

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயேஜிதயஜாஃ |

ஸவெ-தெநிக்ஷுவாஜ்யயாவததிநரகஸு-வள ||

அக்ருத்வவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதயஃ

தேஷாமந்நம்நபுஞ்ஜீத காகயோநிம்பஜந்திதே

அக்ருத்வவைஸ்வதேவம்து புஞ்ஜதேயேத்விஜாயமாஃ

ஸர்வேதேநிஷ்பலாஜ்யேயாஃபதந்திரகேஸு-சௌ

சூச.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வைஸ்வதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ. அவர்களுடைய அன்னத்தை புஜித் தக்கூடாது. அப்படி புசித்தவர்கள் காக்கையாக பிறப்பார்கள். எந்த கெட்ட பிராமணர்கள் வைசுவதேவம் செய்யாமல் போஜ னம் செய்கிறார்களோ. அவர்கள் பயனற்றவர்களாய் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

வெஸுபெவவிஹீநாயெசுதியெ-நவஹிஷ்யுதாஃ |

ஸவெ-தெநரகாயாநி காகயோநிவ்ஜந்திவ |

வைஸ்வதேவவிஹீநாயேஆதித்யேநபஹிஷ்க்ருதாஃ

ஸர்வேதேநரகம்யாந்தி காகயோநிவ்ஜந்திச

சூச.

(இ - ள்.) எவன் வைசுவதேவத்தை விட்டும் அதிதிபூஜை செய்யாமலுமிருக்கிறானோ, அவர்களெல்லாரும் நரகத்தையடை கிறார்கள்; காக்கையின் சன்மத்தையும் அடைகிறார்கள்.

வாவொவாயபிவணாவொ விபுஷுவிதபுவாதாகுஃ
வெவொவெவெதாஸம் பூவ ஸோதியிஸம-ஸங்குஃ॥

பாபேபாவயதிசண்டாளோவிப்ரக்ந:பித்ருகாதாகு:
வைபுஷுதேவேதுஸம்ப்ராப்தஸ்ஸோதிதிஸ்வர்க்கஸங்க்ரம: ௧௮.

(இ - ள்.) பாபிஷ்டனாக விருந்தாலும் கர்மசண்டாளனாயிருந்
தாலும் பிராமணர்களைக்கொன்றவனாயிருந்தாலும் தகப்பனைக்கொ
ன்றவனானாலும் வைச்வதேவகாலத்தில் வந்தவன் சுவர்க்கத்தை
படைவிக்கும் அதிகதியாவன்.

யொவெஷிதஸிராஹுஜெயொஹுஜெஷிணாஹுஃ
வாஹாஷிணாவிக்ஷா ததெஷாஷாஹிஹுஃஜதெ॥

யோவேஷ்டிதஸிராபுந்தேயோபுந்தேதகிணமுக்:
வாமபாதகரஸ்தித்வாதத்வைரகூடாம்ஸிபுஞ்சதே ௧௯.

(இ - ள்.) எவன் தலையில் துணிகுற்றிக்கொண்டு போஜனம்
செய்கிறானோ-எவன் தெற்குமுகமாக புஜிக்கிறானோ, எவன் இடது
கையையுமிடதுகாலையு முன்றிக்கொண்டு புஜிக்கிறானோ-அப்படிப்
பட்ட போஜனத்தைராகுஸர்கள் செய்கிறார்கள்.

கவ்யதாஹுநய்யாநா யத்ருவெஷுஷாராஜிஜாஃ
தம்ப்ராஹுஷணயெஷா ஜாவொரஹதபுஷொஹிஸஃ॥

அவ்ரதாஹ்யநதீயாநா யத்ரபைக்ஷசமாத்விஜா:
தம்க்ராமம் தண்டயேத்ரா ஜாசோரபக்தப்ரதேதாஹிஸ: ௨௦.

(இ - ள்.) எந்தக்கிராமத்தில் பிராமணர்கள் விரதங்களை பனு
ஷ்டிக்காமலும் வேதமோதாமலுமிருக்கிறார்களோ - திருடர்களு
க்கு அன்னமளித்தவந்த கிராமத்து ஜனங்களை ராஜா தண்டிக்க
வேண்டும்.

கூதிபொஹிபுஜாரம் ஜநுஸஸுவாணிபுஷணவாநு|

நிஜிதபுரவெநுநாநி கிதிதியெ-ணவாவுயெசு॥

கூத்திரியோஹிப்ரஜாரஞ்ஜந்ஸஸ்த்ரபாணி:ப்ரதண்டவாந்
நிர்ஜித்யபரஸைந்யாநிகிதிம்தர்மேணபாலயேத் ௨௧.

(இ - ள்.) கூத்திரியன் பிரஜைகளிடத்தில் அன்புள்ளவனாய்
ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டு சத்துருக்களையடித்து ஜயித்து, பூமி
யை தர்மத்தால் ரகதிக்கவேண்டும்.

வஹ்நா த்ருவீஹ நஹாநுநுஹெஹ நகாரபெசு|
நாநாகாரஹவாராநெந யயாஹாரகாரகஃ||

புஷ்பமாத்ரம்விசநயாந்முலச்சேதம்நகாரயேத்
மாலாகாரஇவாராமேநயதாங்காரகாரகஃ

கூஉ.

(இ - ள்.) மாலைதொடுப்பவன் பூந்தோட்டத்தில் எப்படி பூக்
களைமாத்திரம் கொய்து கிளைகளை விறகு வெட்டுகிற வளைப்போல்
வெட்டமாட்டானே. அப்படியே பிரஜைகளிடத்தில் பகுதிமாத்
திரம்பெற்று ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது.

வாஹகூ-தயார தஹவாஹவாரிவாஹஹ|
கூஷிகூ-ஹவாணிஜஹெவெஹவஹதிரஹஹதா||

லாபகர்மததாரத்நம்கவாஞ்சபரிபாலநம்
க்ருஷிகர்மசவாணிஜபம்வைஸ்யவ்ருத்திருதாஹ்ருதா

கூங.

(இ - ள்.) வட்டிவாங்குவதும் ரத்நவ்யாபாரமும் பசுக்களை
ரகழிப்பது பயிரிடுதல் இதரவியாபாரங்கள் இவைகள் வைச்ய
விருத்தியாகக் கூறப்பட்டது.

ஸஹித்யஸஹிஜஸஹஸுஹிஷாவாரஜொயஹஹஹ|
ஹந்யாகாரஹதகிஹிதஹவெ தஸஹிஷஹஹ||

ஸஹித்ரஸ்யத்விஜஸஹஸ்ருஷாபரமோதர்மஹச்யதே
அந்யதாஹருதேகிஞ்சித்ததத்பவேத்தஸ்யநிஷ்பலம்

கூச.

(இ - ள்.) சூத்திரனுக்குத் விஜர்களுடைய சூத்ருஷையே
பரமதர்மமாகச் சொல்லப்படுகிறது; வேறு ஏதாவது செய்தா
னேயாகில் அது அவனுக்குப் பயன்படாது.

வவணஹஹஹெ தஹஹஹிதகூஹவஹதஹயஃ|
நஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ||

லவணம்மதுதைதலம்சததிதக்ரம்க்ருதம்பயஃ
நதுஷ்யேச்ருத்ரஜாதீநாம் சூர்யாத்ஸர்வேஷஹவிக்ரயம்

கூரு.

(இ - ள்.) உப்பு தேன் எண்ணை தயிர் மோர் நெய் பால்
இவைகளை நான்கு வர்ணங்களுக்குள் சூத்திரன்விற்கலாம். அதி
னால் அவனுக்கு தோஷமில்லை.

ஸ்வயம் க்ருஷ்டேததா க்ஷத்ரோதாந்யைச்சஸ்வயமார்ஜிதஃ
நிர்வபேதப்பஞ்சயஜ்ஞாம்ஸ்சக்ரதுதிக்ஷாஞ்சகாரயேத்

(இ - ள்.) பிராமணன் தானே உழுது பயிர் செய்தாலும் அல்லது வேறொருவர் பயிர் செய்து தான் சம்பாதித்து வந்தாலும். அந்ததானியங்களால் பஞ்சமகாயக்யங்களைச் செய்யக்கடவன் அல்லது வேறொருவருக்குக்கொடுத்து செய்விக்கக்கடவன்.

திவாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாதாந்யதஸ்ஸமா:
விபுரஸபவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம்॥

திலாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாதாந்யதஸ்ஸமா:
விபுரஸபவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் - எள்ளு-ரஸவர்க்கங்க ளிவைகளை விற்
கக்கூடாது-அப்படி அவசியம் விற்கவேண்டுமானால் தானியங்களு
க்குத் துல்யமாகில் விற்கலாம் இந்த விருத்தி பிராமணனுக்கு உரி
யது. புல் கட்டைமுதலியவற்றை விக்கிரயம் செய்யலாம்.

புரஹ்ணஸ்துஷ்டிங்குரபாநஹாஷோஷவாபுயாக்:
புரஹ்ணஸ்சேத்க்ருஷிம்குர்யாந்மஹாதோஷமவாப்துயாத் ஏ.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானேயுழவு செய்து பயிரிட்டால்மஹா
தோஷத்தைதயடைவன்.

ஸாவதரெணயதாவஜ்ஜுவாநீஸஜாவாயாக்:
சுயொஷ்வெநகாஷ்டநததெகாஷெநவாந்மஹீ॥

ஸம்வத்ஸரேணயத்பாபம்மத்ஸ்யகாதீஸமாப்துயாத்
அபோமுநேககாஷ்டேநததேகாஷெநலாங்கலீ அ.

(இ - ள்.) ஒரு வருஷகாலமாய் மத்ஸ்யங்களைக்கொன்ற சூத்தி
ரன் எவ்வளவு பாபத்தைதயடைவனோ அந்த பாபத்தை கலப்பை
யெடுத்த பிராமணன் இலும்பை முளையிற்கொண்ட கட்டையால்
ஒரே தினத்தில் அடைகிறான்.

பாஸகோமத்ஸ்யகாதீஸவ்யாபஸாநிகஸ்யா:
சுஜாதாகஷ்டகஸெவ வஸெநெதஸஜாமிநா:

பாஸகோமத்ஸ்யகாதீஸவ்யாதச்சாகுநிகஸ்ததா
அதாதாகர்ஷகச்சைவ பஞ்சைதேஸமபாகிந: க.

(இ - ள்.) வலைவீசுகிறவன் - மத்ஸ்யங்களைக்கொல்லுகிறவன்-
வேடன் - பகடிகளைக்கொல்லுகிறவன் தானம் செய்யாமற்பயிரிடு
பவன்-இவர்களைவரும் சமமானபாவமுள்ளவர்கள்.

வருகூர்ஸ்கிவாஹம் ஸிவாஹகூதாதிநிக்ரகாநு|
கஷ-கக்வபஜே நஸவ-வாவெஃவ்ரூ-வூதெ||

வ்ருகூதம்ச்சித்வாமஹிம்பித்வாஹத்வாதுக்ரிமிகீடகாக்
கர்ஷக: கலயஜேஞ்ஞஸர்வபாபைப் ப்ரமுச்சயதே

௧௦.

(இ - ள்.) விருகூங்களை வெட்டியும் பூமிபைப்பினந்தும் புழு
பூச்சிகளைக்கொண்டும் பயிரிடுகிறவன் களப்பிச்சையிடுவதால் எவ்
லாப்பாவத்தையும் போக்கடிக்கிறான்.

யொநடிஷாஸூதிஜாதிலொராஸரிஜ-குஷ-வாமத:|
ஸவொராஸூவாவிலொஸூ-ஹவம் தவிநிதி-ஸௌ||

யோநதத்யாதத்திஜாதிப்யோராஸரிமூலமுபாகத:
ஸசோரஸ்ஸபாபிஷ்டோப்ரஹ்மக்ரம்தம்மிநிர்திஸேத்

௧௧.

(இ - ள்.) யாதொருவன் தானியாசியினருகிலுடகார்த்து பிரா
மணர்களுக்கு தானம் செய்யவில்லையோ அவன், திருடன்-அவனை
பாவி-அவனை பிரம்மஹத்தி செய்தவனாகச்சொல்ல வேண்டும்.

ராஜேஷ்வாதுஷ்வாமுஷ்வாநாஹெஷ்வகவிஸகா|
திஸூதாமுஷ்வாஹணாநாஹ்ருஷிங்குவ-நொஷ்வாக்||

ராஜேஷ்வாதத்வாதுஷ்ட்பாகம்தேவாநாம்சைகவிம்சகம்
தரிம்ஸத்பாகம்ப்ரஹ்மணாநாம்க்ருஷிம்குர்வந்நதோஷ்பாக் ௧௨.

(இ - ள்.) ஆறில் ஒருபாகம் அரசர்களுக்கிடும் தேவதைக
ளுக்கு இருபத்தொன்றிலொருபாகமிடும் முப்பதில் ஒருபாகம்
பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்தும் பயிர் செய்பவன் தோஷமடைய
மாட்டான்.

கூதிபொவிக்ருஷிங்குவாஷ்வாநிபூ-ஸூவ-குஜபெஸு|
வெஸூ-ஸூ-குஜ-ஸூ-பாகா-ஸூ-தூஷிவாணிஜூஸிவகா||

கூத்திரியோபிக்ருஷிம்க்ருத்வாதேவாந்விப்ராம்ச்சபூஜயேத்
வைஸ்யஸூ-தரஸ்ததாருர்பாத்க்ருஷிவாணிஜ்யஸிஸ்பகம் ௧௩.

(இ - ள்.) கூத்திரியனும் பயிர்செய்து. பிராமணர்-தேவதைக
னிலைகளைப் பூசிக்கக்கடவன் வைசியனும் குத்திரனும் பயிர்வர்த்
தகம் சித்திரவேலைகளைச்செய்து தேவாதிகளுக்கு பூஜைசெய்யக்
கடவர்கள்.

விக்ருஷ-கூ-தஸ-குஜ-தூஷி-ஸூ-ஸூ-குஷ-பொஜி-தா:|
ஹவ-ஸூ-தய-ஷ-வெ-நெ-நிர-ய-பா-ஜி-ஸூ-ஸூ-ய:|

விசர்மகுர்வதேஸுஞ்ராத்விஜஸுஞ்ஞஷயோச்சிதாஃ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தேவைநிரயம்யாந்யஸம்ஸயம்

கச.

(இ - ள்.) பிராமணசக்ஞஷயைவிட்டு சூத்திரன் தனக்கடை
த்த கருமத்தைச்செய்யாமல் விட்டால் ஆயுள்குறைந்தவனாகிறான்
பிறகு நரகத்தையுமடைவான் இதில் ஸம்சயமில்லை.

உதஸுண-பாஷவிவண-பாநாஜெஷயஜ-ஸ்நா தநஃ

சதுர்ணுமபிவர்ணநாமேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ

(இ - ள்.) நான்கு வர்ணங்களுக்குமிந்த தர்மமேய நாதியா
னது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மு ன் ன் னு.

முன்னுவது அத்தியாயம்.

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

அதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

க.

(இ - ள்.) இனி பிறப்பிலும் இறப்பிலுமுண்டாகும் ஆசைசத்
திற்கு சுத்தி சொல்லுகிறேன்.

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

சுதஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

உ.

(இ - ள்.) மரணத்தீட்டில் சமாஞாதகனான பிராமணன்முன்று
தினத்திலும் கூத்திரியன் பனிரெண்டு தினத்திலும் வைச்யன்
பதினைந்து தினத்திலும் சூத்திரன் ஒரு மாதத்திலும் வருத்தபரா
சரர்வாக்கின்படி சுத்தியாகிறான்.

உபாஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

உபாஸு-பிவ்ருவக்ஷு-பிஜநநெநஜாணெதயா

உ.த.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை
யனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் சரீரசுத்தியுண்டாகிறது.

(இ - ள்.) மாதாவின் வர்ணம் வெவ்வேறாக விருந்தாலும் (தகப்பன்) அதாவது மூலபுருஷனுடைய சமான பிண்டர்களான தாயாதிகள் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் மூலபுருஷ வர்ணத்துக்குரிய தீட்டையே யனுஷ்டிக்கக்கடவர்கள்.

காவதததிதகம்மொதுவதமுபுபுராபுஷணதா|

தாவத்ததஸுதகம்கோத்ரேசுதூர்த்தபுருஷேணது ௭௨.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொல்லிய அன்னிய வர்ண ஸ்திரீயின் சந்த
திக்கு முன்று புருஷன் வரையில் தீட்டிநுந்து நான்காம் புருஷ
னில் விடப்படும்.

உரையாடலில் உரையாடல் தவிர்த்தல்

தாயாத்விச்சேதமாப்நோதிபஞ்சமோவாத்மவம்ஸஜ்: ௮.

(இ - ள்.) தன் வம்சத்தில் பிறந்த ஐந்தாம் தலைமுறைப் புருஷனும் பிண்டத்தில் நின்றும் நீக்கப்படுகிறான்.

உதயெ-ஃசுரா துஸா தணிசாஃபுஃலிவஹெ|

ஷெஷுவதாரமாவும்பிஸவெடுத்திநகுயாக்||

சதுர்தேததபுரா த்ரம்ஸ்யா த்ஷண்ணிஸா :பும்ஸிபஞ்சமே

ஷஷ்டேச துரஹாச்சுத்திஸ்ஸப்தமேதுதிநத்ரயாத் கூ.

(இ - ள்.) புருஷ சந்ததியில் நாலாந்தலைமுறையில் பத்துநா ளா செளசமும் ஐந்தாந்தலைமுறையில் ஆறுநாளும் ஆறாவது தலை முறையில் நாலுநாளும் ஏழாவது தலைமுறையில் மூன்றுநாளும் ஆசெளசம்.

ஹபு மூழியாணெனெவவெடிசாரணாஜுதெதகயா।

பாடுபெடுத்தவன் நுண்ணுழைப்பாளர் அல்லவென்று

புருக்வக்நிமரணைசவதேதஸாந்தரம்ருதேதததா

பாலைப் பேரேதசுநயஸ்தேதஸத்யஸுமௌசம்வதீயதே க0.

(இ - ள்.) மலையிலிருந்துவிழுந்தும் நெருப்புப்பட்டிமிறந்தாலும் தேசாந்தரத்திலிறந்தாலும் அதிகபாலனிறந்தாலும் சந்நியாசியாபிறந்தாலும் ஸ்நானமாத்நிரத்தால் சுத்தி.

செய்நாளுபுதகேஸிதமொகுஸூடுயதெயடி

நகிரா துஜெஹாரா துஸஜ்ஜஸாஹெ நகஸுப்தி||

தேஸாந்தரம்ருதக் கச்சிதஸகோத்ரஸ்ருயதேயதி

நத்ரிராத்ரமஹோராத்ரம்ஸத்யஸ்நானேநஸுதயதி

கக.

(இ - ள்.) சமான கோத்திரன் தேசாந்திரத்தி லிறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டால் அதாவது ஒருவருஷமானபிறகு கேள்விப்பட்டால் மூன்றுநாளாயில்லை. ஒருதினமுமில்லை. அப்பொழுது ஸ்நான மாத்நிரத்தால்சுத்தி.

ஊதஜஹாயெஸாஸாயெயமஹ-பாஜிநிஸ்யதாஃ|

நதெஷாஜமிஸுஸாரொநாநாஸௌவநொநாஜக்சியா||

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்விநிஸ்ருதா:

நதேஷாமக்நிஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நோதகக்நியா

கஉ.

(இ - ள்.) பல்முளைக்காத குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்து நழுவிபிறந்த சிசுக்களுக்கும் அக்நி ஸமஸ்காரம்கிடையாது தீட்மியில்லை. தர்ப்பணமுமில்லை.

யஜிமஹை-பாவிவஷெதஸுவதெவாவியொஷிதஃ|

யாவநாஸுஸ்யிதொமஹை-பாஜிநந்தாவதஸுஸுதகம்||

யதிகர்ப்போபிபத்யேதஸ்ரவதேசாபியோஷித:

யாவந்மாஸம்ஸத்திதோகர்ப்போதிநம்தாவத்துஸுதகம்

கங.

(இ - ள்.) கர்ப்பம் கலைந்தாலும் ஸ்ரவித்தாலும் அந்தகர்ப்பம் எத்தனைமாஸமிருந்ததோ அத்தனைநாள் அதின்மாதாவுக்கு ஆசெளசம்.

ஸுஷதஸு-பாஜிவெதூவஃவா தஃவஃஷஷஷயொ:|

ஸதஹய-புஸ்யஸுதிஸ்யாஜிஸாஹஸுதகம்ஸுஷஷவெசு||

ஆசதுர்தாத்பவேதஸ்ரவஃபாதஃபஞ்சமஷஷ்டயோ:

அதஹர்த்வம்ப்ரஸுதிஸ்யாத்நாஹம்ஸுதகம்பவேத

கச.

(இ - ள்.) நாலுமாதத்தில் கர்ப்பமழிந்தால் ஸ்ராவமென்றும் ஐந்து ஆயில் பாதமென்றும்பெயர் அதின்பிறகு பிரஸவமென்னப்படும் அப்பிரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆசெளசம்.

உஹஜாதெநாஜாதெவக்யதவகுஷெவஸுஸ்யிதொ|

ஸுமிஸுஸ்யாரணெதஷாந்திராதுஸாஹிவ-வெசு||

தந்தஜாதேதுஜாதேசக்ருதகூடேசஸம்ஸத்திதே

அக்நிஸம்ஸ்கரணேதேஷாந்த்ரிராத்ரமஸுசிர்பவேத

கரு.

(இ - ள்.) பல்முனைத்தவனா யிருந்தாலும் அவனுக்குப் பின் பிறத்தவன். (அதாவது) பல்முனையாதவனா யிருந்தாலும் செள ளம் செய்யப்பட்டவனா யிருந்தாலும் அவன் மரணமடைந்தால், அவனுக்கு அக்ரிஸம்ஸ்காரம்செய்தால் ஞா திகளுக்கு முன்றுநாள் ஆசௌசம்.

சூடிஜந நஸூஜுசுவடுவாடுதஸிகீகியா|
திராதுஜாவூதாடுஸாஜுஸராதுஜகீவரா||

ஆதந்தஜந்மநஸ்ஸத்யஆசூடாந்நைஸிகீக்ரியா
தீராத்ரமாவ்ரதாதேஸாதத்தஸராத்ரமதஃபரம்

கசு.

(இ - ள்.) ஜனனம்முதல் பல் முனைக்கும்வரையில் ஸத்ய சுத்தி. அதுமுதல் செளளம்வரையில் ஒருதினம் ஆசௌசம். அது முதல் உபநயனம் செய்யும்வரையில் முன்றுநாள் தீட்டு. பிறகு பத்துநாள் தீட்டு.

ஸுஹஜாஸீஸுஹெயெஷாஹடுயடுதஹுதாஸநஃ|
ஸுவகூஷநகூரநிநதெஷாஹடுதகஹவெசு||

ப்ரஹ்மசாரீக்ருஷேயேஷாஹடுயடுதசஹுதாஸநஃ
ஸம்பர்க்கஞ்சநகூர்வந்திநதேஷாஹடுதகம்பவேத

கஎ.

(இ - ள்.) பிரமசாரியும் - எவன் அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறா னோ, அவனும் தீட்டுக்காரரிடத்தில் சேராமலிருந்தால் அவர்களுக் குத் தீட்டில்லை.

ஸுவகூஷாஜுஷுடுதவிஸுராஜநடுநூரணெதயா|
ஸுவகூஷாநிவூதஸுடுதெஸுதடுதெநவஸடுதகஃ||

ஸம்பர்க்காத்நூஷ்யதேவிப்ரோஜநநேமரணெததா
ஸம்பர்க்காச்சநிவ்ருத்தஸ்யநப்ரோதம்நைவஸடுதகம்

கஅ.

(இ - ள்.) தீட்டுக்காரர்களோடு சேர்வதனால் பிராமணன் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் தீட்டுடையவனாகிறான். சேர்க்கையை விட் டவனுக்கு ஜனனமரண செளசங்கள் கிடையா.

ஸிவீநகோருகாவெஷுராஜாலீஜாலாஸுநாவிதாஃ|
நாஜாநஸுராதிஸுயாஸெவஸுஷுஸுளவாஸுசீகி-தாஃ||

ஸவூதஸுதவடுதஸுசுஹிதாமிஸுயொசிஜஃ|
நாஜஸுஸடுதகம்நாவியஸுஷெஷுதிவாயி-வஃ||

உடிதெதாநியதெநடிதெநசுதெதாவிதெபாநிததிசு|
ததெயெவஜவிவிடிபுஷ்ட்யயாகாதெநஸுயுகி||

ஸிப்பிந:கருகாவைத்யாதாஸீதாஸாச்சநாபிதா:
ராஜாநஸ்ரேராத்ரியாச்சைவஸத்யஸ்சௌசா:ப்ரகீர்த்திதா: ௧௧.
ஸவ்ரதஸ்ஸதரபூகச்ச ஆஹிதாக்கிச்சயோத்விஜ:
ராஜஞ்சஸுருகம்நாஸ்தியஸ்யசேச்சதிபார்த்திவ: ௨௦.
உத்யதேதாநிதநேதாநேஆர்தோவிப்ரோநிமந்தரித:
ததைவருஷிபிர்த்ருஷ்டம்யதாகாலேநஸுத்யதி ௨௧.

(இ - ள்.) சித்திரவேலை செய்கிறவன் சமயல்காரன் வைத்தி யர்கள் தாஸிகள் வேலைக்காரர்கள் ராஜாக்கள் சுரோத்ரியர்களிவர் கள் தந்தந்தொழிலைச் செய்யுங்காலத்தில் சுத்தர்கள். பின்னும் யக்யத்தில் சங்கல்பித்தவனும் யக்யம்செய்கிறவனும் அக்ந்யா தானம் செய்தவனும் அரசன் தன் கருமம்முடியக் கேட்கிறவனும் ஆசௌசிகளல்ல. யுத்தத்தில்சென்ற அரசனும் தானங்களில் பிர வேசித்தவனும் ஆபத்தையடைந்தவனும்நிமந்திரணம் சொல்லப் பட்டவனும் அப்பொழுது சுத்தர்கள். பிறகு அவரவர்களுக்கு விதித்தகாலத்தில் தீட்டுநீங்கும்.

புஸவெமுஹஜெயீதாநகாபுராதுக்ராயஜி|
ஐஸாஹாஹுயுதேதாதாக்வமாஹுவிதாஸுவி||

ப்ரஸவேக்ருஹமேதீதுந்ருர்யாத்ஸங்கரம்யதி
தஸாஹாச்சத்யதேமாதாத்வவகாஹ்யபிதாஸுசு: ௨௨.

(இ - ள்.) ஜனனசௌசத்தில் கிரகஸ்தனான பிதாவானவன் பிரஸவித்தவனோடுசேராமலிருந்தால்ஸநானத்தாற்சுத்தனாகிறான் மாதாவானவள் பத்துநாளில் சுத்தியடைகிறாள்.

ஸவெ-ஷாஸாவஜாஸளஹாநாவிதெபாஸுஸுருகா|
ஸருககாநாநெவஸுபாஹுஸுவிதாஸுவி||

ஸர்வேஷாஸாவமாஸௌசம்மாதாபித்ரோஸ்துஸுருகம்
ஸருககம்மாதாரேவஸ்யாத்ஸபஸ்ப்ருஸ்யபிதாஸுசு:

(இ - ள்.) மரணநிமித்தமானவாசௌசத்தில்ஜ்ஞாதிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களுக்கும் கர்மாதிகாரமற்ற தீட்டுஉண்டு ஜனன

24.

2. 5.

ஸ்ரீஹ்ணாமே-விவநாநாம்பஜீமோமுஹணைதயா।
 சூஹவெஷ-விவநாநாஜெகராதுஜெஸளவகம்॥

ப்ராஹ்மணுர்தேவிபந்நாநாம்பந்தீகோக்ரஹணேததா
ஆஹவேஷுவிபந்நாநாமேகராத்ரமஸௌசகம்

२७.

(இ - ள்.) பிராமணன் நிமித்தமா யிறந்தவனுக்கும் காராகிரு கத்திலும் மாட்டினாலு மிறந்தவனுக்கும் யுத்தத்தி லிறந்தவனுக் கும் ஒருதனம் தீட்டு.

ஆவிழளவாருஷளதொகெவஸூய-புண்புறமெழிதள !
வரிவாபெபாமயாகுசாரணைவாஅரிபொஹதஃ ||

தவ்ரானிமௌபுருஷுள்ளிலாகேஸுஞர்யமண்டலபேதிநௌ
பரிவ்ராட்யோகயுக்தச்சரணேசாபிமுஃகாஹத:

(இ - ள்.) உலகத்தில் யோகத்தினால் சித்தியடைந்தவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாம லிறந்தவனுமாகிய இருவருமே சூரியம்ண்ட லத்தைப் பிளந்துசெல்லுகிறவர்கள்.

யத்யத்யஹதஸுரூபத்யுனிவரிவெஷ்டிதம்।
கூக்யபூநஹதெயாகாநுஜிகீஸம்நஹாஷுதெ॥

யத்யத்யதஹதஸ்ய-ஓரஸ்யத்ருபி:பரிவேஷடித:

அகூத்யபாந்லபதேலோகாந்யதிக்ஸீபம்நபாஷதே

N.O.

(இ - ள்.) சத்துருக்களால் சூழப்பட்டு பயந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லாமல் சூரனானவன் எந்தெந்தவிடத்திலிறப்பினும் அவன் குறைவற்ற மேலுலகங்களை யடைகிறான்.

யஸௌமெழஷாடுஸெநுஷாவிபுலதஸஜித்தஃ!
வாரித்ராதும்பஜாமெவதவக்ருதமமருருஹக॥

யஸ்துபக்நேஷுஸைந்யேஷுவிப்ரவத்ஸுஸமந்தத:

பரித்ராநும்யதாகச்சேத்ஸசக்ரதுபலம்லபேத்

உக.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் சைன்யங்களடிபட்டு நாலுபக்கமும் ஒடுங்
காலத்தில் எந்தச்சூரன் அவைகளை ரகசிக்கச்செல்கிறானோ அவன்
யாகஞ்செய்தபலனையடைவான்.

யலுயெடிகுத் தமா துமுரமுரயவிலிஃ
 டெவகநுரஸுத் தவீரஹரந்திரமுதிவ||

யஸ்யசேதக்ஷதங்காத்ரம்ஸாரமுத்கரயஷ்டி பி:

தேவகந்யாஸ்துதம்வீரம்ஹரந்திசரமந்திச

五、

(இ - ள்.) எவனுடைய சரீரம் யுத்தத்தில் பாணம் எறிதடிவளைதடிகளால் வெட்டுண்டதோ அந்தச் சூரனைத் தேவகன்னிகைகள் கொண்டுபோய் ரயிக்கிறார்கள்.

ஹேவாமநாஸஹஸுரணிஸூரஜாயொநஹதம் |
கூரஜாணாஃபுயாவநிஜஹதஃபாஜெதிவ ||

தேவாங்கநாஸஹஸ்ரணிஸூரமாயோதநேஹதம்
த்வரமாணாஃப்ரதாபந்திமமபர்தாமமேதிச

கூட.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலிறந்த சூரனைக்குறித்து அனேகம் தேவகன்னிகைகள் இவ்வேனைக்கு நாயகன் எனக்கு நாயகனென்று பரபரப்புடன் ஓடுகிறார்கள்.

யம்யஜ்ஞஸம்வெஸுவஸாவவிபுரா |
ஸுமெஹிணோவாதுயயெவயாதி ||
கூணெநயாஜெவஹிததுவீராஃ |
புராணாநுயுஜெஷுபரிதஜ்ஜனஃ ||

யம்யஜ்ஞஸங்கைஸ்தபஸாசவிப்ரா
ஸ்வர்க்கைஷிணோவாத்ரயதைவயாந்தி
கூணெநயாந்த்யேவஹிதத்ரவீராஃ
ப்ராணாநுயுத்வேஷுபரித்யஜந்தஃ

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுவர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அனேகம் யாகங்களாலும் எவ்வண்ணமாக எந்த விலகத் தையடைகிறார்களோ? அவ்வண்ணமாகவே கூணப்பொழுதில் சூரர்கள் நல்ல யுத்தங்களில் பிராணன்களைவிட்டு அவ்விலகங்களை யடைகிறார்கள்.

ஜிதேநஹுஜெதகூஜெஹுதநாவிஸுராமநா |
கூணயுஸிநிகாயெஸிநாவிஜாஜரணெரணெ ||

ஜிதேநலப்யதேதலகூமீர்ம்ருதேநாபிஸுரங்கநா
கூணத்வம்ஸிநிகாயேஸ்மிந்காசிந்தாமரணேரணே

கூடு.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் ஜயித்தவன் சம்பத்தடைகிறான்; இறந்தவன் தேவகன்னிகையை யடைகிறான்; கூணப்பொழுதில் நாசமடைகிற விந்தச் சரீரத்தில் மரிக்கிறதிலும் யுத்தம் செய்வதிலும் என்னசந்தேகம்.

ஐவாடெஸெராயிரஸ்ஸுவதஞ்சு|
யஜ்ரஹவெதுவூவிஸெவ்வக ||
ததெதாஜவாநெநகிராஸுதாது ||
ஸம்முராயெஜாலியிவவூதாது ||

லலாடதேஸேருதிரம்ஸ்ரவத்யத்
யத்யாஹவேதுப்ரவிஸேச்சவக்தாம்
தத்ஸோமபாநேநகிராஸ்யதுல்யம்
ஸம்க்ராமயஜ்ஞேவிதிவச்சத்ருஷ்டம்

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் நெற்றியிலடிபட்டு ரக்தம்வாயில் பெரு
கினால் யுத்தமாகிற யாகத்தில் விதிக்கப்பட்ட சோமபானத்தோ
டு இவன்திறத்திலொக்கும்.

ஐநாயஸ்யாஹணவெபுத்யெவஹநிஜிஜாதயஃ|
வபெவபெயஜ்ஞமஹாநாவஞ்ஞாஹநிதெ||
நதெதஷாஸுஹங்கிவிதாவ்வாஸுஹகஜ்ஞா||
ஜநாவமாஹநாதெதஷாஸுஸுளவ்விய்யதெ||

அநாதம்ப்ராஹ்மணம்ப்ரேதம்யேவஹந்தித்விஜாதயஃ
பதேபதேயஜ்ஞபலமாநுபூர்வ்யால்லபக்திதே
நதேஷாமஸுபம்கிஞ்சித்பாபம்வாஸுபகர்மணம்
ஜலரவகாஹநாத் தேஷாம்ஸத்யஸ்யௌசம்விதீயதே

௩௨.

(இ - ள்.) யாதொரு பிராமணன் அனாதரவாயிருக்கிற பிரா
மணப்பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறானே அவன் வரிசை
யாக அடிகள்தோறும் யாகபலத்தையடைகிறான். அவர்களுக்கு
நல்ல காரியத்தைச் செய்தமையால் அசுபமும் பாவமுமில்லை.
ஸ்நானம்செய்த மாத்திரத்தில் அப்பொழுதே யவர்களுக்குச் சுத்தி
யுண்டாய்விடும்.

ஐஸுமொத்யுஷஸ்யஸுஹவெபுத்யெவஹநிஜிஜாதயஃ|
வஹிக்ஷாவஹிக்ஷாவபுரணாயாநேநஸுயுகி||

அஸகோத்ரமபந்தும்சப்ரேதீபூதம்த்விஜேத்தமம்
வஹித்வாசதஹித்வாசப்ராணாயாமேநஸுத்யதி

௩௩.

(இ - ள்.) தனக்கு ஞாதியில்லாதவனாயும் பந்துவில்லாதவனா
யும் இறந்துபோன பிராமண சிரேஷ்டனை எடுத்தும் கொளுத்தி
யும் பிராணாயாமஞ்செய்து சுத்தனாகிறான்.

சுநமஜெஜயபெருதஜாதிஜாதிஜெவவா|
ஸாக்ஷாவெமஸுஷாமிவ்யதவ்யாஸுவிஸுயதி||

அநுகமயேச்சயாப்ரேதம்ஜ்ஞாதிமஜ்ஞாதிமேவவா
ஸ்நாத்வாஸசேலம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்நிம்க்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்.) ஞாதியாயினும் அல்லாதவனாயினும் இறந்தவனைப்
புத்திபூர்வமாய்ப் பின்சென்றால் துணியுடன் ஸ்நானம்செய்து அக்
னியை ஸ்பர்சித்தும் நெய்யைக்குடித்தும் சுத்தனாகிறான்.

க்ஷத்ரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

க்ஷத்திரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணனாயினும் இறந்த க்ஷத்திரியனை அறி
யாமல் அநுகமனம் செய்தால் ஒருதினம்தீட்டிருந்து பஞ்சகவ்
யத்தைப் சாப்பிட்டுச் சுத்தியடைகிறான்.

ஸவ்வாவெஸுஜாநாஜாஹணொயொநமஹதி|
கூக்ஷாஸளவந்திராதுவ்யாணாயாஜாநுஷ்வாவரௌ||

ஸவம்வாவைஸ்யமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
க்ருத்வாஸளசம்த்விராத்ரஞ்சப்ராணாயாமாந்ஷடாசரேத்

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணன் தெரியாமல் வைசிய பிரேதத்தை
ப்பின்செல்கிறானோ; அவனிரண்டுநாள் தீட்டிவிருந்து பிராணயா
மஞ் செய்யவேண்டும்.

பெருதீஹதததயஸுதஜ்ஞாஹணொஜாநஜஸவ்வா|
சுநமஜெஜயபெருதஜாதிஜாதிஜெவவா|
திபுராநெருதததீவெருணெந்நீமக்ஷாஸுஜமா|
புராணாயாஜஸதகூக்ஷாவ்யதவ்யாஸுவிஸுயதி||

ப்ரேதிபூதந்நுயஸ்யததரம்ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பலஃ
அநுகச்சேந்நீயமாநம்த்ரிராத்ரமஸுசிர்யூத்வாத்
த்ரிராத்ரேதுததீபூர்ணேநதீங்கத்வாஸமுத்ரகாம்
ப்ராணாயாமஸதம்க்ருத்வாக்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

யாததாக பெரியோருரைத்த சில ஆசாரங்களுக்கு மாத்திரம் பதிலாக சில ஆசாரங்களை மொழிந்தனர். ஆகையாலிங்குமநுமுதலியவர்களின் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறிய ஆசாரங்களையும் அனைவரும் ஸுகமாக வழிந்துகொள்ளும்படி ஸங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பிராதஃகாலத்தில்செய்யவேண்டிய கிருத்தியங்கள்—ஸூர்யோதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முந்தினகாலம் உஷஃ காலமென்றும் பிராம்மமுகூர்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்போது ரஜோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டு ஸத்வகுணம் தலையெடுத்திருக்கும். ஆகையால், மனம் நிர்மலமாய்த் தத்வத்தை யுள்ளபடி யறிகைக்கும் தியானிக்கைக்கும் யோக்யமான அக்காலத்தில் படுக்கையில் நின்றுமெழுந்திருந்து ஸ்ரீஹரிஃ என்று மூன்றுதரம் பகவந்நாமத்தை அநுஸந்தித்து, பின்பு வலதுகாலை முந்துற பூமிமேல்வைத்து படுக்கையைவிட்டெழுந்திருந்து ஜலபாதையை நின்றுத்திசெய்துகொண்டு கைகால்களை முழங்கை முழங்கால்வரையில் சுத்திசெய்துகொண்டு வாயில் நாற்றம்போமளவும் வரையத் தேய்த்துக்கொப்பளித்து கண்களிலும் மூக்கிலுமுள்ள மலங்களைப் போக்கிக்கொண்டு ஆசமனம்செய்து, பின்பொரு சுத்தமான இடத்திலாஸநமிட்டு அதில் கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து, தன்னுடைய ஆசாரியன்முதலாக ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள குருபரம்பரையை யநுஸந்தித்துப் பிறகு மாம்ஸம், இரத்தம், மஜ்ஜை, எலும்பு, நரம்பு முதலிய நிஹீநவஸ்துக்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும், மல மூத்திரங்களினால் நிறைந்தும் அதிஹேயமாயிருக்கிற இச்சரீரத்திலுடைய துர்க்குணத்தையும், இதுவரையில் வினாடிக்கழிந்து போன காலத்தையும் நினைத்து ஜுகுப்ஸையையடைந்து ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும். அவன் தசாவதாரங்களெடுத்து சேதேனாஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் செய்தருளிய அதிமானுஷ்சேஷ்டிதங்களையும், அவன் விஷயமான ஸ்தோத்திர பாடங்களையும் மநுஸந்தித்து நிர்மலாந்தக்கரணனாய் அநந்தரமெழுந்திருந்து, கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம் பூ, சித்திரம், தேவாலயம், ஸுமங்கலி, நல்லமாளிகைகள் முதலிய ரம்ணியமான வஸ்துக்களைப் பார்க்கக் கடவன். அசுத்தமாய், விகாரமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைப் பார்க்கக் கூடாது. அதன்பின், ஊருக்கு வாயுமுலையில் நூறுகஜம் தூரம் அப்புறம்போய்த் தலையில் துனியைச்சுற்றிக்கொண்டு பூனூலைக் கண்

வஸ்திரம் தரித்தல்—பிராமணன் வெண்வஸ்திரமும், கூத்திரியன் சிவப்புவஸ்திரமும், வைசியன் மஞ்சள்வர்ண்: மானவஸ்திரமும், சூத்திரன்குறுப்பு வஸ்திரமும் தரிக்கவேண்டும். பிரம்மசாரியும் சன்னியாசியும் கச்சமில்லாமலும், கிரகஸ்தனுந் வானப்பிரஸ்தனும் கச்சத்தோடும் அக: "வில்வஸ்திரம் தரித்து மேல் உத்தரீயம் தரிக்கவேண்டும். கௌபீனமல்ல: ஸ்ரு கர்மத்திற்கும் உபயோகிக்கமாட்டான். வஸ்திர மில்லாவிட்டால் வெண்கம்பளம்: பட்டு, நார்மடி இவைகளைத் தரிக்கலாம். அனந்தரம் ஊர்த்வபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தல்—வெண்மிருத்திகையினால் ஹரிபாதாக்ருதியாகவும் இடையுள்ளதாகவும் பாதமுள்ளதாகவும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக்கடவன். அதின் நடுவில் ஹரித்ராசூர்ணத்தினால் தீபரேகைபோல ஸ்ரீசூர்ணமும் தரிக்கவேண்டும். முகத்தில் நாஸிகாமூலம் முதல் நெற்றிக்கட்டுவரையிலும், வயிற்றின் மத்தியத்திலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் பத்து அங்குலமும், மார்பிலும் இரண்டு புஜங்களிலும் எட்டு அங்குலமும் கண்டத்தின் மத்தியிலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் நாலு அங்குலமும், முதுகிலும் பிடரியிலும் நாலு அங்குலமும் பிரமாணம் இருக்கவேண்டும். மிகுந்ததை சிரஸில் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதின் மந்திரங்களை ஆந்ஹிகங்களில் கண்டுகொள்க. அதன்பின் துளஸீ நளிநாகூடமாலையையும் பவித்ரங்களையும் நாபியளவாகக் கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாதவன் ஒரு வைதிககர்மத்திற்கும் யோக்கியனாக மாட்டான். பின்பு ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும்.

ஸந்தியாவந்தன விதி—எந்த வைதிககாரியங்க ளாரம்பித்த போதிலும் அதற்காதியிலு மந்தத்திலும் ஆசமனம் இரண்டாவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அது ச்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இரண்டுவகை. த்வாதசநாமங்களினால் செய்கிறது ச்ரௌதம். இருபத்துநாலு நாமங்களினால் செய்கிறது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ரோத்ராசமனமென்றும் நேத்ராசமனமென்றும் வேறுவிதமான ஆசமனங்களும் உண்டு. அவைகள் யோக்யமான ஜலமில்லாதகாலத்தில் செய்யவேண்டியவைகள் கௌணங்கள் பிரணவத்தைச் சொல்லி வலதுகாலைத்தொடுதல் ச்ரோத்ராசமன மென்றும். ஜலத்தினால் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ளல் நேத்ராசமனமென்றும்

பெயர். பிராணயாமமென்பது ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்திரி சிரஸ்ஸுக்களோடு கூடிய மந்திரங்களை மனஸ்ஸில் மனனம் செய்து கொண்டு ஒருதரத்தினால் ரேசகம் (இடதுமுக்கில் நின்று மூச்சை வெளியில்விடுதல்) மற்றொருதரத்தினால் பூரகம் வலது முக்கினால் (மூச்சை இழுத்தல்) மற்றொருதரத்தினால் கும்பகம் (மூச்சையடக்கல்) செய்து பகவானை தியாசித்தல், இதுமுதலாக ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும், உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்னும், ஸாயங்காலம் அர்த்தாஸ்தமயமாகிற ஸமயத்திலும், மத்தியான்னத்தில் ஸூரியன் உச்சியிலிருக்கும்போதும் செய்துபின்பு, உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்தில் உபஸ்தானத்தையும், ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்போது உபஸ்தானத்தையும் செய்யவேண்டும்—ஆசமன மென்பது பசுவில்காதுபோல் கையைவைத்துக்கொண்டு (அதாவது - நடுவிரலின் இரண்டாவது கணுவில் கட்டைவிரலின்றுனியை அமர்த்தி) அதில் உளுந்து அமருமளவான தீர்த்தத்தை எடுத்து, அச்யுதாயநமः, அநந்தாயநமः கோவிந்தாயநமः என்கிறமுன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முன்றுதரம் அந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் முகத்தைத்துடைத்து கையையலம்பி கேசவாதித்வாதச நாமங்களினால் இரண்டு தாடைகள் இரண்டு கண்கள் இரண்டு மூக்குகள் இரண்டு காதுகள் இரண்டு புஜங்களை, கட்டைவிரல் பலித்திரவிரல் சுட்டிக்காட்டும்விரல் சுண்டு விரல் நடுவிரல்களால் தொண்டு ஐந்து விரல்களினாலும் நாபியையும் சிரஸ்ஸையும் தொடவேண்டியது.

ஸந்தியாவந்தனம், ஈரவஸ்திரத்தேதாடிருந்தால் முழங்கால ளவு ஜலத்தில் நின்றுகொண்டுமீ உலர்ந்த வஸ்திரத்தேதாடிருந்தால் ஜலக்கனாயில் உட்கார்ந்தும் செய்யவேண்டும். அர்க்கியபிரதானம் செய்யும்போது இரண்டு கட்டைவிரல்களையும் கையிலுள்ள ஜலத்தில் படாமற்படி வேறாகத்தூக்கி வைத்துக்கொண்டு காயத்திரியைச் சொல்லி அந்த ஜலத்தை ஜலத்திலே தூக்கிவிடவேண்டும். நடுவேகைகளை வெவ்வேறாக விடக்கூடாது, ஜபம்செய்யும்போது நாய்முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூரியன் அக்கினிமுதலியவைகளைப் பார்த்துசுத்தனாகவேண்டும். காலையில் நின்றுகொண்டும் ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டும் ஜபம் செய்யவேண்டும். மத்தியான்னத்தில் எப்படியாகிலும் செய்யலாம், காலையில் முகத்தளவாகக்கைகளை வைத்துக்கொண்

மும் மத்தியான்னத்தில் நாபியளவாகவும், ஸாயங்காலத்தில் துடைகள் மேலும் கைகளைவைத்துக்கொண்டும் ஜபம்செய்யவேண்டும். காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் நூற்றெட்டும் மத்தியான்னம் இருபத்தெட்டும் காயத்திரியை ஜபம் செய்யவேண்டும், ஆயிரத்தெட்டு செய்தால் உத்தமம். நூற்றெட்டு செய்தால் மத்திமம். இருபத்தெட்டு செய்தால் அதமம், பத்துக்குக்குறையக்கூடாது. பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குக்கேட்கும்படியாகச் செய்தால் அதமம். அப்படியன்றி உதடு அசையும்படி மெதுவாகச் செய்தால் மத்திமம், அப்படியுமன்றி மனதிலேயே காயத்திரியின் மந்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு செய்தால் உத்தமம். கணக்கில்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அது இரக்கதர்களை யடையும். விரற்களினால் எண்ணினால் அதமம். விரற்களின் கணுக்களினாலெண்ணினால் மத்திமம் ; சங்கமணி பொன்முத்து நவரத்நங்கள் கமலமணிகளினால் எண்ணினால் உத்தமம் நூற்றெட்டு, அல்லது, ஐம்பத்துநாலு, அல்லது இருபத்தேழு மணிகள் கோத்து ஜபமாவை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜபம்செய்தபிறகு காலையில் ஸூரியன் உதித்து ஒருமுழம் உயரவருவதற்குள்ளாகவும், மாலையில் செம்மானம் மறைவதற்குமுன்னாகவும் ஹோமம்செய்ய வேண்டும். எரிச்சலின்றி புகைந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினியில் செய்யக்கூடாது. தான் ஊரிலில்லாவிட்டாலும் ரோகியாயிருந்தாலும் தீட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் தன்புத்திரர் சிஷ்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாம். இதுக்கு தேவயக்கியம் என்று பெயர்.

பின்பு ப்ரஹ்மயக்கியம் செய்யவேண்டியது. அதாவது தன்னுடையசாகையில் சிலருக்குக் களையாவது சில யஜுஸ்ஸுக்களையாவது சில ஸாமங்களையாவது ஒதுகை. இதுக்கு ப்ரஹ்மயக்கியம் என்று பெயர்.

தர்ப்பணம் செய்யும் விதம்—தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ஒவ்வொருதரமும் பித்ருக்களுக்கு முன்றுதரமும் ஜலத்தினால் தர்பிக்கவேண்டும். பூனூலைஉப விதமாகச்செய்து கொண்டு தேவர்களுக்கும், தாவடமாக (மாலையாக) ப்போட்டுக்கொண்டு ருஷிகளுக்கும், பிராசீனாவிதமாகப் போட்டுக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், தேவர்களுக்கு விரற்களின் நுனிகளினாலும் ருஷிகளுக்

குகைகளின் நடுவினாலும் (சுண்ணிரலின் அடிக்கணுக்களின் நின் றும்), பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுக்காட்டி விர லுக்கும் நடுபாகத்தினாலும் ஜலம் விடவேண்டும். தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கிழக்கு முகமாகவும் பித்ருக்களுக்குத்தெற்கு முக மாகவும் நின்று செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களை உத்தேசித்து ஸ்வதா என்கிற மந்திரத்தைக் கடைசில் சேர்த்து ஜலத்தை விட் டால் இதுக்கு பித்ருயக்கியமென்று பெயர்.

பின்பு பகவதாராதனத்துக்கு யோக்யமான ஸாமக்கிரிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் செய்து பகவதாராதனம் செய்து அநந்தரம் காக்கை ஏறும்பு முதலிய பிராணிகளுக்கு அன்னமிடவேண்டும். இதுக்கு பூதயக்கியமென்று பெயர்.

பிறகு - பித்ருக்களுக்காகப்பிரதிதினம். ஒன்று இரண்டு மூன்று பேர்களைத்தன் சக்திக்கனுருணமாக போஜனம் செய்வித் தும், அதிதிகளையும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது. அதிதிகளெ ன்பது, வைச்வதேவத்திற்கு முன்னடியாக வெகுதூரத்திலிருந்து நடந்து வந்து இளைத்தவனாய் கால்களில் தூள்களோடு காண்கிற வன். அவன் இரண்டாவது நாள் இருந்தால் அதிதியாகமாட்டான் ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் எப்போதும் அதிதியாயிருப்பன். அவர் களுக்கு அன்னமிடச் சக்தியில்லாவிட்டால் கைகால்களை அலம்பு கைக்கு ஜலம் கொடுத்து ஆஸநத்திலுட்காரவைத்து நல்வார்த்தை களைச்சொல்லி இரண்டு மூன்று கபளத்துக்காரம்படியாவது அன்ன மளிக்கவேண்டும். இதுக்கு மனுஷ்யயக்கியமென்று பெயர். இந்த ஐந்து யக்கியங்களும் பிரதிதினம் செய்யக்கடவன், பிறகு மாதா பிதாக்களையும் பந்துக்களையும் போஜனம் செய்வித்துத்தானும் புஜிக்கக்கடவன்.

அதன்பின்பு ஸாயங்காலம் வரையில் வேதம் சாஸ்திரம் முத லியவைகளை யோதுதல் தேகயாத்திரைக்குவேண்டிய வியாபாரங் களைச்செய்தல் இவைகளை லௌகிகவைதிக காரியங்களில் ஜாக்கி ரதையுள்ள வனாயிருந்து செய்யக்கடவன்.

ஸாயங்காலமானமவாறே முன்சொல்லிய விதிப்படிஸ்ந்தியா வந்தனம் ஹோமங்களைச் செய்துமுடித்து ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய வைகளைப்பாடம் செய்துஇராத்திரி பத்துநாழிகைவரையில்பகவா

ஊடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு சபனிக்கக்கடவன். இவ்விதமாக சித்தியம்நடந்து கொண்டிருக்கிறவன் இந்தலோகத்தில் இருக்குமளவும் நல்லசுகத்தையும் பின்பு பரலோகம் போய் அங்கும்மேலான சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

மஹாளயசிராத்தவிதி—வருஷருதுவில் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பதினைந்து திதிகளும் மஹாளய மஹாபுண்ணியகாலமாகையால் சிராத்தஞ்செய்தால் அக்ஷயமான திருப்தியுண்டாகும். மஹாளயகாலத்தில் பிதுர்களுக்கு நெய் பாயசம் அன்னம் பதார்த்தம் பழம் முதலானதுகளை திருப்தியாக கொடுத்தால் பிதுர்கள் சந்தேதாஷிப்பார்கள், மாதந்தேதாஹம் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தால் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலத்தில் பிதுர்க்களைக்குறித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தானால் நித்தியசிராத்தஞ்செய்தபலனையடைகிறான் பிதுர்க்களை வசுதேவதைகளாகவும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாகவும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாகவும், பழமைபரான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை, அத்தேவதைகளாகவே தியானிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்திய பிராமணரை நிமந்திரணம் சொல்லும் வகை—வேதங்கள் முழுதுமோதினவர்களும் வ்யாதியில்லாருமாக அவர்களுடைய மூன்றாவது பாட்டன்மார்தொடங்கிப் பரிசுஷ்செய்து மூன்றுநாள் முன்நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். தாய் தந்தையுடையதாயிருக்கிற பிராமணனை நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். அந்த பிராமணன் 1008 - ஜபம் மூன்றுநாள் செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பாபமுண்டு.

ஆசார ஸங்கிரகம்

முற்றிற்று.

— ❧ —

2.

உ.உ.

॥ १० ॥

(இ - ள்.) துர்மாணமான சுவத்தை வகித்தவன் அக்நிப்பிரதா
னம் செய்தவன் கயிற்றையறுத்துவிட்டவன் இவர்கள் தப்தக்ரு
ச்ரம் என்கிற விரதத்தால் சுத்தியடைகிறார்கள் என்று பிரசாபதி
சொன்னார்.

மொலிஹ-த-தயொஹ் ஸ்ராவணெந-த-வாதிதம்||
ஸம்ஸுஸநி-த-யெவிப்ராவொபாரஸாமிஷாஹகா||
சுநெய்யெவாந-மஹாரஃவாஸமெஷகராஸயெ||
தவக்ருமெணஸ-பாஸெகார-ஸ-ஸ்ராவணெஹாஜநம்||
சுந-த-ஹிதா-ம-ஹ-ஷ-வி-ப்ராயக்ஷிணாம்||

கோபிர்ஹதம்ததோத்பத்தம்ப்ராஹ்மணேநதுகாதிதம் ச.
ஸம்ஸப்ருஸந்திதுயேவிப்ராவோடாஸ்சாக்நிதாஹகா:
அந்யேயேசாநுகந்தாரஃபாஸச்சேதகராஸ்சயே இ.
தப்தக்ருச்சரேணஸ-த-தாஸ்தேதூர்யுர்ப்ராஹ்ணபேராஜநம்
அநதிஸ்ஸஹிதாம்காம்சதத்யுர்விப்ராயதகரிணாம் சு.

(இ - ள்.) மாட்டினால் கொல்லப்பட்டவன் கயிற்றால் சுருக்கிக்
கொண்டு யிறந்தவன் பிராமணனால் கொல்லப்பட்டவ னிவர்களை
யாதொரு பிராமணர்கள் தொடுவது அனுகமனம்செய்வது வகிப்
பது அக்னியிடுவது இவைகளைச்செய்கிறார்களோ அவர்கள் தப்த
க்ருச்சரவிருதம் செய்து பிராமணபேசனம் செய்துவைத்து ஒரு
துடன் கூடியபசுவை பிராமணருக்கு தகரிணையாகக் கொடுத்தால்
சுத்தராவர்களாக.

ஸம்ஸ-ப-ஹ-ரெவி-ப-வதிதாஹிஷகா||
ப-ஹ-ஹ-வா-ஷ-ஸா-ஹ-வா-ஹ-ஸா-ஹ-யா-வி-வா||
ஹ-ஸா-ய-ஹ-ஸ-ஹ-ஹ-வா-ஹ-ஸ-ய-ய-யா-வி-வா||
சு-ஸா-ய-ஹ-ஸ-ஹ-ஹ-வா-ஹ-ஸ-ய-ய-யா-வி-வா||

ஸம்ஸர்கமாசரேத்விப்ரஃபதிதாதிஷ்வகாமத:
பஞ்சாஹம்வாதஸாஹம்வா த்வாதசாஹமதாபிவா எ.
மாஸார்தம்மாஸமேகம்வா மாஸத்வயமதாபிவா
அப்தார்தமப்தமேகம்வா பவேதூர்த்வம்ஹிதத்ஸம: அ

(இ - ள்.) பிராமணன் மகாபாதகம் உபபாதகம் செய்தவர்க
ளோடு ஐந்து நாளாவது பத்துநாளாவது பன்னிரண்டு நாளாவது

லாசாநீஜாய்தெதஜ் காலசுகுரீ உவா நடுபாநடு||

வகுஜீவதியாநாநீ உவொஷுவருகஜாவரெக|
 ஸ்யாஷ்வஜெவருதெஹத-ஃ ஸாநாநீநரகவ்யஜெக|
 ஸ்வபூஷாஜெவஹத-ஃ யாநாநீகூரூதெவ்யதம்||
 ஸவ-ஃ தஜாஷ்வாநுஜெ ஹிதெஜுவஜநாரஸுவீக|
 ஸாஸ்வாநாஸஜாதீநாஷ்வ-ஃ துக்ஷாநுததயா||
 ஹ-ஃவா தவயாகூரூநாநாஸஸ்வயெககவிக||
 யகவாவஸ்யஹஹதஜாயாஜிமணம்ஹ-ஃவா தநெ|
 ப்ராபஸிதம்நதஸுஜாஸிதஸுஜாஸுஜாமொவிய்யதெ||
 நகாரஜாவஸஸெநநாநிஹாநெருணவாவந||
 ஸவவெககஜ-ஃவணாநொ யஸுயஜ-ஃவராஜு-ஃவ||

ருதுஸ்நாதாதயாநாநீ பர்தாரம்நோபஸர்பதி

ஸாம்ருதநரகம்யாதி வைதவ்யம்சபுநஃபுநஃ

கஉ.

ருதுஸ்நாதாம்தேயாபார்யாம் ஸந்திதௌநோபகச்சதி

கோராயாம்ப்ருணஹத்யாயாம் யுஜ்யதேநர்த்ரஸம்சயஃ

கங.

தரித்ரம்வ்யாதிதம்மூர்கம் பர்தாரம்யாவமந்யதே

ஸாஸுநீஜாயதேம்ருத்வா ஸுகரீசபுநஃபுநஃ

கச.

பத்யௌஜீவதியாநாநீ உபேஷ்பவ்ரதமாசரேத்

ஆயுஷ்யம்ஹாதேபர்து ஸஸாநாநீநரகம்வ்ரஜேத்

கரு.

அப்ருஷ்ட்வாசைவபர்தாரம் யாநாநீகுருதேவ்ரதம்

ஸர்வம்தத்ராக்ஷஸாங்கச்சே திதேயவம்மதுரப்ரவித் *

கக.

பாந்தவாநாம்ஸஜாதீநாம் தூர்வ்ருத்தம்குருதேதுயா

கர்ப்பபாதம்சயாகூர்யா ந்நதாம்ஸம்பாஷ்யேத்க்வசித்

கஎ.

யத்பாபம்ப்ரஹ்மஹத்யாயா த்விருணம்கர்ப்பபாதே

ப்ராயஸ்சித்தம்நதஸ்யாஸ்தி தஸ்யாஸ்தயாகோவீத்யதே

கஅ.

நகார்யமாவஸ்தேயந நாக்நிஹாத்ரேணவாபுநஃ

ஸபேவதகர்மசண்டாலோயஸ்துதர்மபராந்முகஃ

கக.

(இ - ஷ்.) யாதொரு ஸ்திரீ ருதுஸ்நானம்செய்தநாள் துடங்கி
 பதினாறு தினங்களுக்குள் பர்தகாவை யணுகாம லிருக்கிறாளோ
 அவள் மரித்தபின் நரகத்தை யடைகிறதாமன்றி பிறகு அடிக்கடி
 விதவையாகவும்பிறக்கிருள். என் லியாதியற்றவனாய் சமீபத்திலி

ருந்துகொண்டுருதுஸ்நானம்செய்தபாரியையையணுகவில்லையோ
அவன்பயங்கரமானசிகுஹத்தியில்சேருகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை
எந்த ஸ்திரீ தரித்திரனாகவும் வீயாதிகிரஸ்தனாகவும் தெரியாதனாக
கவுமிருக்கிற பர்த்தாவை யவமானம் செய்கிறாளோ அவள் மரித்
தபின் நாயாகவாவது பன்றியாகவாவது அடிக்கடி பிறக்கிறாள்
எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாபிழைத்திருக்கையில் உபவாஸமிருக்கிறாளோ
அவள் பர்த்தாவின் ஆயுளை அபகரிக்கிறாள். நாகத்தையு மடைகிறா
ள். எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவைக்கொளாமல் வீரதங்களைச் செய்
கிறாளோ அவையெல்லாம் ராக்ஷஸர்களைச் சேருமென்று மறுசொ
ன்னார். எவள் பந்துக்கள் ஞாதிகளினவர்களிடத்தில் த்வேஷம்செய்
கிறாளோ எவள் கர்ப்பத்தையழிக்கிறாளோ அவ்விருவரோடு ஓரி
டத்திலும் பேசக்கூடாது. பிர்ம்மகத்தியில் எவ்வளவு பாப முண்
டோ அவ்வளவுக்கு இரண்டுபங்கு கர்ப்பத்தையழித்ததிலுண்டு.
அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. அப்படிப்பட்டவளை விடவேண்டி
யது. எவன் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தவிர்த்து ஐந்
தாவதான ஆவஸத்யமென்கிற வக்னியாலும் அக்னிஹோத்ரத்தா
லும் காரியமற்றவனாயிருக்கிறானோ அவன்கருமத்தால் சண்டர்
ளாவான்.

வஷ-ஃவா தாஹு தஸ்ஜம் யஸுக்ஷெதெவ்ரொஹதி|

ஸகெக்ஷத்ரஹதெ தஸ்ஜம் நஸீஜீஹா மஹ-ஃதி||

தஜஸ்வரஸி யாஃவ-தௌ ஊஸு-தளகூணமொஹகௌ|

வதௌஜீவதிகூணஸு-ஜுதெதஹத-ஃரிமொஹகஃ||

வர்ஷவாதாஹ்ருதம்பீஜம் யஸ்யகேசுதத்ரேப்ரமேரஹதி

ஸகேசுதத்ரீ லபதேபீஜம் நபீஜீபாகமர்ஹதி

உ௦.

தத்வத்பரஸ்த்ரியாஃபுத்ரௌ த்வௌஸம்ருதௌகுண்டகோல

பத்யௌஜீவதிகுண்டஸ்து ம்ருதேபர்தரிகோலக:

[கௌ

(இ - ள்.) வெள்ளம் காற்று இவைகளால் ஒருவனுடைய வி
ரை மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் முளைத்தால் அதின் பயனை
நிலக்காரன் அடைகிறானெயாழிய விரையை யுடையவன் அடை
கிறதில்லை. அத்தன்மையாக ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவர்களை
யுண்டாக்கினவனையான். குண்டன்கொள்கன்னன்று இருவகை
ப்பட்டவர்கள் அவர்களில் குண்டன் பதிஜீவித்திருக்கையில் அன்
னியனுக்குப் பிறந்தவன். மற்றவன் பதியிறந்தபிறகு ஜனித்தவன்.

(இ - ள்.) கூனன் குள்ளன் நபும்ஸகன் குழறும் நாக்குள்ள வன் எக்காரியமும் செய்யத்தகாத ஜடன் பிறவிக்குருடன் செவிடன் ஊமை இவர்களுக்கு பரிவேதனதோஷம் கிடையாது.

விதுவடுவாதுவாவதுவாநாஸீஸுதஸுயா|
ஈராநிஹாதுவாயொமெதொஷிவரிவெடிந||

பித்ருவ்யபுத்ரஸ்ஸாபத்ர்யஃபரநாஸீஸுதஸ்ததா *
தாராக்நிஹாத்ரஸம்யோகேநதோஷஃபரிவேதநே

உசு.

(இ - ள்.) சிறியதகப்பன்பிள்ளை மாற்றாந்தாயார்பிள்ளை தத்து புகுந்தபிள்ளை இவர்கள் முத்தவர்களாயிருந்தாலும் தான்கலியாணம் அக்நிஹோத்ரம் இவைகள்செய்துகொண்டாலும்பரிவேதனதோஷமில்லை.

ஜெஷொஸாநாயாஈதிஷு ஈயாநொநவகாரயெசு|
கநுஜாதஸுகுநீத ஸ்வஸுவவநயயா||

ஜயேஷ்டேடாப்ராதயதாதிஷ்டே தாதாநம்நைவகாரயேத்
அநுஜநாதஸ்துகர்வீத ஸங்கஸ்யவசநம்யதா

உள.

(இ - ள்.) முத்ததமயன் அக்நியாதானம் செய்யாமலிருந்தால் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் இளையவனுதலிநம் செய்யக்கூடாது. பெரியவனனுமதி பெற்று இளையவன் சங்கருடைய வசனத்தின்படியே ஆதானம்செய்யலாம்.

நஷ்டுதெபுவுஜிதெ கீஸெவவதிதெவதள|
வ்வஸாவதுநாஸீணாவதிரநொவிய்யதெ||

நஷ்டேம்ருதெபர்வஜிதெ க்லீபேசபதிதெபதௌ
பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாஸீணம்பதிரந்யோவீதீயதே

உஅ.

(இ - ள்.) ஓடிப்போதல் மரித்தல் சன்னியாசியாகுதல் நபும்ஸகனாக விருத்தல் பதிதனாகுதல் என்கிற ஏதனுமொன்றை பதியடைந்தால் இந்த ஐந்து ஆபத்துக்களில் ஸ்திரீகள் வேறு புருஷனைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஜெதெஹதாஸியாநாஸீ ஸுஹவரெவுவவலிதா|
ஸாஜதாவஹதெஸுமஃ யயாதெஸுஹவாரிணஃ||

ம்ருதெபர்தரியாநாஸீ ப்ரஹ்மசர்யேவ்யஸ்திதா
ஸாம்ருதாலபதெஸ்வர்கம் யதாதெப்ரஹ்மசாரிணஃ

உக.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தா இறந்தபின் பிரம்மசார்யத்
வத யனுஷ்டிக்கிறாளோ, அவளிறந்தபின் பிரம்மசாரிகளைப்போல்
சுவர்க்கத்தை யடைகிறாள்.

திஸுக் கொடெய்யா-கொடிய யாநிலொஜாநிஜாநுமெஷி|

தாவக்காஹ்வஸெஸுமெ-ஹராந்யாநுமஹதி||

திஸ்ரீகோடீயேர்தகோடிச யாநிலோமாநிமாநுமேஷ

தாவத்தாஹ்வஸேஸ்தஸ்வரீகே பர்தாரம்யாநுகச்சதி

ந.0.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன் பர்த்தாவுடன் அனுகமனம் செய்
கிறாளோ, அவள் மனுஷியனுடைய தேகத்திலிருக்கிற மூன்றரை
கோடிமயிர் அளவானகாலம் சுவர்க்கத்தில் வசிக்கிறாள்.

வ்யாஜமுஹீயயாவ்யாஸம் வயாஜுஹிதவிஜாதி|

வனவஹ்வீபதிஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதித||

வ்யாஜமுஹீயதாவ்யாஸம் பலாதுத்தரதேபிலாத்

வனவஹ்வீபதிஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதிததே

ந.க.

(இ - ள்.) பாம்புபிடிப்பவன் எப்படி தன்மந்திரபலத்தால்புத்
திலிருந்து பாம்பைப் பிடிக்கிறானோ, அப்படியே பதிவிரதையான
ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவை நரகத்திற் போகாமல் தடுத்து அவனுடன்
கூடி சந்தோஷமடைகிறாள்.

நாலாவது அத்தியாயம்

மு ன் றி ன் று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வ்யாஜமுஹீயதாவ்யாஸம் வயாஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதித||

வனவஹ்வீபதிஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதித||

வ்யாஜமுஹீயதாவ்யாஸம் வயாஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதித||

வனவஹ்வீபதிஜுஹிதவிஜாதிநவஸஹஜாதித||

க.

(இ - ள்.) செந்நாய் நாய் குள்ளநரிமுதலான பிராணிகளால்
எந்த பிராமணன் கடிக்கப்படுகிறானோ, அவன் ஸ்நானம்செய்து
பரிசுத்தமாயும் வேதங்களுக்கு மர்தாவுமான காயத்திரியை ஜபிக்
கக்கடவன்.

மவாஸ்யுமொடிசுஸா நஹா நடிஸாஸுமமெ||
 வஸுஸுடிஸாநாஜாவி ஸாநாடிஷுஸுவிஸ-வெசு||
 கவாம்ஸ்ருங்கேகாதகேஸ்நாநம் மஹாநத்யாஸ்தஸங்கமே
 ஸமுத்ரதர்ஸநாத்வாபி ஸாநாதஷ்டஸ்ஸாசுர்பவேத் ௨.

(இ - ள்.) நாயால் கடிக்கப்பட்டவன் மாட்டுக்கொம்பின்ஜலத்
 திலும் மகாநதியின் சங்கமத்திலும் ஸ்நானம்செய்தும் சமுத்திரத்
 தைப் பார்த்தாகிலும் சுத்தனாகிறான்.

வெடிவிடிவாஸுதஸா த ஸுநாடிஷுஅஜோயடி||
 வஸுஸுடிஸாநாஜாவி வஸுதஸுஸாஸுவிஸுயுதி||
 வேதவித்யாஸுநாத ஸுஸாநாதஷ்டோத்விஜோயதி
 ஸஹிரண்யோதகேஸ்நாத்வா க்ருதம்ப்ராஸ்யவிஸுத்யதி ௩.

(இ - ள்.) வேதாத்யயனம்செய்து விருத ஸ்நானம்செய்த பிரா
 மணன் நாயால் கடிப்புண்டால் ஸ்வர்ணத்தோடு கூடின ஜலத்தித்
 ஸ்நானம்செய்து நெய்யை சாப்பிட்டு பிறகு சுத்தனாகிறான்.

வஸுதஸுஸாநாடிஷுஅயவிஸாஸுஸாஸுவிஸுயுதி||
 வஸுதஸுஸாநாடிஷுஅயவிஸாஸுஸாஸுவிஸுயுதி||
 வஸுதஸுஸாநாடிஷுஅயவிஸாஸுஸாஸுவிஸுயுதி||
 க்ருதம்ஸுஸாதகம்பித்வா வ்ரதஸுஸுஸமாபயேத் ௪.

(இ - ள்.) ஓர் விரதத்தை யனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கையில்
 நாயால் கடிப்புண்டால் முன்றுநாளுபவாஸமிருந்து நெய்யையும்
 தர்ப்பஜலத்தையும் சாப்பிட்டு மீதி விரதத்தை முடிக்கக்கடவன்.
 வஸுதஸுஸுதாவாவிஸுநாடிஷுஅயவிஸுயுதி||
 வஸுதஸுஸுதாவாவிஸுநாடிஷுஅயவிஸுயுதி||

அவ்ரதஸ்ஸவ்ரதேதாவாபி ஸாநாதஷ்டோபவேத்விஜு:
 ப்ரணிபாதாத்பவேத்பூதேதா விப்நாஸ்சக்ஷுர்நிரீக்ஷிதஃ ௫.

(இ - ள்.) விரதமில்லாதவனுமுள்ளவனும் நாயினால் கடிப்புண்
 டவன் பிராமணர்களைச் சேவித்து அவர்களால் பார்க்கப்பட்டவ
 னாய் பிராயச்சித்தாகாரியாகிறான்.

ஸாநாவ்யாதாவஸுஸுநவெவிஸுவிஸுயுதி||
 வஸுதஸுஸுதாவாவிஸுநாடிஷுஅயவிஸுயுதி||

ஸௌநாக்ராதாவலீடஸ்ய நகைர்விலிதிதஸ்யச

அத்பிப்ரகூதாலநம்ப்ரோக்த மக்நிராபூரிதாபிதம்

க.

(இ - ள்.) நாயால் மோரப்பட்டும் நக்கப்பட்டும் நகத்தால்பூரப் பட்டுமிருப்பவன் அந்தவிடத்தை ஜலத்தினாலலம்பி நெருப்பில் காய்ச்சினால் சுத்தனாகிறான்.

ஸௌநாதுஸ்ப்ராஹணீஷ்டா ஸௌகெநவ்யுகெணவா|

உஜிதம்ஹநகூத்ரம்ஷ்டாஸுஷிஸௌலிஹ-வெச||

ஸௌநாதுப்ராஹ்மணீதஷ்டா ஜம்புகேநவ்ருகெணவா

உதிதம்க்ரஹநகூதாம் த்ருஷ்ட்வாஸத்யஸஸௌசிர்பவேத்

எ.

(இ - ள்.) பிராமண ஸ்திரீயானவள் நாய் குள்ளநரி செந்நாய் முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டால் அப்போது உதிக்கிற சந்திரன் முதலிய கிரகங்களையும் நகூத்திரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தை யாகிறாள்.

க்யஷ்வகெஷ்யஜாலொரோநஜ்யஸெடுதகஜாயந|

யாஷிஸம்வ்ருஜதெஸொஜ ஸாஷிஸம்வாவலொகயெச||

க்ருஷ்ணபகேஷ்யதாஸோமோ நத்ருஸ்யேதகதாசந

அ.

யாந்திஸம்வ்ரஜதேஸோம ஸ்தாம்தூஸம்வாவலோகயேத்

(இ - ள்.) ஒருக்கால் கிருஷ்ணபகூத்தில் சந்திரன் தெரியாமல்போனால் சந்திரன் எந்ததிக்கிலிருக்கிறானோ. அந்ததிக்கையாவது பார்க்கவேண்டும்.

கஸுஷ்ப்ராஹணகெமுரோஜெ ஸௌநாஜெஷ்டாஜிஜோதஜஃ|

வ்யஷ்டம்வ்ருஷிணீக்யத்ய ஸுஷிஸௌக்யாஸௌலிஹ-வெச||

அஸத்ப்ராஹ்மணகேக்ராமே ஸௌநாதஷ்டோத்விஜோத்தம: க.

வ்ருஷம்ப்ரதகிணீக்ருத்ய ஸத்யஸநாத்வாஸௌசிர்பவேத்

(இ - ள்.) பிராமணரில்லாத ஆரில் பிராமணன் நாயால் கடிப் பண்டால் காலையைப் பிரதகிணம்செய்து ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

வணாவெநஸுவாகெந மொலிவி-வெவ்ருஹ-வெதாயஜி|

சூஹிதாமிஷ்ட-வெதாவிவெபா விஷணாதுஹதெதாயஜி||

ஜெஹதஸ்ப்ராஹணவிவெபாவொகாமுளஜ-வஜி-தௌ|

ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஸவிணோஷ்வாவஸவ-ஃ ||

பிராஜாவத்யௌரோசுவஸூராக்விபிராணாஜநுஸாஸநாக் ||

சண்டாலேநஸ்வபாகேந கோபிர்விப்ரைஹ்ரதோயதி

ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதோயதி க௦.

தஹேத்துபாஹ்மணம்விப்ரோலோகாக்நௌமந்த்ரவர்ஜிதம்

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாவேவரட்வாசதக்த்வாச ஸபிண்டேஷ்வசஸர்வதா கக.

ப்ராஜாபத்யம்சரேத்பஸ்சாத் விப்ராணாமநுஸாஸநாத் க௨௨.

(இ - ள்.) சண்டாளனாவது சுவபாகனாவது பசுக்களா
லாவது பிராமணர்களாலாவது ஒரு ஆஹிதாக்கியான பிராமண
னிறந்தாலும் அல்லது விஷத்தால் தானே மரித்தாலும் அவனு
டைய பங்காளிகளிலொருவன் அவனை லௌகிகாக்கியில் தகனம்
செய்து மந்திரமில்லாமல் முடிக்கவேண்டும். அவனைத்தொட்டவ
னும் வகித்தவனும் கொளுத்தினவனும் பிராமணர் அனுமதியால்
பிராஜாபத்யவிரதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஸவிணோஷ்வாவஸவ-ஃ ||

ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஸவிணோஷ்வாவஸவ-ஃ ||

தக்தாஸ்தீதிபுநக்ருஹ்பக்ஷீநாஃப்ரகூதாலேயத்விஜஃ

புநர்தஹேதஸ்வாக்கிநாது ஸ்வமந்த்ரேணப்ருதக்ப்ருதக் க௨௩.

(இ - ள்.) முன்னே சொன்னபடி க்ருச்சிரம் செய்து பிறகு
மறுபடியும் எலும்பைப் பாலினுலம்பிமறுபடியும்தன்னக்கியால்
மந்திரத்தோடு தகனம் செய்யவேண்டும்.

ஆஹிதாமிஷி-ஃஜஃகூஸித வஸநாஹ்வாஹிதஃ ||

ஹேஹநாஸஜநுபிராவஸஸூராவ-ஃஸதேமயஹே ||

ஹேஹநாஸஜநுபிராவஸஸூராவ-ஃஸதேமயஹே ||

ஆஹிதாக்கிர்நிஜஃகச்சித் ப்ரவஸங்காலசோதிதஃ

தேஹநாஸமநுப்ராப்தஸ் தஸ்யாக்கிர்வஸதேக்ருஹே க௨௪.

ப்ரேதாக்கிஹேத்ரஸம்ஸக்கார ஸ்ருயதாம்ருஷிபுங்கவாஃ க௨௫.

(இ - ள்.) ஆஹிதாக்கியானவொரு பிராமணன் தன்விட்டில்
அக்கியிருக்க தேசாந்திம்போயிறந்தால் அவனுக்கு அக்கி ஸம்ஸ
காரத்தை, ஒ முனிச்சுவர்களை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

கூஷாஜிநம்ஸஜாவீய-கூஸெஸஸுவாஸாஷாகூதி|
 ஷட்தாநிஸதம்மெவ வவாஸாநாஹவ்யுத்ததஃ||
 ஹவாஸிஸலிநெடிடிபா ஶஸகணெ தாவிநடுஸெசு|
 ஹாஹாஸ்யாஹதாஸதம்டிடிபா ஶம்மாஹேஷாடிஸெவதா||
 ஸதாதாஜவநெடிடிபா ஶிஸதம்தடுடிநெதயா|
 ஶடிபாடிஷளவ்யுஷணயொஃவஹெயெதம்விநடுஸெசு||
 ஹகவிஸதிஜடுராஹபாஹிஸதம்ஜாநாஜவ்யொஃ|
 வாடிஹம்மாஹேஷாஷாடிபா ஶயஜ்வாத்ரத்ததாநடுஸெசு||
 ஸடிபாஹிஸெவிநிக்ஷிவ்யுஷாஷ்யொராஸாஸிஸதயா|
 ஜஹாஹிஸதிக்ஷிணெஹஸெவாஜெதடுவஹ்யுதம்நடுஸெசு||
 வ்யுஷெதடுவடுவஹம்டிடிபா ஶ்யுஷெவஜஹவ்யுதயா|
 உரவிக்ஷிவ்யுஷெடிதணுஹாஜுகிதாநடுவெ||
 ஶ்யுஷெதடுவ்யுஷணெடிடிபாடிஜ்யுஷாஸிஸதாஹகூஸெஷாஃ
 கணெ-கநெத்யுஷெவ்யுஷணெ ஹிஸாஸாஸகம்நடுஸெசு||
 கஹிஹாஹெத்யாவகாஸா ஶஸெஷத்தநிக்ஷிவெசு|
 கஹஸஸம-காயநெகாய ஶாஹெத்யுகாஹாதிநடுஸெசு||
 ஶடிபாஹெத்யாயவாஸாதா வ்யுஷெநடுவாவிஹவாஸயவஃ|
 யயாடிஹநஸம்ஸாஸாயாகாஸ்யுஷெவ்யுஷணெ||

க்ருஷ்ணாஜிநம்ஸமாத்தீர்ய குஸைஸ்துபுருஷாக்ருதிம்	கசு.௨.
ஷட்ஸதாநிஸதம்சைவ பலாஸாநாஹம்சஸ்ருந்ததஃ	
சத்வாரிம்ஸச்சிரேதத்யா ததஸகண்டேதுவிந்யஸேத்	கரு.௨.
பாஹாப்யாஹதஸதம்தத்யா தங்குளீஷாதசைவது	
ஸதம்துஜகநேதத்யாத் த்விஸதம்துதரேததா	கசு.௨.
தத்யாதஷ்டெளவ்ருஷணயொஃபஞ்சமேட்ரேதுவிந்யஸேத்	
ஏகவிம்ஸதிமுருப்யாஹ் த்விஸதம்ஜாநாஜஹக்யொஃ	கௌ.௨.
பாதாங்குளீஷாஷட்ந்தத்யாத்யஜ்ஞபாத்ரம்ததேதாந்யஸேத்	
ஸம்யாஹிஸநேவிநிக்ஷிப்ய முஷ்க்யொராஸாஸிஸததா	கஅ.௨.
ஜஹாஸிஸதகஹிணெஹஸதே வாமேதுபப்ருதம்ந்யஸேத்	
ப்ருஷ்டேது ஹகலம்தத்யாத் ப்ருட்டேஷசமுஸலம்ததா	கசு.௨.
உரஸிக்ஷிப்யத்ருஷதம் தண்டுலாஜ்யதிலாந்முகே	
ஸ்ரேதரேசப்ரேசுணீம்தத்யா தாஜ்யஸ்தாலீம்துசகூஸேஷாஃ	

●●

பராசரஸ்மீநுதி.

சுநயபாகுவ-தெகஜ-கூாதுஷுஜி ராவ் வெஹி தா||
மவனுவூராயுஷெஸெவெ வததி நரகெஸாஉள||

அன்பதாருர்வதேகர்ம த்வாத்மபுத்யாப்ரஸேசாதிகாஃ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தவை பதந்திரகேஸாஸௌ.

২০।

(இ - ன்.) தன் புத்தி பேரனவழியாக எவர்கள் வேறுவிதமாகச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆயுசு குறைவதோடு அகத்தமான நரகமும் வரும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆருவது அத்தியாயம்.

சு தீவரம்பு வக்ஷா ரீபுராணி ஹ துாஸு மிஷ் டுத்ரி |
வராஸ ரெணவ குவொ-கூாஜ நயெ-கிவி விஸு டுதாம் ||

அதஃபரம்ப்ரவக்ஷயாமி ப்ராணிஹத்யாஸுநிஷ்க்ருதீம்
பராஸரேணபூர்வோக்தாம் மந்வர்தேபிசவிஸ்த்ருதாம்.

क.

(இ - ள்.) இதன்பிறகு வீரீக்தபராசராலும் மனுவினாலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட பிராணிகளைச் சொல்லதாலுண்டான பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

கூள்வலாரஸஹம்ஸாஸ்ய உகூவாகுங்குகுடா
ஜாவுவாடிங்ஸாஸ ஐஹோந்ரதெணஸாஜிதி||

க்ரௌசஸாரஸஹம்ஸாம்ச்ச சக்ரவாகம்சகுட்குடம் .
ஜாலபாதம்சஸரப மஹோராத்ரேணஸுத்பதி.

2.

(இ - ள்.) க்ரௌஞ்சம் - வண்டாழ்வான் - ஹம்ஸம் - சக்ரவர்த்தம் - கோழி - வாத்து - சரபம். இவைகளைக்கொன்றால் - ஒரு நாளுபவாஸமிருந்தால் சுத்தியுண்டாகும்.

வெறுக்கடிப்பினளவாவி முகவாராவதாவவி|
கணிநகுவியவாதீய முய்யுதநகுவொஜநாக்||

பலாகடிட்டிபெளவாபி ஸுகபாராவதாவபி
அஹிரகர்விகாதிச ஸுத்பதேநக்தபோஜநரத்

五、

(இ - ள்.) நாரை - சிறுகுருளி - கிளி - மாடப்புற - பாம்பு - முதலை இவைகளைக் கொன்றவன், பகலில்மாத்திர முபவாஸ மிருப்பதால் சுத்தனாகிறான்.

வருககாககவொதாநாம் ஸாரிதிகிரிவாதுகஃ
கனஜஃமஹேஸ்வரேயே ப்ராணாயாமேநஸூத்யதி

வ்ருககாககபோதாநாம் ஸாரிதித்திரிகாதுகஃ

அந்தர்ஜலஃபேஸந்த்யே ப்ராணாயாமேநஸூத்யதி

ச.

(இ - ள்.) சென்னாய் - காகம் - புற - பெண்கிளி - தித்திரி. இவைகளைக் கொன்றவன், இரண்டு சந்திகளிலும் ஜலத்தின் நடு விலிருந்து பிராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

மய்யுஸ்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ
கவஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ

க்ருத்ரஸ்யேநஸூத்யாநா முலாகஸ்யசகாதுகஃ

அபக்வஸீதிநந்திஷ்டேத்திரிகாலம்மாருதஸூத்யாநா

செ.

(இ - ள்.) கழுகு - பரந்து - ராசாளி - கோட்டான் இவை களைக் கொன்றவன் ஒருதினம் பாகம் செய்யப்படாததாக புசி த்து ஒற்றைநாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

வஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ
கவஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ

வஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ

லாவிகரக்தபக்ஷேஷு ஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ

க.

(இ - ள்.) வஸூத்யேநஸூத்யாநா ஸூத்யுஸ்யேவாதுகஃ - மீன்குந்தி - குயில் - வஸூ த்யன் - லாவிகைள்கிறபகதி - கருடபகதி. இவைகளைக் கொன்ற வன் பகலில் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

காரணவஹகாராணாஃவிஹ்வாஸாஸூத்யாநா
காரணவஹகாராணாஃவிஹ்வாஸாஸூத்யாநா

காரணவஹகாராணாஃவிஹ்வாஸாஸூத்யாநா

பாரத்வாஜாதிகம்ஹத்வாஸிவம்பூஜ்யன்ஸூத்யதி

எ.

(இ - ள்.) நீர்காக்கை - சீகரம் - பெண்கோட்டான் - அன் லில்பகதி - செம்போத்து இவைகளைக் கொன்றவன் சிவனைப் பூசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஹேரஹ் ஹாஷஹாஸாஹ் ஹாராவதகவிஹ்ஜஹ் |
வகிணாஹ் ஹெவவஸஹ் ஹேஷஹ் ஹேராவதகவிஹ்ஜஹ் ||

பேருண்டசரஷபாஸாம்ஸ்சபாராவதகபிஞ்ஜஸௌ
பகிணம்ஸைவஸர்வஷா மஹேராத்ரமபேபாஜநம் அ.

(இ - ள்.) கண்டபேருண்டம் மாக் கொத்தி மணிப்புற கபிஞ்
சலமென்னும்பகி, இவைகளை யும் இதில் கண்டது தவிர வேறு
பகிஷ்ணையும் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸ மிருக்கக்கடவன்.

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்
கருஸாம்ஸ்பாஜபேகவிப்ராந் லோஹதண்டஸ்சதகிணம் க.

(இ - ள்.) பெருச்சாளி - பூனை - சர்ப்பம் - மலைப்பாம்பு -
தண்ணீர்ப்பாம்பு இவைகளைக் கொன்றவன் என் பயறு இவைக
ளைக் கூடின அன்னத்தை பிராமணர்களுக்கிட்டு எருதடியை
தகிணைபாகக் கொடுத்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஸிஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

ஸிஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்
வ்ருந்தாகபலபகிஷா ப்யஹேராத்ரேணஸ்யதிக் க.

(இ - ள்.) முதலை - உடும்பு - ஆமை சல்லியமென்கிற மத்ஸ்
யம் முள்ளம்பன்றி, இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் கத்தி
ரிப்பழத்தை சாப்பிட்டு உபவாஸமிருந்து பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

வ்ருகஜம்புகருக்ஷாணம் தரக்ஷாஸ்வாநகாதுகம்

திலப்ரஸ்தம்தவிஜதத்யாத்வாயுபகேஷாதிரத்யம் கக.

(இ - ள்.) செந்நாய் - குள்ளநரி - கரடி சிவங்கி - நாய் இவை
களைக் கொன்றவன் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து ஒருபடியெஸ்
தானம்செய்து பிறகு சுத்தனாகிறான்.

மஜஸூயதஹ் மஸூயதஹ் மஸூயதஹ் மஸூயதஹ்

ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ் ஹக்ஷாஹ்

கஜஸ்யசதுரங்கஸ்ய மஹிஷோஷ்ட்ரநிபாதநே

ப்ராயச்சித்தமஹாராத்ரம்த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம்

கஉ.

(இ - ள்.) யானை - குதிரை - எருமைக்கிடா - ஒட்டை இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் மூன்றுகாலம் ஸநாநம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

கூரம்மவாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூக்ஷ்மேதஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

கங.

குரங்கம்வாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

(இ - ள்.) மான் குரங்க சிங்கம் வரிவேங்கை இவைகளைக் கொன்றால் மூன்றுநாள் உபவாஸமும் பிராமணஸந்தர்ப்பணமும் செய்து பிறகு சுத்தியடைகிறான்.

ஜமரொஹிதிராஹாணா ஜஜாவஸஸ்யுவாதுகஃ

சுஹாக்ஷுஷ்ணீயா ஹொராசூரூவொஷுஸஃ

ம்ருகரோஹித்வராஹாணாமஜாபஸ்தஸ்யகாதுகஃ

அபாலக்ருஷ்டமஸ்நீயாதஹாராத்ரமுபேபாஷ்யஸஃ

கச.

(இ - ள்.) மான்சாதிகள் ஒருவகைப்பன்றி சண்டைக்கிடா பெண்ணூடு இவைகளைக்கொன்றவன் ஒருதின முபவாஸமிருந்து உழுதுவிடையாத நெல்லைப்புசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வனவம்வ துஷ்டாநாம்வஸவெஷ்வாம்வநவாரிணாம்

சுஹொராசூரூஷிதஸிஷ்ணவநவநெஜாதவெஷுஸஃ

ஏவம்சதுஷ்பதாநாம்ச ஸர்வேஷ்வாம்வநசாரிணாம்

அஹாராத்ரோஷிதஸ்திஷ்ட நஜபந்வைஜாதவேதஸம்

கரு.

(இ - ள்.) கீழ் சொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் தவிர மற்ற காட்டு மிருகங்களைக் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸமிருந்துஜாதவேதஸமென்கிற மந்திரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஸிவீநகாராகுஸகுஷ்ணீ யவாயஸுவாதயெசு

பூஜாவதூபயக்ஷுவாவூஷெகாஷுஷகிணா

ஸில்பிநம்காருகம்ஸூத்ரம் ஸ்த்ரியம்வாயஸ்துகாதயேத்

ப்ராஜாபத்யத்வயம்க்ருத்வா வ்ருஷைகாதஸதகிணா

கசு.

(௨ - ள்.) சித்திரம் எழுதுகிறவன், வேலைக்காரன் சூத்திரன், ஸ்திரீ இவர்களைக்கொன்றவன் இரண்டு பிராஜாபத்திய கிருச்சரம் செய்து பதினென்றுகாளைத் தானம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வெஸுஸுவாகு சூய்வாவிரிஷெ-பாஷ்யொயாவாதயெக|

வெஸுஸுவாகு சூய்வாகு-பாஷ்யொயாவாதயெக|

வைஸ்யம்வாகுத்திரியம்வாபி நிர்த்தோஷம்யோபிபாதயேத்

ஸோதிக்கிருச்சரத்வயம்சூர்யாத் கோவிம்ஸத்தகறிணும்ததத் க௭.

(இ - ள்.) எவன் தோஷமில்லாத வைஸ்யனையாவது கூத்திரியனையாவது கொல்லுகிறானோ. அவன் இருபது கோதானம் செய்து இரண்டு அதிகிருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

வெஸுஸுவாகு சூய்வாவாகு-பாஷ்யொயாவாதயெக|

வெஸுஸுவாகு சூய்வாவாகு-பாஷ்யொயாவாதயெக|

வைஸ்யம்ஸூக்ரம்கிரியாஸக்தம்நிகர்மஸ்தம்தவிஜோத்தமம்

ஹத்வாசாந்த்ராயணம்தஸ்ய திரிம்ஸத்காச்சைவதகறிணும்ததத் க௮.

(இ - ள்.) தனது கர்மத்திலிருக்கும் வைஸ்யன் - சூத்திரன் - தன்கர்மத்தைவிட்ட பிராமணன் இவர்களைக்கொன்றால் மூப்பது கோதானமும் சாந்திராயணமும் செய்யவேண்டும்.

வணாவஹதவாநஸி ஹவணெணாயதிகுஹந|

பிராஜாவதஸூய்வாவாகு-பாஷ்யொயாவாதயெக|

கூத்திரியெணாவிரிஷெ-பாஷ்யொயாவாதயெக|

வணாவஹதவாநஸி ஹவணெணாயதிகுஹந|

சண்டாலம்ஹதவாநஸித் ப்ராஹ்மணோயதிகம்சந

ப்ராஜாபத்யம்சரேதக்கிருச்சரம் கோத்வயம்தகறிணும்ததத் க௯.

கூத்திரியேணாபிவைஸ்யேநஸூத்ரேணவேதரேணவா

சண்டாலஸ்யவதேப்ராப்தே கிருச்சரார்தேநஸூத்யதி ௨௦.

(இ - ள்.) பிராமணன் ஒரு சண்டாளனைக்கொன்றால் அவன் பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டும். கூத்திரியன் அல்லது வைசியன் அல்லது சூத்திரன், மற்ற யாராகிலும் சண்டாளனைக் கொன்றால் அரைகிருச்சரம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வொரஸவாகஸுணாவொ விவெணாலிஹதெயதி|
கவொரஸாதெத்ராவிதஸாகாவொவொவெநஸுயதி||

சேரஸ்வபாகஸ்சண்டாலோ விப்ரேணபிஹதேயதி
அஹேராத்ரோவிதஸ்நாத்வா பஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி உக.

(இ - ள்) சண்டாளன் சக்கிலி இவர்கள் திருடனாகவந்தால்
அவர்களைப் பிராமணன் கொன்றால் ஒருதினம் உபவாஸமிருந்து
ஸ்நானம்செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சுத்தியடைகிறான்.

ஸவாகவாவியணாவொவிவெணாலிஹதெயதி|
விவெணாலிஹணாகுராதாவித்ரோதஸாகுஜவெக||

ஸ்வபாகம்வாபிசண்டாளம் விப்ரஸ்ஸம்பாஷதேயதி
தவிஜஸ்ஸம்பாஷணம்சூர்யாத் ஸாவித்ரீந்துஸக்ருஜ்ஜபேத உஉ.

(இ - ள்.) சக்கிலி - சண்டாளன் இவர்களோடு பிராமணன்
பேசினால் பிறகு பிராமணர்களோடு பேசியும் காயத்ரியை ஒரு
தரம் ஜபித்து சுத்தனாகிறான்.

வணாவொவெஸஹஸுபந்தாதிநாதுஸவாஸயெக|
வணாவொகவயொமகாவாபத்ரஸுரணாலுவி||

சண்டாளேஸ்ஸஹஸுபந்தந்து த்ரிநாத்ரமுபவாஸயேத்
சண்டாளேகபதங்கத்வா காயத்ரீஸ்மரணச்சகி உங.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடன் தூங்கினவனுக்கு முன்று நாளுப
வாஸத்தை விதிக்கவேண்டும். சண்டாளனுடன் வழிநடந்தவன்
காயத்ரியை ஸ்மரித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வணாவொஸுபந்தெநஸுபந்தாதிநாதுஸவாஸயெக|
வணாவொஸுபந்தெநவெவஸவெவொஸாநஜாவொக||

சண்டாளதர்ஸநேஸத்ய ஆதித்யமவலோகயேத்
சண்டாளஸ்பர்சநேசைவ ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத் உச.

(இ - ள்.) சண்டாளனைப் பார்த்த உடனே சூரியனைப் பார்க்க
வேண்டும் அவன்பேரில்பட்டால் துணியுடன் ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டும்.

வணாவொவாதவாதிஷுவிஷாவஸலிஷ முஜி|
கஜாநாவொகவெகநகவொவொரஸாதெத்ரஸுயதி||

சண்டாளகாதவாரிஷ்ட-பீத்வாஸிலமக்ரஜஃ

அஞ்ஞாநாச்சைசகபக்தேந த்வஹாராத்ரேணஸுத்யதி 2.6.

(இ - ள்.) சண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட நடவாபிகளில் தெரிபாமல் பிராமணன் தண்ணீர் குடித்தால் ஒருவேளை போஜனம் செய்தும் தெரிந்து குடித்தால் ஒருதினம் போஜனமில்லாமலும் சுத்தனாகிறான்.

வணரவுவாணஸுஸ்யுஷ்டிவீகாசுவமதஜமூ|

மொஜுத்ருயாவகாஹாரஸி ராசுராவூஜீவாயாக||

சண்டாளபாண்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் பீத்வாகுபகதம்ஜலம்

கோமுத்ரயாவகாஹாரஸ்திராத்ராச்சுத்திமாப்நுயாத் 2.7.

(இ - ள்.) சண்டாளன் பாத்திரம்பட்ட கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் மூன்றுநாள் கோமுத்திரத்தையும் யவ அரிசிமாவையும் புசித்து சுத்தனாகிறான்.

வணரவுவடிஸுஸ்யுதயதெதாய்விவதிஜி|

ததணாசுகிவதெதயஸுபுர ஜாவதஜ்ஸஜாவரெக||

யஜிநாசுகிவதெதெதாயஸ்ரீரெயஸஜீரஜெக|

புராஜாவதஜ்நஜாதவஜ்ஞகூழ்ஸாந்தவந்ஹரெக||

சண்டாளகடஸம்ஸ்த்நது யத்தேதாயம்பிபதித்விஜஃ

தத்கூஷணாத்கிபதேயஸ்து ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத் 2.8.

யதிநோத்கிபதேதேதாயம் ஸரீரேயஸ்யஜீர்யதே

ப்ராஜாபத்யம்நதாதவ்யம் க்ருச்ரம்ஸாந்தபநஞ்சரேத் 2.9.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருக்கும் ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் பதினானூறு. அந்த பிராமணன் பிராஜாபத்ய சிருச்ரத்தைச் செய்யக் கடவன். இந்த பிராயச்சித்தமானது அப்படி குடித்தஜலத்தை வார்திபண்ணினால்தான். அந்த ஜலம் சரீரத்தில் ஜெரித்துவிட்டால் ஸாந்தபன மென்கிற விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஹரெதாந்தவந்விபு:புராஜாவதஜ்நஜா||

ததய-த-ஹரெகவெஸஜ்வாஜ்ஸா-ஹ-ஹ-தாவயெக||

சரேத்ஸாந்தபநம்விப்ர: ப்ராஜாபத்யமநந்தரஃ

ததர்தந்துசரேத்ஸைய: பாதம்சுத்ரஸ்யதாபயேத் 2.10.

(இ - ள்) பிராமணன் குடித்தால் சாந்தபனமும் கூத்திரியன் - பிராஜாபத்யமும் வைச்யன் அதில் பாதியும் சூத்திரன் அதில் காஹும் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

ஹாணஸுஜைஜாநாந்துஜமூஷயிவயவிவெகி
ஸுஹணக்ஷுதிபொவெஸுஸுபுஜுஸெவபுஜாத்||
ஸுஹகருவெஸாவவாஸெநசிஜாதீநாந்துமிஷுதி||
ஸுபுஜுஸுஜாவவாஸெநதயாஜாநெநஸகிதி||

பாண்டஸ்தமந்த்யஜாநாந்து ஜலந்ததிபய:பிபேத்
ப்ராஹ்மண:கூத்திரியோவைஸ்யஸுபுத்ரஸ்சைவப்ரமாதத்: நூ.
ப்ராஹ்மகர்சோபவாஸேந த்விஜாதீநாந்துநிஷ்க்ருதி:
ஸுபுத்ரஸ்யசோபவாஸேந ததாதாநேகஸக்தித்: நக.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் - தயிர் - பால் இவைகளை சாப்பிட மூன்றுவர்ணத்தாரும் பிரம்ம - கர்ச்ச பானத்துடன் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். சூத்திரனுக்கு உபவாஸத்துடன் சக்திக்கீடாக தானம்செய்வது பிராயச்சித்தம்

ஹுஜைஜாநாசிஜஸுஷுஸுணாவாநங்கயம்வந
தத மொஜுதித்யாவகாஹாரொடிஸுராதிருணஸுபுஜி||
புங்க்தேஜஞாநாத்விஜஸ்ரேஷ்டஸ் சண்டாளாந்நங்கதஞ்சந
கோமூத்ரயாவகாஹாரோ தஸுராத்ரேணஸுந்த்யதி நஉ.

(இ - ள்.) அறியாமல் சண்டாளன் அன்னத்தைப் புசித்த பிரா - மணன் பத்துநாள் யவமென்கிற அரிசியை கோமூத்திரத்துடன் சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

வனகெகமுஸுஸுயா ஜொஜுதித்யாவகஸுய
டிஸாஹுநியஸுஸுயுதங்கதம்விநிதிஸெக||
ஏகைகங்க்ராஸமஸ்ரீயாத் கோமூத்ரம்யாவகஸ்யச
தஸாஹம்நியமஸ்தஸ்ய வ்ரதங்கர்தும்விநிதிசேத் நந.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அன்னத்தைப் புசித்தவன் கோ - மூத்திரத்துடன் யவஅரிசியை தினம் ஒன்றுக்கு ஒருகபளமாக நியமத்துடன் புசித்து விருதமிருக்க வேண்டும்.

கவிஜாதவஸுஷுணாவெஸுநிதிஷுதி
விஜாதததிபஸுநஸுசிஜாங்குஸுஜுநுமுஹ||

அவிஜ்ஞாதஸ்துசண்டாளோ யஸ்யவேஸ்மதிதிஷ்டதி
விஜ்ஞாதேதுபஸந்நஸ்ய த்விஜாஃ குர்வந்த்யறுக்ரஹம் ௩௪.

(இ - ள்.) சண்டாளன் தெரியாதவனாக ஒருவன் வீட்டிலிருந்து
பிறகு தெரிந்தால் அவனும் பிராமணர்களை யடைந்தால் அவனை
யவர்கள் அனுக்ரகிக்கிறார்கள்.

ஃநிவகொஹதாநஃநாயனொவெஹவாரமாத்

வதஹஃநாயஸ்யஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

முநிவக்த்ரோத்தகதாந்தர்மாந காயந்தேரவேதபாரகாஃ

பதந்தமுத்தரேயுஸ்தம் தர்மஞ்ஞாஃபாபஸங்கராந் ௩௫.

(இ - ள்.) சகல வேதங்களையும் ஒதின தார்மிகர்கள் மகரிஷி
களால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களைச் சொல்லி பதிதனுனவனைபா
வங்களின் கட்டடங்களில நின்றும் தூர விலக்கிவிடக் கடவார்கள்.

ஃநாயஸ்யஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

ஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

தத்நாசஸர்பிஷாசைவ க்ஷீரகோமூத்ரயாவகம்

புஞ்சீதஸஹப்ருத்யஸ்ச த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம் ௩௬.

(இ - ள்.) இப்படி சண்டாளஸகலாஸம் நேரிட்ட வீட்டிற்
குடையவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் மூன்று வேளையும்
ஸ்நானம்செய்து தயிர் - நெய் - பால் கோமூத்ரம் யவஅரிசி
இவைகளை புசிக்கக்கடவன்.

ஃநாயஸ்யஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

ஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

தர்யஹம்புஞ்ஜீததத்நாச தர்யஹம்புஞ்ஜீதஸர்பிஷா

தர்யஹம்க்ஷீரேணபுஞ்ஜீத ஏகைகேநதிநத்ரயம் ௩௭.

(இ - ள்.) மூன்றுநாள் தயிருடனும் மூன்றுநாள் நெய்யுடனும்
மூன்றுநாள் பாலுடனும் இப்படி ஒவ்வொன்றோடு ஒவ்வொருநா
ளும் புசிக்கக்கடவன்.

ஃநாயஸ்யஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃநாயஃ

பாவதுஷ்டம்நபுஞ்ஜீத நோச்சிஷ்டக்ரிமிதூஷிதம் ௩௮.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன போஜனத்தில் தனது எண்ணத்தில்
புசிக்கத்தகாதென்று தோற்றினாலும் எச்சில் புழு இவைகளால்
கெட்டதாயிருந்தாலும் அந்த அன்னத்தை புசிக்கக்கூடாது.

தன்காரியத்தைச் செய்யாவிடில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுக்ரகம் பயன்படாது.

வெஹாஜாயஜிவாஹாஜயாஜ ஜாநதெதாவிவா|
கூரூஜைநாமுஹ்யெதாதூவந்தெஷாமஹி||

ஸ்நேஹாத்வாயதிவாலோபாத் பயாதஜ்ஞாநதோபிவா
குர்வந்த்யநுக்ரஹம்யேது தத்பாபந்தேஷாகச்சதி ௩௬௨.

(இ - ள்.) சினைகத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது பயத் தாலாவது தெரியாமலாவது சக்தியுள்ளவனுக்கு எவன் அனுக்ர கம் செய்கிறானோ ; அப்படிசெய்தவனுக்கு அவனுடைய பாபம் சம்பவிக்கும்.

ஸ்ரீரஸூதாயெபூதெ வஜநிநியஜந்தாயெ|
ஹதாரொராவரொயெநநஸஸூகஜாயந||

ஸ்ரீரஸ்யாத்யேப்ராப்தே வதந்திநியமந்துயே
மஹத்கார்யோபரோதேந நஸ்வஸ்தஸ்யகதாநச ௩௬௩.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய சரீரத்திற்குத் தீங்குநேரிடுகிற சமயத் தில் எவன் நியமத்தை விதிக்கிறானோ அவன் அவனுடைய அந்தி மஸ்மரணத்துக்குக் கெடுதிசெய்தபடியால் அவனுடைய பாபத் தையடைகிறான்.

ஸஸஸூஜைஹாஃகூரூநி வஜநிநியஜந்தாயெ|
தெதஸூவிஸூகதாரூ வதநிநாகெஸூஹ||

ஸ்வஸ்தஸ்யமூடாஃகுர்வந்தி வதந்திநியமந்துயே
தேதஸ்யவிக்நகர்தாரஃ பதந்திநரகேசசௌ ௩௬௪.

(இ - ள்.) சுகமாக விருப்பவனுக்குப் பதிலாக எவர்கள் கருமங் களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களும், சாஸ்திரமல்லாததை எவர் கள் விதியாகச்சொல்லுகிறார்களோ அவர்களும் நரசத்தில் விழு கிறார்கள்.

ஸனவநியஜைகூரூபூஹணயொவஜநுதெ|
வ்யயாதஸூராவவாஸஸூநஸவபுணெநயஜுதெ||

ஸனவநியமந்த்யக்த்வா ப்ராஹ்மணம்யோஸமந்யதே
வ்ருதாதஸ்யோபவாஸஸ்யாந் நஸபுண்யேநயஜ்யதே ௩௬௫.

(இ - ள்.) எந்த அன்னம் விலக்கப்பட்டதோ அந்த அன்னங் களுக்கு எது சுத்தியோ அவைகளை யுங்களுக்கு நான் பராசரர் சொன்னபடி சொல்லுகிறேன்.

ஸூதஞ்சொணராகநூநூகாகஸூநாவவாதித்யு|
கெநெநடிஸூயுதெவாநூஸூஹணெஹொநிவெடியெசு||

ஸ்ருதம் த்ரோணாடகந்யாநம் காகஸ்வரோபகாதிதம்
கேநேதம்ஸூதம்பதேசாந்நம்ப்ரஹ்மணேப்யோநிவேதயேத்

(இ - ள்.) துரோணம் ஆடகம் என்கிற பேருள்ள அளவு கொண்டதெல்லின் அன்னம் காகம் நாய் இவைகள்மோந்த அன் னம் இவைகள் எதினால் சுத்தமாகுமென்று பிராமணர்களைக் கேட்கவேண்டும்.

காகஸூநாவயீஹுஞ்சொணாநூநவாரித்யுஜெசு||

காகஸ்வராவலீடம் துத்ரோணாந்நம்நபரித்யஜேத் சுசு.

(இ - ள்.) காகம் நாய் நக்கின துரோணம் அளவுள்ள அன் னத்தைவிட வேண்டியதில்லை.

வெடிவெடிஹ்விஜிவெப்யய-ஹ-ஸாஸாநூவாஹகெஃ|

புஸூஸூதிஸூதிஹு-ஹ-ஸூஸூதொதிபுஸூசூசு||

வேதவேதாந்நவித்விப்ராந்நர்மஸாஸத்ராநுபாலகை:

ப்ரஸ்தத்வாத்ரிம்சதித்ரோணேஸ்மிருதோத்விப்ரஸ்தஆடக: ௭0.

(இ - ள்.) வேதம் வேதாங்கங்கள் தெரிந்த பிராமணர்களா லும் தர்மசாஸ்திரத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்களாலும் முப்பத் திரண்டுபடிகொண்டது துரோணமென்றும் இரண்டுபடி ஆடக மென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ததொசொணராகநூநூஸூதிஸூதிவிஹாவிடிஃ||

ததோத்ரோணாடகந்யாநம்ஸ்ருதிஸ்மிருதிவிதோவிது: ௭0௨.

(இ - ள்.) ஆதலால் வேதம் ஸ்மிருதி தெரிந்தவர்கள் கீழ்ச் சொன்ன துரோணம் ஆடகம் அளவுடைய அன்னத்துக்கு தோஷ மில்லையென்று அறிகிறார்கள்.

காகஸூநாவயீஹுஹவாஸூதஹ்ரோணவா|

ஸூஸூதஹுஜெஹிபுஸூதிஹு-ஹ-ஸூஸூகெஹவெசு||

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஊபாதொடிவஞ்சுலிஸுவராஸாவவொயயா||

அதாதோத்ரவ்யஸுத்திஸ்துபராசரவசோயதா

௨.

(இ - ள்.) கீழ்சொன்ன பிராயச்சித்தங்கள் திரவ்ய சுத்தி யில்லாமல் பயன்படாதாகையால் முற்பட்ட பராசர வாக்யத்தின் படி திரவ்யசுத்தி சொல்லப்படுகிறது.

ஊராவாணாஹுவாத்ராணாந்தக்ஷணாஹுலிஸிஷ்யுதெ|

தாரவாணாஹுபாத்ராணாந்தக்ஷணாச்சுத்திரிஷ்யதே

௩.

(இ - ள்.) சுருக் சுருவம் முதலிய மரப்பாத்திரங்களுக்கு அதிக அசுத்தியுண்டானால் வாச்சிமுதலான ஆயுதத்தால் செதுக்கினால் சுத்தியுண்டாகும்.

ஹஸநாஸுஹுதெகாஸ்யுந்தாஜ்ஜாலேநஸுயுகி||

பஸ்மநாஸுத்யதேகாம்ஸ்யம்தாம்ரமாம்லேநஸுத்யதி

௪.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திரங்கள் சாம்பலாலும் தாம்ரபாத் திரங்கள் பூளியாலும் சுத்தமாகும்.

ராஜஸாஸுயுக்தநாரீவிகலம்யாநகச்சதி

ராஜஸாஸுத்யதேநாரீவிகலம்யாநகச்சதி

௫.

(இ - ள்.) வியபிசாரியான ஸ்திரீ அவ்வகையால் கர்ப்பம் தரி யாமலிருந்தால் மாஸருதுவினால் சுத்தையாகிறாள்.

நதீவெமெநஸுயுக்தவெவொயநிநடிஸுதெ||

நதீவகேநஸுத்யேத வேபாயநிநத்ருஸ்யதே

௬.

(இ - ள்.) எந்தவிடத்தில் அசுத்தம் கண்ணில் புலப்படவில்லை யோ அந்தவிடத்தில் நதியானது வேகத்தால் சுத்தமாகிறது.

வாஹீகுவதடாகெஷுஹிஷிதஷுக்யுஹந|

உஷுதஷுவெகஸுஹஸதஸுஹவெநஸுஹி||

வாபீகூபதடாகேஷுதூஷிதேஷுகதம்சந

உத்தருத்யவைகும்பஸுதம்பஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

௭.

(இ - ள்.) நடவாவி கிணறு தடாகம் இவைகள் தோஷத்தை யடைந்தால் நூறுகுடம் ஜலத்தை இறைப்பதாலும் பஞ்சகவ்யத் தை யதில் சேர்ப்பதாலும் சுத்தமாகின்றன.

சுஷுவஷ-பாஹவெஜ்ளரீ நவவஷ-பா துரொ ஹிணீ |

தஸவஷ-பாஹவெத் நஜாக தஹய-பாஜஸூரா ||

அஷ்டவர்ஷாபவேத்கௌரீ நவவர்ஷா துரோ ஹிணீ

தஸவர்ஷாபவேத்கந்யா அதஹர்வம் ரஜஸ்வலா

ச. ௨.

(இ - ள்.) எட்டுவயதுள்ள பெண் கௌரியென்றும் ஒன்பது வயது பெண் ரோகிணியென்றும் பத்துவயது பெண் கன்னிகையென்றும் அதற்குமேல் ரஜஸ்வலையென்றும் பெயர்பெறுவள்.

புராவெ துஜாடிஸெவஷெ-ப்யக் நஜா நப்யயஹி |

ஜாவிஜாவி ரஜஸூராவீஷா திவி தரொ நிஸூ ||

ப்ராப்தே ததுத்வாதஸேவர்ஷேயஃ கந்யாம் நப்ரயச்சதி

மாஸிமாஸி ரஜஸ்தஸ்யாஃ பிபந்திபிதரோ நிஸம்

௫. ௨.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது வயதுவந்தபின் யாதொருவன் கன்னிகையை விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவனுடைய பிதுர்க்கள் மாதந்தோறும் அந்தப் பெண்ணினுடைய ரஜஸ்ஸைப் பானம்செய்கிறார்கள்.

ஜாதாவெவவி தாவெவஜெஷ்ஷு புராதா தயெவய |

த்யஸெ நரகயாஃ திஷ்ஷாக நஜாஜஸூரா ||

மாதாசைவபிதாசைவஜேஷ்டப்ராதாததைவச

த்ரயஸ்தே நரகம்யாந்தித்ருஷ்ட்வாகந்யாம் ரஜஸ்வலாம்

சு. ௨.

(இ - ள்.) விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் பெண் ருதுவானால் அந்தப்பெண்ணின் மாதாவும் பிதாவும் தமயனும் நரகத்தையடைகிறார்கள்.

யஸாஃஸஜ்ஜெத நஜாஹ்ஜெஜ்ஜெஜ்ஜொஹி தஃ |

சுஸஹ்ஜெஜ்ஜொஹ்வொஜெயஸவிபொவ்யஷீவதி ||

யஸ்தாம்ஸமுத்வஜேத்கநாயம்ப்ராஹ்மணோமதமோஹிதஃ

அஸம்பாஷ்யேயாஹ்யபாந்தேயஸ்ஸவிப்ரோவ்ருஷலீபதிஃ

௭. ௨.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட ருதுவான பெண்ணை மதத்தால் மோகித்தபிராமணன் கலியாணம்செய்து கொண்டால் அவனிடத்தில் பேசவுங்கூடாது. அவனைப் பங்கிதியில்வைக்கவுங்கூடாது அவன் விருஷலீபதியென்று பெயர் பெறுவன்.

யக்ரொதெ துக்ரொதெ துணவ்யஷ்ஷெஸவ நஜ்ஜ |

ஸெஸெக்ஷஹ்ஜெயதி துஜிதிவிஷெஷிவி-பஸ்யயதி ||

பக்ரோத்யேகராத்ரேணவ்ருஷளீஸைவநம்த்விஜ:
ஸைபகூபுக்ஜபந்ரித்யம்த்ரிபிர்வவைஷர்விஸுத்யதி

அ.௨.

(இ - ள்.) எவன ருதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்து அவளு
டன் ஒருதினம் சேர்கிறானே அவன் தினம்தோறும் பிச்சையிட்
டுக்கொண்டு ஜபம்செய்து மூன்றுவருஷமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

கஸம்மதெயதர்ஸுருரெஷுஷ்வாவ்வதிதஸ்வியபு|

ஸருதிகாஹஸவஹெவகஸம்ஸாஷிவிஃய்யதெ||

ஜாதவெஷஸுவணஹெவஸாஜாமஹெவிவொகூஷ|

ஸுபாஹணாநாமதஸெஸுவஸாநகூபுக்ஷாவிஸுயுதி||

அஸ்தம்கதேதயதாஸுருர்யே சண்டாலம்பதிதம்ஸ்த்ரியம்

ஸருதிநாஞ்சசவம்ஸைவகதம்சுத்திர்விதீயதே

க௨.

ஜாதவேதஸ்ஸுவர்ணம்சேஸாமமார்ககம்விஸாக்யச

ப்ராஹ்மணாகதஸ்சைவஸ்நாநம்க்ருத்வாவிசுத்யதி

க௦௨.

(இ - ள்.) சூர்யாஸ்தமனமான பின்பு சண்டாளனையும் பதிதனை
யும் பிரஸவித்த ஸ்திரியையும் சவத்தையும் தொட்டால் எப்படி
சுத்தியென்றால் அக்நியையும் சுவர்ணத்தையும் சந்திரன்வரும்
வழியையும்பார்த்து பிராமணர்களால் அனுக்ளைஞ செய்யப்பட்டு
ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெஷாநஸுபாஹணீஸுபாஹணீந்தயா|

தாவதிஷேநிராஹாராதிருரெருணெவஸுயுதி||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெஷாநஸுபாஹணீக்ஷுத்ரியானயா|

கயஃகூபுஹெருதருவஹாவாஷெகூநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெஷாநஸுபாஹணீஸெஸுஜானயா|

வாஷிஹீநஹெருதருவஹாவாஷெகூநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுவாநெஷாநஸுபாஹணீஸருஜானயா|

கூபுஷெணஸுயுதெவருவஹாஸருஜாநெநஸுயுதி||

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீப்ராஹ்மணீம்ததா

தாவத்திஷ்டேந்நிராஹாராத்ரிதாத்ரேணைவசுத்யதி

கக௨.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நேநாயம்ப்ராஹ்மணீக்ஷத்ரியாந்ததா

அர்தக்ருச்சம்சேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தரா

க௨௨.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நேநாயம்ப்ராஹ்மணீவைஸ்யஜாம்ததா

பாதஹீநம்சேத்பூர்வாபாதமேகமநந்ததா

க௩௨.

ஸ்பருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நோந்யம்ப்ராஹ்மணீசுத்ரஜாம்ததா
க்ருச்ரேணஸுத்யதேதபூர்வாஸுத்ராதானேஸுத்யதி கசு.உ.

(இ - ள்) ரஜஸ்வலையாயிருக்கிற பிராமணஸ்திரீ ரஜஸ்வலையான வேறு பிராமணஸ்திரீயைத் தொட்டால் மூன்றுநாளும் ஆகாரமில்லாம விருவருமிருக்கவேண்டும் அப்படியே பிராமணஸ்திரி கூத்திரியஸ்திரியைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ அரைகிருசிரமும் கூத்திரியஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ வைச்யஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ முக்கால்கிருசிரமும் வைச்யஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ சூத்திரஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ ஒருகிருசிரமும் சூத்திரஸ்திரீ தானமும் செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரஜஸுத்யாதாதுதா யெஹநிஸுத்யதி
கூரூரூஜோநிவ்யுதளதாஹெவவிசுரூரூகூஹ||

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதுசதுர்தேஹநிஸுத்யதி
சூர்யாத்ரஜோநிவ்ருத்தௌதுதைதவபித்ரயாதிகர்மசு கடு.உ.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானஸ்திரீ நாலாவதுதினத்தில் ஸநானம்செய்ய வேண்டியது. அன்றையதினத்தில் ரஜஸ் இல்லாமலிருந்தால் தேவகாரியத்தையும் பிதுர்காரியத்தையும் செய்யலாம்.
ரொமெணயடிஜஹீணாநஹஹிவ்யுதத||

நாஸுவிஸாததஸுநததூரெஹகாலிகூஹத||

ரோகேணயத்ரஜஸ்திரீணாமந்வம்ஹிப்ரவர்ததே
நாஸுசிஸ்ஸாததஸ்தேநததஸாத்வைகாலிகம்மதம் கசு.உ.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீக்கு தினந்தோறும் ரோகத்தால் ரஜஸ் பெருகுகிறதோ அந்தஸ்திரீ அதில் அசுத்தையாகான் அந்த ரஜஸ் அகலத்திலுண்டானது.

ஸாயாஹாராநதாவதூரூஜாயாவதவதத||

ரஜோநிவ்யுதளமூரூவ்யுஹகூஹிஹெவஹி||

ஸாத்வாசாராதாவதஸ்யாத்ரஜாயாவத்ப்ரவர்ததே
ரஜோநிவ்ருத்தௌகம்யாஸ்திரீக்ஹெகர்மணிசைவஹி கஎ.உ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீக்கு ரஜஸ் எவ்வளவுகாலம் பெருகுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் தேவகாரியம் முதலானதற்கு உபயோகப்பட மாட்டாள், ரஜஸ் நீங்கினவுடன் பர்த்தாஹிவச் சேர்வதற்கும் கிருக காரியங்களுக்கு முபயோகப்படுவள்.

வ்யுஹேநிவ்வாஹீதித்யெஹ்வாதிநி
 த்யுத்யெரஜக்ப்ராகாவதயெஹ்வாதிஸுயுதி
 ப்ரதமேஹிசண்டாலிதவிதீயேப்ரஹ்மகாதீ
 த்ருதீயேரஜக்ப்ரோந்தாசதுர்தேஹிஸுயுத்யதி

கஅ.உ.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானவன் முதல்நாளில் சண்டாளஸ்திரீயா
 கவும் இரண்டாவதுநாளில் பிர்ம்மகத்திசெய்தவளாகவும் மூன்றா
 வதுநாளில் வண்ணாரஸ்திரீயாகவும் சொல்லப்படுகிறாள் நாலாவது
 நாளில் சுத்தையாகிறாள்.

சூதாரொஸாநஉதநௌஸக்யுதொஹநாதாரி
 ஸாக்ஷாஸாக்ஷாஸுஸெஷெநந்ததஸுயுதசூதாரி

ஆதுரேஸ்நாநஉத்பந்நேதஸக்ருத்வேஹ்யநாதாரி
 ஸ்நாத்வாஸ்நாதவாஸ்ப்ருஸேதநம்ததச்சுத்யேதஸ்ஸதுரக

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையின் ஸ்பர்சம்முதலிய நிமித்தங்களால்
 ஜவரம் முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டவனுக்கு தீட்டுநேரிட்டால்
 ஸ்வஸ்தமாக விருப்பவன் ஸ்நானத்துக்கு ஒருதரம் இவனைத்தொ
 ட்டி பத்துஸ்நானம் செய்தால் வியாதிகிரஸ்தனும் சுத்தனாகிறான்.
 உவிஷ்ணோவிஷ்ணுஸுவிஷ்ணுநாஸுவிஷ்ணுவாஜிஜி
 உவொஷ்ணுரஜநீரெகாஹ்வமவெநஸுயுதி

உச்சிஷ்டேடாச்சிஷ்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸ்ஸநாஸுவிஷ்ணுவாத்விஜி
 உபேஷ்யரஜநீமோகாம்பஞ்சகவ்யேறசுத்யதி

உ௮.உ.

(இ - ள்.) எச்சிலோகூடிய பிராமணன் வேறு உச்சிஷ்டப்
 பிராமணனால் தொடப்பட்டாலும் நாயினால் அல்லது சூத்திரனால்
 தொடப்பட்டாலும் ஒருராத்திரி உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்
 சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

சுநுவிஷ்ணுநாஸுவிஷ்ணுஸுஸெஷெநநவிய்யதெ
 தெநாவிஷ்ணுநஸுஸுவிஷ்ணுபாஜாவதஸுஜாவரெக

அநுச்சிஷ்டேநாஸுவிஷ்ணுஸ்பர்ஸேஸ்நாநம்விதீயதே
 தேநோச்சிஷ்டேநஸமஸ்ப்ருஷ்டஃப்ரரஜாபத்யம்ஸமாசரேத்

(இ - ள்.) உச்சிஷ்டனல்லாத சூத்திரனால் பிராமணன் தொடப்
 பட்டால் ஸ்நானத்தினால் சுத்தி. உச்சிஷ்டசூத்திரத்தினால் தொடப்
 பட்டால் பிராஜாபத்திய கிருகிரம் செய்யவேண்டும்.

ஹஸநாஸுயுதெகாஹ்வஸுநாயாயநலிவெதெ
 ஸுராஜாதெநுணஸுஸுவிஷ்ணுநாஸுயுதெதஸுயுவெவெநெ

பஸ்மநாஸுயுதேதகாமீயம்ஸுரயாயந்நலிப்யதே
 ஸுராமாத்ரேணஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுயுதேதகநயுபலேகநை

(இ - ள்.) எந்த வெண்கலபாத்திரம் கள்ளுடன் சேராமலிருக்கிறதோ அது சாம்பலால் சுத்தமாகும் கள்ளுடன்சேர்ந்த வெண்கலம் அக்நியில் காய்ச்சுவதாலும் பூச்சுப்பூசுவதாலும் சுத்தமாகும்.

மவாவ்யா தாநிகாஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ ||

கவாக்ரதாநிகாஸ்யாநிஸூகாகொபஹதாநிச
ஸூத்யந்திதசபிஸூகாஸ்யாநிஸூத்யந்திதசபிஸூகாகொபஹதாநிச உரு.

(இ - ள்.) பசுமோந்ததும் நாய்காகங்களால் தள்ளப்பட்டதும் சூத்திரனால் எச்சில் செய்யப்பட்டதுமான வெண்கலம் பத்துதரம் அலம்புவதால் சுத்தமாகும்.

மூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ ||

கந்தேஷம்பாதஸௌசம்சக்ருத்வாவைகாஸ்யபரஜநே
ஷண்மாஸாந்நிகழிவேத்பூமாவுத்தருத்யபுநாஹோத் உரு.

(இ - ள்.) வெண்கலபாத்திரத்தால் வாய் கொப்பளிப்பதும் கால்கழுவுவதும் செய்தால் அந்த பாத்திரத்தை ஆறுமாதம் பூமியில் புதைத்து சுத்திசெய்து பிறகு உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

ஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ ||

ஆயஸேஷ்வாயஸாநாம்சஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ உரு.

(இ - ள்.) இரும்புபாத்திரங்கள் அசுத்தமானால் அதை மற்றொரு இரும்பு ஆயுதத்தால் ராவுவதாலும் ஈயபாத்திரத்தையுருக்குவதாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

உஷ்ணஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூயஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ ||

வாஷாணேதுபுநர்கஷ்ணஸூத்யந்திதசபிஸூகாகொவஹதாநிவ ||

தந்தமஸ்திததாஸ்குங்கம்ரௌப்யஸௌவரணபாஜநம்
மணிபாத்ராணிஸங்கச்சேத்யேதாந்நாகாஸ்யேஜ்ஜலே: உரு.

பாஷாணேதுபுநர்கஷ்ணஸூத்யந்திதசபிஸூகாகொவஹதாநிவ உரு.

(இ - ள்.) யானையின் தந்தத்தினாலும் எலும்பினாலும் மாட்டின்கொம்பினாலும் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் ரத்னத்தாலும் சங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் அசுத்தமானால்

மேத்யாமேதயம்ஸ்ப்ரு^௨ந்தேபிநோச்சிஷ்டம்மநூரப்ரவித் நக.

(இ - ள்.) பூனை ஈ பூச்சி யீட்டில் புழு இவை சுத்தம் அசுத்த
மான வஸ்த்துக்களை ஸ்பர்சிப்பவையாயினும் அவை அசுத்தமாகா
வென்று மறு சொல்லியிருக்கிறார்.

ஐஹீஸுஷா மதம் தோய்யாஸூரெ நூ நஸூவிபுஷாஃ

ஹுகோலிஷ்யாஸூஹம் நாலிஷ்யம் நாரஸூலீக||

மஹீம்ஸ்பருஷ்டவாகதம்தோயம்யாஸ்சாந்யோக்யஸ்யவிப்ருஷ:
புக்தோச்சிஷ்டம்ததாஸநேஹம்நோச்சிஷ்டம்மதரப்ரவீத் நட.

(இ - ள்.) காலம்பும்பேபாதம் ஆசனஞ் செய்யும்பேபாதம்பூமி
யினின்று தன்மேற்பட்ட ஜலமும், பேகய்பேபாது முகத்தினின்று
விழுந்தஜலமும் புசித்துக் கையலம்புகையில் விடாதிருக்கிற நெய்
எண்ணெய்களின் சிக்கும் எச்சிலல்லவென்று மனு சொல்லியிருக்
கிறார்.

தாஹ்ருவெக்ஷுஹ்வெவஹுதஸூஹா நஹ்வெந|

ஐஹ்வெவெவெவெநாலிஷ்யம் நஹ்வெவெநாலிஷ்யம்||

தாம்பூலேக்ஷுபலேசைவபுக்தேதஸ்நேஹாதுலேபநே
மதுபர்கேசஸேஸாமேசநோச்சிஷ்டம்தர்மமதேவீது: நட.

(இ - ள்.) தாம்பூலம் கரும்பு பழம் இவற்றைப்புசித்த கையி
லுள்ள நெய்சகிக்கல், மதுபர்க்தம், ஸோமம், இவைகளுக்குநியாய
மாகத்தீட்டில்லை.

நயூகாஷ்டதோயாநிநாவஃவ்யாஸூதாநிவ|

ஐஹ்வெவெவெவெநாலிஷ்யம் நஹ்வெவெநாலிஷ்யம்||

ரத்யாகர்தமதோயாநிநாவஃபம்தாஸ்த்ருணாநிச
மரருதாரகேணஸூத்யம்திபக்வேஷ்டகசிதாரிச நட.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள சேற்றுஜலம் ஓடம் வழி புல் சுட்ட
செங்கல் கட்டடங்களான மரத்தடியிலுள்ள மேடை இவைகளுக்
குச் சண்டாளஸ்பரிசத்தாலுண்டான தோஷம் காற்றினாலும் சூரி
யனாலும் சுத்திசெய்யப்படும்.

காஷ்டாஸூதாநிநாவஃவ்யாஸூதாநிவ|

ஐஹ்வெவெவெவெநாலிஷ்யம் நஹ்வெவெநாலிஷ்யம்||

அதுஷ்டாஸ்தம்தகாதாராவாதோக்தாதாஸ்சேணவ:
ஸ்திரியோவ்ருத்தாஸ்சபாலாச்சநதுஷ்யந்திகதாசந நட.

(இ - ள்.) கமண்டல முதலியஜல பாத்திரத்திலிருந்து வாயில்
ஒரேதாரையாக விழும்ஜலமும், பலவிடங்களினின்று காற்றினால்

காலஸ்நானஞ் செய்யாவிடினும் மாதர்விருத்தர் பாலர்இவர்கள்
எக்காலமும் புரிதமானவர்களே.

ஹேஸஹம்மெவ்யவாவெவாவ்யாவிஷுவ்யஸநெஷ்ஷவி|
ராக்ஷெஷ்வஸுஷேஹாநிவஸாஜஜ-ஹஸஜாஹரெசு||

தேஸபங்கேப்ரவாஸேவாவ்யாதிஷுவ்யஸநேஷ்வபி
ராக்ஷேதேவஸ்வதேஹாநிபஸ்சாந்தர்மம்ஸமாசரேத்

௩௬.

(இ - ள்.) வேற்றரசு துன்பம்வந்த விடத்தும், தேசாந்தரம்
போயிருக்கையிலும், விபாதி பீடாகாலத்திலும், யஜமானன்கட்
டனை முடிக்கையிலும், தன்னுடனுக்குச் சிரமமுண்டான காலத்தி
லும் ஒருவன்தன்னைப் புத்திரகளத்திராதிகளுடன் மேல்சொன்ன
ஸ்த்திவிஷயத்தைக் கவனியாமலே ரகழித்து ஆபத்துவிலகினபின்
சாஸ்திரீயமான சுத்தியைச் செய்யக்கடவன்.

யெநகெநஹயஜெ-ஹஜ்ஜஹநாஜாரஹணநவா|
உஜ்ஜரெஜீநஜாதாஹஸஜயெ-ஹயஜ-ஹஜாஹரெசு||

யேநகேநசதர்மேணம்ருதுநாதாருணேநவா

உத்தரேத்தீநமாத்மாநம்ஸமர்தோமர்தமாசரேத்

௩௭.

(இ - ள்.) சுத்தியான பொருளாற் செய்ததருமம் மிருதுளன்
பர். விபாதிபீடையில் முலைப்பால்சூடித்தல் மாமிசம்புசித்தல் முத
லியதர்மம் குரூரம்என்பர். இவற்றி லேதேனுமொரு தர்மத்தால்
விபாதியால் மெலிந்துள்ளவன் தன்னைக்காத்து விபாதிநீங்கிச் சுக
மான பின் தர்மத்தைச்சரியாய்ச் செய்யக்கடவன்.

சூவதாஹெஸஜ-தீணெ-ஹளவாஹாரஹஹிஹயெசு|
ஹஹிஹஸஜஹஜரெதஸாதெஸாஹயஜ-ஹஸஜாஹரெசு||

ஆபத்காலேஸமுத்தீர்ணெஸௌசாசாரம்துசிந்தயேத்

ஹத்திம்ஸமுத்ததோத்பஸ்சாதஸ்வஸ்தேதாதர்மம்ஸமாசரேத் ௩௮.

(இ - ள்.) ஆபத் காலமொழிந்து சுகப்பட்டபின் செளசாரத்
தையும் பிராயச்சித்த காண்டத்திற் சொன்னசுத்தியைபுஞ் செய்
யக்கடவன். மேல்சொல்லிய இரண்டுதர்மத்தையும் நேர்யமுத
லிய துன்பங்கள் நீங்கியபிறகே செய்யக்கடவன்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

மவாம்ப்ய நயொகெஷு ஹவெந்யு திரகாபிகை :

சுகாரிக்யு தவாவஸ்ய ப்ராபஸ்யி தங்க்யம் ஹவெசு ||

கவாம்பந்தகயோக்த்ரேஷு பவேந்ம்ருதிரகாமதஃ
அகாமக்ருதபாபஸ்யப்ராபஸ்சித்தம்கதம்பவேத்

க.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கயிற்றினால் இழுக்கப்பட்டு பசுக்களுக்கு மரணம் நேரிட்டால் இவனுக்குத்தெரியாமல் நேரிட்ட அந்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தம் எதுவென்றால்:

வெடிவெடிாம்பவிடிஷாம்ப யபிஷாஸாஸாவிஜாநதாபு :

ஸயபிஷா தவிப்ராணாம்ப ஸகம்பாபாஸாநிவெடியெசு ||

வேதவேதாங்ககவிதுஷாம்பத்ரம்ஸாஸ்த்ரம்விஜாநதாம்ப
ஸ்வதர்மரதவிப்ராணாம்பஸ்வகம்பாபாஸாநிவேதயேத்

உ.

(இ - ள்.) வேதம் அதின் அங்கங்கள் இவை தெரிந்தவர்களாயும் தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவர்களாயும் தங்கள் வர்ணாசிரம தர்மத்திலிருக்கிற பிராமணர்களிடத்தில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ஸாவித்ர ஸாஸாவிமாயத்ர ஸாயெய்யாவாஸ்யுதிகாரய்யோ :

சுஜாநாத்யுதிகத்யாரொ ஸ்ராஹணாநாபியாரகாஃ ||

ஸாவித்ரயாஸ்சாபிகாயத்ரயாஸஸந்த்யோபாஸ்த்யக்நிகார்யயோ :

அஜ்ஞாநாதக்ருஷிகர்த்தாரோப்ராஹ்மணாஸ்தாரகா :

ஊ.

(இ - ள்.) ஸவிதாவைச் சொல்லுகிறதான காயத்திரீ யென்கிற மந்திரத்தை யறியாமலும் சந்தியாவந்தனம் ஒளபாஸனம் முதலியவைகளைச் செய்யாமல் கேவலம் ஜீவனோபாயமாகப் பயிர் செய்கிறவர்கள் பேருக்குமாத்திரம் பிராமணர்கள், இவர்களிடத்தில் மேற்கூறியபடி தெரிவிக்கக்கூடாது.

ஸவ்ரதாநாபிஷாஸ்யாணாம்ப ஜாபிஷாஸ்யாஸ்யாவிநாபு :

ஸஹஸ்யஸஸ்யெகாநாம்ப வாரிஷக்யம் நவிடியெத் :

அவ்ரதாராமமந்த்ராணாம்நாதிமாத்ரோபஜீவிநாம்
ஸஹஸ்ரஸம்ஸமேதாராம்பரிஷத்த்வம்நவித்யதே

ச.

(இ - ள்.) பிராஜாபத்யம் முதலிய விருதங்களைச் செய்யாதவர்
களும் வேத மோதாதவர்களும் பிராமணனென்று சொல்லி ஜீவிக்
கிறவர்கள் அனேகம் சும்பல் கூடினாலும் அது பரிஷத் ஆகாது.

யதுஷந்திதொரோஹா ரிஷவ்யுயபேதாதிஷி:

ததூவாஸதயாஹக்ஷா ததுக்யநயிமவதி:

யத்வதந்திதமோமூடாமூர்காதர்மமதத்வித:

தத்பாபம்ஸததாபூத்வாதத்வக்த்ருநதிகச்சதி

டு.

(இ - ள்.) அக்யானத்தால் மூடர்களும் தங்களைப் பண்டிதர்க
ளாக நினைத்தவர்களும் இதற்கு இது பிராயச்சித்தமென்று தெரியா
தவர்களும் எந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பிரா
யச்சித்தத்தால் போகவேண்டிய பாவம் அனேகவிதமாக மாறி அந்த
பிராயச்சித்தம் சொன்னவர்களைச் சேருகிறது.

ஐஜாக்ஷாயபேஸாஸு ரணி பூராயஸி துஷிதாதி:

பூராயஸி தீஹவெஹத: கிவிஷ்வாரிஷ்யுஜெக:

அஜ்ஞாத்வாதர்மஸாஸ்த்ராணிப்ராயஸ்சித்தம்ததாதிய:

ப்ராயஸ்சித்தீபவேத்பூத:கில்பிஷம்பரிஷத்வரஜேத்

சு.

(இ - ள்.) தெரியாதவனாய் எவன் பிராயஸ்சித்தம் விதிக்கிறானோ
அப்படி விதிப்புண்டவன் சுத்தனாவான்; விதித்த பரிஷத் அந்த பா
வத்தையடையும்.

ஹக்ஷாரொவாதுயொவாவி யம்ஸு உயுவெஷ்வாராமா:

ஸயபேஷ்திவிஜெயொ நெதரொஸு-ஸஹஸ்யு:

சத்வாரோவாத்ரயோவாபியம்ப்ரயுர்வேதபாரகா:

ஸதர்ம்மஇதிவிஜ்ஞேயோநெதஸ்துஸஹஸ்ரஸ:

எ.

(இ - ள்.) வேதந் தெரிந்தவர்கள் நாலு அல்லது மூன்றுபேர்கள்
யாதொரு தர்மத்தைச் சொல்லுகிறார்களோ, அதுவே தர்மம் என்று
அறியவேண்டும். மற்றபேர் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் தர்மமல்ல.

பூரணாராமபூராமபூதொ பெயபேஷ்வஷந்திவெ:

தெஷாரி-அஜகெவாவம் ஸஷு உதம-ணவாழிநாடி ||

ப்ரமாணமார்கம்மார்க்கந்தோயேதர்மம்ப்ரவதந்திவை
தேஷாமுத்விஜதேபாபம்ஸத்பூதகுணவாதிகாம்

அ.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரங்களை யாலோசித்து எவர்கள் தர்மஞ்
சொல்லுகிறார்களோ, உண்மையான குணங்களைச் சொல்லுகிற அவ
ர்களைக்கண்டு பாபம் நடுங்குகிறது.

யடிஸுநிவ்விதஃதொயம் ஶோஸுதாகெஃணஸுஷ்யதி |
வஸவஃவரிஷ்டாஹஸா ஸாஸயெதஸுஷ்யதஸு ||

யதஸ்மநிஸ்திதம்தோயம்மாருதார்க்கேணஸுஷ்யதி
ஏவம்பரிஷ்டாதேஸாந்நாஸயேத்தஸ்யதுஷ்க்ருதம்

க.

(இ - ள்.) கல்விவிருக்கும் ஜலம் எவ்வண்ணமாகக் காற்றினு
லும் வெயிலினாலும் உலர்ந்துவிடுகிறதோ, அவ்வண்ணமாகவே பரி
ஷத்தானது தன் சொல்லினால் பாவியின் பாவத்தைப்போக்கும்.

நெவமஹதிகதாஸா நெவமஹதிவஷ்டடி |
ஶோஸுதாகுமிஸஃயொஸா தாவஃநஸுதிதொயவஸு ||

வைவகச்சதிகர்தாரம்வைவகச்சதிபர்ஷதம்

மாருதார்காக்விஸம்யோகாத்தபாபம்ஸ்யதிதோயவத்

க௦.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு அந்த பாவம்
செய்தவனையும் சேருகிறதில்லை, பரிஷத்தையும் சேருகிறதில்லை. தா
னே ஜலம் காற்று நெருப்பு வெயிலிவைகளின் சம்பந்தத்தால் வற்று
கிறதுபோல் நசித்துவிடுகிறது.

ஹாரொவாதுயொவாவி வெடிவஃதொழிஹாதிணஃ |
ஸுஹாணாநாஸஸ்யோயெ வரிஷுதாஸிய்யதெ ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாபிவேதவந்தோக்திஹோத்ரிணஃ
ப்ராய்மணாநாம்ஸமர்த்தாயேபரிஷத்ஸாபிதீயதே

க௧.

ஶநாஹிதாஸுயொயெவ வெடிவெடிஃமவாரஸா |

வஃவதுயொவாயஜுஃ வரிஷுதாஸுசீதிதா ||

அநாஹிதாக்க்யோயேசவேதவேதாங்கபாஸகா :

பஞ்சத்ரயோவாதர்மஜஞாஃபரிஷத்ஸாப்ரகீர்திதா

க௨.

(இ - ள்.) வேதங்கள் தெரிந்தவர்களாயும் அக்னிஹோத்ரம் செ
ய்தவர்களுமான பிராமணர்கள் முன்னு அல்லது நாலுபேர் பிராம

ணர்களுக்குள் சமர்த்தர்களாக விருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும். அக்னிஜேமாதாம் செய்யாதவர்களாக வேதம் அதின் அங்கங்களையும் அறிந்த பிராமணர்கள் தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாக ஐந்து அல்லது மூன்றுபேரிருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும்.

3-நீநாரிதூவிஷாநாம் திரிஜாநாம்யஜ்ஞயாஜிநாபு ।

வெடிவூதெஷுஸூதாநா வெகொவிவரிஷஹ்வெத் ॥

மூநீராமாத்மவித்யாநாம்த்விஜாநாம்யஜ்ஞயாஜிநாம்

வேதவ்ரதேஷுஸூதாநாமேகோபிரிஷத்பவேத் கக.

வம்வவூவெபூபாபுரூகா வெஷாநாமஸம்வவெத்ரய: ।

ஹ்வூதிவரிதூஷாபெ வரிஷஹ்வூகூகூதா ॥

பஞ்சபூர்வேமயாப்ரோக்தாஸ்தேஷாம்சாஸம்பவேத்ரய:

ஸ்வவ்ருத்திபரிதுஷ்டாயேபரிஷதஸாப்ரகீர்திதா கச.

(இ - ள்.) பிரம்மவித்தை யுணர்ந்து தியானம்செய்பவர்களாகவும் பாகசீலர்களாகவும் பிராஜாபதயம் முதலான விருதஸ்காதர்களாகவுமிருக்கிற பிராமணர்களுக்குள் ஒருத்தரிருந்தாலும் அது பரிஷத்தாகும். முதலில் ஐந்துபேர் நான் சொன்னது முக்யம். அப்படியில்லாவிட்டால் மூன்றுபேரிருக்கவேண்டும். தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் விருத்தியால் சந்தோஷப்படுமவர்களிருந்தால் அது பரிஷத்தாகும்.

சுதஉஸ்யூபூதூபெவிபுர: கெவலம்நாஸ்யாரகா: ।

வரிஷஹ்வூதெஷுஸூதி ஸஹ்வூமுணிதெஷுவி ॥

அதஹர்த்வம்துயேவிப்ரா:கேவலம்நாமதாரகா:

பரிஷத்த்வம்நதேஷ்வஸ்திஸஹஸ்ரகுணிதேஷ்வபி கரு.

(இ - ள்.) இப்படி யன்றிக்கே எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதாமலும் தர்மமறியாமலும் கேவலம் பிராமணனென்கிற நாமத்தை மாத்திரம் தரித்திருக்கிறார்களோ, அவர்களில் அநேகம்பெயர்கூடினாலும் அது பரிஷத்தாகாது.

யயாகாஹ்வூபெபாஹ்வூ: யயாஹ்வூபெபாபுர: ।

புரஹ்ணஸநய்யாந ஸயபெநாஸ்யாரகா: ।

யதாகாஷ்டமயோஹ்ஸ்தியதாசர்மமயோம்ருக:

ப்ராஹ்மணஸ்த்வநதீயாநஸ்த்ரயஸ்தேநாமதாரகா: கக.

(இ - ள்.) மரத்தால் செய்த யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்த மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் இம்முன்றுபேரும் கேவலம் பேரைமாத்திரம் தரிப்பவர்கள்.

மு₁ர₂பி₃ஷா₄ந₅ய₆யா₇ஸ₈உ₉ந₁₀ய₁₁யாக₁₂வ₁₃ஷ₁₄நி₁₅ஜ₁₆யு₁₇ஃ |
ய₁₈யா₁₉ஹ₂₀த₂₁ந₂₂ம₂₃ௌ₂₄வ₂₅ சு₂₆தி₂₇ஸ₂₈ப₂₉ரா₃₀ஹ₃₁ண₃₂ஸ₃₃யா₃₄ ||

க்ராமஸ்தாநம்யதாஸ₁ஞ்₂யம்யதா₃கூ₄ப₅ஸ்து₆நிர்₇ஜ₈ல₉:

யதா₁ஹ₂த₃ம₄நக்₅ரௌ₆ச₇அ₈ம₉ந்₁₀ர₁₁ப்₁₂ரா₁₃ஹ்₁₄ம₁₅ண₁₆ஸ்த₁₇தா₁₈

கௌ.

(இ - ள்.) ஜனங்களில்லாத கிராமம்போலவும் ஜலமில்லாதகிணறு போலவும் ஹோமத்திற்குரித்தாகாத வக்னியில் செய்யப்பட்ட வா குசிபோலவும் வேதமோதாத பிராமணன் ஆகிறான்.

ய₁யா₂ஷ₃ஹ₄வ₅ய₆ஷ₇ய₈யா₉ம₁₀ௌ₁₁ஸ₁₂த₁₃ஸ₁₄ரா₁₅ம₁₆யா₁₇ |
ய₁₈யா₁₉வா₂₀ஜ₂₁ம₂₂ய₂₃ஹ₂₄ந₂₅ த₂₆யா₂₇வி₂₈ஷ்₂₉ப₃₀ரா₃₁ந₃₂ய₃₃வா₃₄ம₃₅ய₃₆ஃ ||

யதா₁ஷ₂ண்₃டோ₄ப₅ல₆ஸ்த்₇ரீ₈ஷ₉யதா₁₀கௌ₁₁ஸ₁₂ரா₁₃ப₁₄லா₁₅

யதா₁சா₂ஜ்₃னோ₄ப₅ல₆ம்தா₇ந₈ம்ததா₉வி₁₀ப்₁₁ரோ₁₂ந்₁₃ரு₁₄சோ₁₅ப₁₆ல₁₇:

கஅ.

(இ - ள்.) நபும்ஸகன் ஸ்திரீகளிடத்தில் எப்படி பயன்படாதோ, களர்பூமியானது எப்படி பயனற்றதோ, தெரியாதவனிடத்தில் தானம் எப்படி பயன்படாதோ. அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயன்படான்.

வி₁த்₂க₃டி₄ய₅யா₆ந₇கெ₈ ரா₉ஹ₁₀ஸ₁₁ந₁₂ய₁₃நீ₁₄யு₁₅த₁₆ஸ₁₇நெ₁₈ ||
ஸ₁₉ப₂₀ரா₂₁ஹ₂₂ண₂₃ஸி₂₄த₂₅ய₂₆ஸி₂₇ ஸ₂₈ஸ₂₉ரா₃₀ஹ₃₁ஸ₃₂நீ₃₃யு₃₄த₃₅ஸ₃₆நெ₃₇ ||

சி₁த்₂ர₃கா₄ர்₅ம₆யதா₇நே₈க₉ர₁₀ந்₁₁க₁₂ரு₁₃ந்₁₄மீ₁₅ய₁₆தே₁₇ஸ₁₈நை₁₉:

ப்₁ரா₂ஹ்₃ம₄ண்₅ய₆ம₇பி₈ந₉த்₁₀வ₁₁த்₁₂தி₁₃ஸ₁₄ம்₁₅ஸ்கா₁₆ரார்₁₇ம₁₈ந்₁₉தா₂₀பூ₂₁ர்₂₂வ₂₃கை₂₄:

கக.

(இ - ள்.) அனேகமான வர்ணங்களால் மெதுவாக சித்திரமானது எப்படி யேற்படுகிறதோ, அப்படியே மந்திரங்களை முன்னிட்ட ஸம்ஸ்காரங்களால் பிராம்மண்ய முண்டாகிறது.

வ₁யா₂ஸி₃த₄ஸ₅ய₆ஹ₇ய₈ஹி₉நா₁₀ய₁₁யா₁₂ஸ₁₃கா₁₄ |
த₁₅ய₁₆ஸி₁₇ஜா₁₈வா₁₉வ₂₀க₂₁டி₂₂ரா₂₃ண₂₄ ஸ₂₅நெ₂₆தா₂₇ந₂₈ய₂₉க₃₀ய₃₁ய₃₂ஃ ||

ப்₁ரா₂ய₃ஸ்சி₄த்த₅ம்ப்₆ரா₇ய₈ஸ்ச₉க்த₁₀யெ₁₁த்₁₂வி₁₃ஜா₁₄நா₁₅ம₁₆தா₁₇ர₁₈கா₁₉:

தே₁த்₂வி₃ஜா₄பா₅ப₆கர்₇மா₈ண₉ஸ₁₀ஸ₁₁மே₁₂தா₁₃ந₁₄ய₁₅க₁₆ய₁₇ய₁₈ஃ

உ௦.

கூயத்ரீப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாஸ்ஸம்பூஜ்யம்தேதஜநார்தவிஜா: ௨௪.

(இ - ள்.) காயத்ரி யில்லாத பிராமணன் சூத்திரனிலும் அதிக அசுத்தனாகிறான். காயத்ரியின் தத்வத்தையும் வேதத்தின் தத்வத்தையும் மறிந்த பிராமணர் ஜனங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

உ-ஸ்ரீவொவி திஜஃவஹெஜ்ர ந து-ஸ லெஜ்ர ஜிவெந்நி யஃ ।
கஃவரி க்ருஜ்யமா-உ-ஷ்டா-உ-ஹஸ்க்ரவ கீ-வஸ்ரீ ॥

தஸ்-ஸ்ரீலோபித்விஜஃ பூஜ்யோந துசூத்ரோஜிதேந்த்ரியஃ
கஃபரித்யஜ்யகாம்துஷ்டாம் துஹேத்க்ரவ தீம்கரீம்

உரு

(இ - ள்.) பிராமணன் கெட்ட நடத்தையை யுடையவனாயிருந்த போதிலும் பூஜிக்கத்தக்கவன். சூத்திரன் ஜிதேந்த்ரியனாயிருந்தாலும் பூசிக்கத்தக்கவன் லலன். எவன் பசு துஷ்டமாயிருந்தால் அஷுத விட்டு பரலுள்ளதாயிருந்தாலும் கழுதையைக் கறக்கப்பூர்ப்பன்.

யஜே-ஸாஸாரயார-உ-வாவெடிவட்யரா திஜாஃ ।

க்ரீ-வாய-உ-விப-ஸ்ய-உ-ய-ஸ்ய-உ-வர-உ-ஸ்ய-தஃ ॥

தர்மஸாஸ்த்ராதாஸ்டாவேதகட்கதராத்விஜாஃ

கரீடார்தமபியம்ப்ரயுஸ்ஸ தர்மஃபரமஃஸ்மருதஃ

உக.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரமாகிற தேரிலேறி வேதமாகிற கத்தியைக்கொண்ட பிராமணர் விளையாட்டின்பொருட்டாகிலும் எதைச் சொன்னாலும் அதுவே உயர்ந்த தர்மம்.

வா-உ-வெ-உ-ஜெ-ரவிக்ஷீ-உ-க-உ-வி-உ-வ-உ-வா-உ-கஃ ।

சு-ய-ஸ்ய-ஸு-ரீ-ணா-உ-வ்ய-உ-வ-உ-ஷ-உ-ஜே-ஷா-உ-ஸா-வரா ॥

சாதூர்வைத்யோவிகல்பீச அங்கவித்தர்மபாடகஃ

தர்மஸ்யாஸ்த்ரமிணோ முக்யாஃ பர்ஷதேஷாதஸாவரா

உஎ.

(இ - ள்.) நாலு வேதங்களை மாத்திரம் அறிந்தவர்களும் தர்மம், பரிஷத் பிராயச்சித்தத்தின் கிரமம் இவைகளையு மறிந்தவர்களும், சோதிடம் முதலிய வேதங்களின் ஆறு அங்கங்களையு மறிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரங்களை யு மறிந்தவர்களும் பத்துபேருக்குக் குறையாமலிருந்தால் அது பரிஷத்தாகும்.

ராஜ-ஸா-ந-உ-தெ-ஸிக்ஷா-வ்யா-ய-ஸி-த-வி-நி-உ-ஸ-க ।

வ்ய-வெ-வ-ந-க-த-உ-ய-க-த-உ-ய-ஸ-வ-நி-ஷ-உ-திஃ ।

ராஜஞ்சாநாமதேஸ்தித்வாப்ராயச்சித்தாவிநிந்திசேத்

ஸ்வயமேவகர்தவ்யம் கர்த்தவ்யாஸ்வல்பரிஷத்ருதிஃ

உஅ.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தம் விதிக்கிற புருஷன் அரசனுடைய அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும். பிராயச்சித்த மல்பமாயிருந்தால் தானே விதிக்கலாம்.

புராஹ்ணாஹ்ணாநதிசுரோஜாகதபுஃயஜீஹதி |
கஸ்வாவஸ்தபாஹக்வாராஜாநஸிமஹதி |

ப்ராஹ்மணம்ஸ்தாகதிகரம்பராஜாகர்தும்பதீச்சதி
தத்பாபம்ஸுநதாபூத்வாராஜாநமதிகச்சதி

உக.

(இ - ள்.) அந்த பிராமணர்களை மீறி அரசன் செய்ய இச்சித் தானேயானால் அந்த பாவமானது அனேகம் பங்காக மாறி அரசனை யே படையும்.

புராயஸிதம்ஸுடாடிஜாஹ்வதாயதநாஸித: |
சுதக்யஜுதத:க்யக்யாஜ்வெசுவெவெடிதாநா: ||

ப்ராயஸ்சித்தம் ஸதாதத்யாத் தேவதாய தகாக்ரத:

ஆத்மக்ருச்ரம் தத:க்ருத்வா ஜபேத்வை வேதமாதரம்.

உ௦.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தங்களை தேவாலயத்துக்கு எதிரில் விதிக்க வேண்டும். அப்படி பிராயச்சித்தம் விதித்தபிறகு தான் க்ருச்ரம் செய்துகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸஸிவ்வவநங்க்யக்யாதிஸ்யுவிவமாஹநம் |
மவாஃபெய்யுவஸெடிநாசுளடிவாமாஸூரவ்யநுபுஜெத் |

ஸசிகம் வபகம்க்ருத்வா த்ரிஸந்த்ய மவகாஹநம்

கவாம் மத்யேவஸேத்ராத்ரௌ திவாகாஸ்சாப்யநுவ்ரஜேத்

உக.

(இ - ள்.) தெரியாமல் கோவதம்செய்தவன் குடுமிவைத்துக்கூள ரம்செய்துகொண்டு மூன்று சந்திகளிலும் ஸ்நானம்செய்துகொண்டு இரவில் மாடுகளின் நடுவினிருந்தும் பகலில் பசுக்களைப் பின் செல்வதையும் செய்யவேண்டும்.

உஷ்வஷுதிஸீதேவாரோருதேவாகிவாஹுஸம் |
நகூஸீதாத்நஸாணம் மொரக்யக்யாதாஸகித: |

உஷ்ணவர்ஷதிஸீதேவாமாருதேவாதிவாப்ருஸம்

சுருவீதாத்நஸ்த்ராணம்கொரக்ருத்வா துஸக்தித: |

உஉ.

(இ - ள்.) வெயின்னும் மழையிலும் குளிரினும் பெருங்காற்றிலும் மாட்டைக் காப்பாற்றாமல் தன்னையாத்திரம் காப்பாற்றக் கூடாது.

சூதநொயலிவாநெயுஷாம் மூலெஹகேஷுத்ரேகலேதவா |
ஹக்ஷயஜீநகயபெசு விஸகைஹெவவதகஸ ||

ஆத்மனோயதிவாந்யேஷாம் க்ருஹேகேஷுத்ரேகலேதவா
பக்ஷயந்தீநகதயேத் பிபந்தம்சைவவத்ஸகம்

ந.ந.

(இ - ள்.) தன்னுடையதா யிருந்தாலும் பிறருடையதா யிருந்தாலும் வீட்டிலாவது நிலத்திலாவது மேய்கிற பசுவையாவது ஊட்டுகிற கன்றையாவது ஒருவரிடத்திலும் சொல்லக்கூடாது.

விஸகைஷுவிஸெதூயம் ஸம்விஸகைஷுஸம்விஸெசு |
வதீதாஹம்ஸுஹம்வா ஸவபூபூரெணஸுபூபூரெசு ||

பிபந்தீஷுபிபேத்தோயம் ஸம்விஸகைஷுஸம்விஸேத்
பதிதாஹம்ஸுஹம்வா ஸர்வப்ராணேஸ்ஸமுத்தரேத்

ந.ச.

(இ - ள்.) பசுக்கள் நீர்குடித்தால் தானும் நீர்குடித்தும் அவை படுத்தால் தானும் படுத்தும் அவைகள் விழுந்தபோதிலும் சேற்றிலகப்பட்டாலும் தன் சக்தியுள்ள வளவும் எடுத்தும் விடவேண்டும்.

பூஹணாயெபூமவாயெபூ வாயஸுபூராணாந்வாரித்யெஜசு |
பூஹணாயெபூமவாயெபூ வாயஸுபூராணாந்வாரித்யெஜசு ||

ப்ராஹ்மணாதேகவார்தேவா யஸ்துப்ராணாந்வாரித்யெஜத்
முச்யதேப்ராஹ்மணத்யாயா கோப்தாகோர்ப்ராஹ்மணஸ்யச.

(இ - ள்.) பிராமணன் பொருட்டும் பசுவின் பொருட்டும் எவன் பிராணனை விடுகிறானோ அப்படி பசுவையும் பிராமணனையும் காப்பாற்றினவன் பிரம்மகத்தியில் நின்றும் நீங்குகிறான்.

மொவயஸுபூநூரூபெண பூஜாவத்யுவிநிதிபூசெசு |
பூஜாவத்யுதகஃ க்ருஷ்யவிஹஜெஹத்யுவிபூயம் ||

கோவதஸ்யாநுபேண ப்ராஜாபத்யம்விநிதிசேத்
ப்ராஜாபத்யம்தகஃ க்ருச்யம்விபஜேச்சசதுர்விதம்

ந.ந.

(இ - ள்.) கோவதத்திற்கு அனுகுணமாக பிராஜாபத்ய கிருச்சத்த விதிக்கவேண்டும். மேலே சொல்லப்போகிறபடி பிராஜாபத்ய நெசரத்தை நாலுவிதமாக பிரிக்கவேண்டும்.

ப்ராயச்சித்தேஸமாசீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
விப்ராணம்தக்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜ:

சக.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தமோ கூறியபடி முடிந்த பிறகு பிராமண
ர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைத்து தக்ஷிணையும்கொடுத்து பரிசுத்
தமான் மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதௌ மொவ்யஸூ-வெஜ்யைஸம்ஸய: || கக
ப்ராஹ்மணாஹ்மணபோஜயித்வாது கோக்நஸ்ஸ-த்யேந்நஸ்ம்ஸய: சக.

(இ - ள்.) பசுவைக்கொன்றவன் பிராமணபோஜனம் செய்துவை
த்த பிறகு சந்தேகமில்லாமல் சுத்தியடைகிறான்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மவாஸ்யாஷ்ணாய-பூய நஹ்வெஜ்யெயஸ்யயெயா: |
தத்யதௌ-தததவிஜ்யாசு காசிகாராக்யதந்தயா ||

கவாம்ஸம்ரக்ஷணூர்தாய நதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ:
தத்வதந்துநதம்வித்யா த்காமகாரக்ருதம்ததா

க.

(இ - ள்.) பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தடுப்பதும் கட்டுவ
தும் செய்வதால் அது இறந்தால் அது கோவதமாகமாட்டாது.
மேற்சொல்லிய தடுத்தலும் கட்டுதலும் புத்தியூர்வமாகச் செய்வப்
பட்டதாகிலும் வதமாகாது.

ஹ்ணாஹ்வெஜ்யெயநஹ்வெஜ்யெயஸ்யயெயா: |
ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதௌ மொவ்யஸூ-வெஜ்யைஸம்ஸய: ||

தண்டாநூர்தவம்யதந்யேந ப்ரஹாராத்யதிபாதயேத்
ப்ராயச்சித்தம்யதாப்ரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத்

உ.

(இ - ள்.) மேல்சொல்லப்போகிற தண்டப்பிரமாணத்திற்கு மே
ற்பட்ட கழியால் பசுவை யடித்துக்கொன்றால் மேலே கோவதத்தி
ற்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்திற்கு இரண்டுபங்கு செய்யவே
ண்டும்.

ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதௌ மொவ்யஸூ-வெஜ்யைஸம்ஸய: ||

ரோதபந்தயேரக்த்ராணி பாதஸ்சேதிசநூர்விதம்

உ.

(இ - ள்.) ரோதம் (தடுத்தல்) பந்தனம் (கட்டுதல்) யோக்த்ரம் (கட்டுத்தாம்பு) பாதம் (அடித்தல்) இந்த நான்கு விதமும் கோவதத் திற்குக் காரணமாகும்.

ஊகவாடிஹரொஹரொயெஹவாடிஹவ்யஹவரொஹ |
யொகெஷ்டுவாடிஹ்நஹ்ரொஹவாடிஹ்வாதஹ ||

ஏகபாதம்சரோத்ரோதே த்வௌபாதௌபந்தசேசரோத்
யோக்த்ரோஷுபாதஹீநம் ஸ்யாச்சரோத்ஸர்வம்நிபாதநே ஈ. ௨.

(இ - ள்.) ரோதம் என்ற நிமித்தத்தால் கோவதம் நேர்ந்தால் மேற்சொன்ன கோவதபிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் பந்தனத்தால் நேர்ந்தால் அரைபங்கும் யோக்த்ரத்தால் நேர்ந்தால் முக்கால்பங் கும் பாதத்தால் நேர்ந்தால் முழுப்பங்கும் செய்யவேண்டும்.

மொஷ்வாவியுஹ்வாவிடிஹ்ஷ்வாவியுஹ்வாவியு ||

நஜீஷ்வயவாடிஹ்ஷ்வாஹ்நஜீஷ்வயநஜீஷ்வய |
டிஹ்ஷ்வயவாடிஹ்ஷ்வாஹ்நஜீஷ்வயநஜீஷ்வய ||

கோஷ்டேவாபிக்ருஹ்வாபி துர்கேஷ்வப்யஸமஸ்தலே
நஜீஷ்வதஸமுத்ரோஷு த்வந்யேஷுசநஜீமுதே
தக்ததேஸேம்ருதாகாவ ஸ்தம்பநாத்ரோதஉசயதே ஈ.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிலாவது வீட்டிலாவது போகக்கூடாதவி டத்திலாவது மேடுபள்ளமான விடத்திலாவது ஆற்றிலாவது சமுத் திரத்திலாவது வேறு கிணறு முதலியதிலாவது நதியின் சங்கமத்தி யிலாவது கொளுத்தின சாம்பலிலாவது பசுக்கள் தடுக்கப்பட்டிறந் தால் அது ரோதமென்னப்படும்.

யொக்துடிஹ்ஷ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியு |
யுஹ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியு ||
தஷ்வயவாடிஹ்ஷ்வாஹ்நஜீஷ்வயநஜீஷ்வய ||

யோக்த்ராதாம்கதோ ராஸ்சகண்டாபரணபூஷணை:
க்ருஹ்வாபிக்ருஹ்வாபி பத்தாஸ்யாத்கௌர்ம்ருதாயதி
ததேவபந்தம்வித்யா த்காமாகாமக்ருதம்யதி கூ. ௨.

(இ - ள்.) பூட்டாங்கயிறு தாமணிக்கயிறு கழுத்துக்காபரணமான மணி முதலிய பூஷணங்கள் இவைகளால் வீட்டிலாவது காட்டிலா

வது கட்டினபடி மாடு இறந்தால் அது தெரிந்து செய்தாலும் தெரி
யாமற் செய்தாலும் பந்தனமெனப்படும்.

ஹவெவாஸகபெபுங்குளவுவெஷ்வாவீயிதொநரெஃ |
மொவதிபூத்யூராவொதியொகூக்ஷவதிதய: ||

ஹலேவாஸகபெபங் க்தௌப்ருஷ்டேவாபீடிதோநரஃ

கோபதீர்மருத்யுமாப்நோதி யோக்த்ராத்பவதிதத்வதஃ

எ.உ.

(இ - ள்.) ஏரிலாவது வண்டியிலாவது புணையிலாவது தார்டோ
லால் பின்பக்கத்தில் குத்துவதாலாவது மனிதர்களால் மாடு இறந்தா
லிது யோக்த்ரத்தால் நேரிட்ட கோவதமெனப்படும்.

பிதஃபூதிதஉநதஸெதநாவாவ்யுவெதநஃ ||

கூராகூரிக்யுகெராயொடிவெண்ணஹுந்யாடியொவவெயஃ |

பூஹுதாவாபூதாவாவிதபெதூவிநிவாதந ||

மத்தஃப்ரமத்த உந்மத்த ஸ்சேதநோவாப்யசேதநஃ

அ.

காமாகாம க்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹ ந்யாததோபலஃ

ப்ரஹ்ருதாவாமருதா வாபிதத்தேதுர்விநிபாதநே

க.

(இ - ள்.) பணச்செருக்கால் மதித்தவனும் கள்குடித்தல் முதலி
யவைகளால் மதித்தவனும் வியாதி முதலியதுகளால் பயித்தியம்பிடி
த்தவனும் தெரிந்தவனாயிருந்தாலும் தெரியாதவனாயிருந்தாலும்
கொல்லவேணுமென்கிற எண்ணத்தோடாவது அல்லது அபுத்தி பூ
ர்வமாயாவது உண்டான கோபத்தால் தடிகளாலாவது கற்களாலா
வது அடித்தாலும் அல்லது கொன்றாலும் அது பாதமென்கிறதா
லுண்டான வதமாகும்.

கூமஹுஷிராக்யஸூலஹுஸூவாஹுராக்யபூரணகஃ |

சூடிஸூவாவொஸூஸூடிணஜத்யூலியதெ ||

அங்குஷ்டமாத்ர ஸ்தூலஸ்து பாஹுமாத்ரப்ரமாணகஃ

ஆர்த்ரஸ்து ஸபலாசஸ்ச தண்டஇத்ய பிதீயதே

க௦.

(இ - ள்.) கட்டைவிரல் பெருமனுள்ளதாய் கைநீளமுள்ளதாய்
பச்சையாயும் இலைகளோடு கூடினதாய் மிருக்கிற கழிக்கு தண்ட
மென்று பெயர்.

பிஷ்டிபூதஃபதிதொவாவிடிணநாலிஹதஸ்யுதஃ |

உசுரிதஸூயடிமஹஸூவஹுஸூவடிஸெவவா ||

முடிவாயிற்று ஸீயா சதேவ்வாவிவினெடி :
வலுவாய்வுவலுவுவெலுவாய்வுதநவெடுத ||

மூர்சிதபதிதோவாபி தண்டேநாபி ஹதஸ்யது
உத்திதஸ்து யதாகச்சே த்பஞ்சஸப்ததஸைவதா கக.

க்ராஸம்வாயதி க்ருஷ்ணீயாத் தோயம்வாபி பிதேத்யதி
பூர்வம்வ்யாத்யுப ஸ்ருஷ்டச்சேத்ப்ராயஸ்சித்தம்நித்யதே கஉ.

(இ - ள்.) முர்ச்சித்துக்கிடந்தாலும் விழுந்துபோனாலும் தண்டத்தினைவடிபட்டபக பிறகு எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது பத்து அடிபோனாலும் புத்தினராலும் தண்ணிகுடித்தாலும் முன்னிட்டவியாதியா விப்படி நேர்த்தாலும் அந்தவதத்திற்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

விண்ணெல்லவாடினென்கு-அளவாடிளமஹ்மஸ்திதெ
வாடிநாந்ருதகோழிஷ்டஹ்மஸ்திதெதந்ரு

பிண்டஸ்தேபாதமேகந்து த்வௌபாதௌ கர்மஸம்மிதே
பாதோநம்வ்ரதமுத்திஷ்டம் ஹத்வாகர்ப்மசேதநம் கந.

(இ - ள்.) வீர்யம் இளகியிராமல் உண்டைகட்டின கர்ப்பம்தரித்த பசுவையடித்தால் கால்கிருசரமும் அந்த உண்டைகெட்டியான கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் அரைகிருசரமும் கைகால்முனோத்து உயிரில்லாத கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் முக்கால் கிருசரமும் செய்யவேண்டும்.

வாஜெம்மரொராவவ நன்சிவாஜெஸ்ஸு-ணாவிய |
திவாஜெதுஸ்ரிவாவஜெஸ்ஸு-ணாவிய-துநிவாஜெத ||

பாதேங்கரோமவபநம் த்விபாதேஸ்ம் ஸ்ருணோபிச
த்ரிபாதேதுஸிகாவர்ஜம் ஸஸிகம்துநிபாதநே

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் சரீரத்தில் கௌரமும் அரைகிருச்சரத்தில் மீசையுடன் கூடவும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் குடுமிமிகுதியாக சர்வாங்கமும் பாதம் நேர்ந்தால் சிகையுடனும் கௌரம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

வாடுடிவழியுமுன்னெவரிவாடுகாண்டி ஊரந்ரு |

தீவாஜெமாவ்யஷ்டாசுதத்யைமோத்யஸ்யதம் ||

பாதேவஸ்த்ரயுகம்சைவ த்விபாதேகாம்ஸ்யபஜநம்
த்ரிபாதேகொவ்ருஷம் தத்யாச் சதுர்தேகோத்வயம்ஸ்ம்ருதம் கரு.

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் இரண்டு துணிகளின்தானமும் அரை கிருச்சரத்தில் வேண்கல பாத்ரதானமும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் ஒரு காளைமாட்டின் தானமும் பாதத்தில் இரண்டு கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

திஷ்டஸவ-புமர-சூ-ஹ-ஹ-தவாஸவெதந: |

ஸ-ம-பு-த்ய-ம-ஸ-வ-உ-ண-ப-அ-ப-ம-ண-ம-வ-பு-த-ம-வ-ர-க: |

திஷ்பந்நஸர்வகாத்ரஸ்து த்ருஸ்யதேவாஸசேதந:

அங்கப்ரத்யங்கஸம்பூர்ணோ த்ஸிகுணம்கோவ்ரதம்சரேத் கக.

(இ - ள்) இணையானபசுவின்கர்ப்பம் அவயவங்களெல்லாமுண்டாய் உயிருமுண்டாய் ஒன்றும் குறையாமலிருந்தால் அந்தபசவுக்கு வதம் நேர்ந்தால் கோவதத்திற்கு இரண்டுபங்கு பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

வாஷாணநாவிடிணநமாவொயெநாவிவாதிதா: |

ஸ-ம-ஹ-ம-வ-ர-க-வ-ப-அ-ப-ம-ண-ம-வ-பு-த-ம-வ-ர-க: ||

திஷ்பந்நஸர்வகாத்ரஸ்து த்ருஸ்யதேவாஸசேதந:

பாஷாணநாபிதண்டேநகாவோயேநாபிகாதிதா:

ஸ்ருங்கபங்கேசரேத்பாதம் த்வௌபாதாவஸ்திபஞ்ஜநே கஎ.

த்ரிபாதம்சைககர்ணேது சரேத்ஸர்வம்கிபாதநே கஎ.

(இ - ள்.) கற்களாலாவது தண்டத்தாலாவது பசுக்களை யடித்து அதனால் பசுவின்கொம்பு முறிந்தால் கால் கிருச்சிரமும் எலும்பு ஒடிந்தால் அரைகிருச்சிரமும் காதொன்றறுந்தால் முக்கால் கிருச்சிரமும் பாதம் நேர்ந்தால் பூர்ணகிருச்சிரமும் செய்யவேண்டும்.

ஸ-ம-ஹ-ம-வ-ர-க-வ-ப-அ-ப-ம-ண-ம-வ-பு-த-ம-வ-ர-க: |

யதிஜீவதிஷணாஸாநுபுராயஸூரிதம்நவிடிதெ:

ஸ்ருங்கபங்கேஸ்திபங்கேச கடிபங்கேததைவச

யதிஜீவதிஷண்மாஸாந் ப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே கஅ.

(இ - ள்.) கொம்பொடிந்தும் எலும்பொடிந்தும் இடுப்பொடிந்தும் ஆறுமாத மந்தபசு ஜீவித்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

பு-ண-ஹ-ம-த-க-த-பு-வ-ப-அ-ப-ம-ண-ம-வ-பு-த-ம-வ-ர-க: |

யவஸஸௌரவஹதபு-வ-ப-அ-ப-ம-ண-ம-வ-பு-த-ம-வ-ர-க: |

வ்ரணபங்கேதுகர்தவ்யம் ஸ்நேஹாப்யங்கஸ்துபாணி ரா
யவஸஸ்சோபஹர்தவ்யோ யாவதத்ருடபலோபவேத்

ககஹ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபசு தேறுகிற வரையில் அதின்விருணத்
தில் தான் எண்ணையிடவேண்டும் அப்பசுவுக்கு தேறுகிற வரையில்
புல்முதலியவற்றையும் போடவேண்டும்.

யாவஸஸ்வலுணபுலவபுரமலுவஸஸ்வலுவெயெநூர: |

மொராலவஸ்யாஹணஸ்யாமெ நஜஸ்யுக்வாலிஸஜபுயெக ||

யாவதஸம்பூர்ணஸர்வாங் கஸ்தாவதஸம் போஷயேக்ர:

கோரூபம்ப்ராஹ்மணஸ்யாக்ரே நமஸ்க்ருத்வாவிஸர்ஜயேத் ௨௦௨.

(இ - ள்.) அந்தப்பசுவின் அங்கங்கள் முன்போலக் கட்டுகிறவ
ரையில் அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும் பிறகு பிராமணனுக்
கெதிரில் அந்தப்பசுவின் ரூபத்தைச் சேவித்துவிடக்கடவன்.

யஜுஸ்வலுணபுலவபுரமொஜீநஜெஹாலவெதுரா |

மொவாதகஸ்யுதஸ்யாயபுஸ்யாயஸிதூவிநிஜிபுஸக ||

யத்யஸம்பூர்ணஸர்வாங் கோஜீநதேஹோபவேத்ததா

கோகாதகஸ்யதஸ்யார்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிர்திஸேத்

௨௧௨.

(இ - ள்.) அப்படி ஒடிந்தபோதிலும் அடித்தடிண் ணுறாமலும்
அதின்தேகமு மிளைத்துமிருந்தால் கோவதம்செய்தவனுக்கு விதி
த்த பிராயச்சித்தத்தில் அப்படி யடித்தவனுக்கு விதிககவேண்டும்.

ஸந்யுத்ராங்க நவக்ஷாஸ்யாவாஹநெநொவநெநதயா |

நாதுளஸ்வொவநாயபுதூநஜுஷெசுரொயஸ்யபயொ: ||

அந்யத்ராங் கநலக்ஷமாப்யாம் வாஹநேமோசநேததா

ராத்ரௌஸம்கோபநார்தம்துநதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ:

௨௨௨.

(இ - ள்.) சிலகிரியைகளில் சூடுபோட்டும் சில அடையாளங்கள்
செய்து மிருக்கிற கோக்கள் தவிர மற்ற மாடுகளின்பேரில் முட்டை
ஏற்றுப்போது இரணமுண்டானாலும் ராத்திரியில் ரக்ஷிப்பதற்காக
தடுப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

ஸதிவாஹதிஜாஹவநாஸிகாஹெஹநதயா |

நஜீவவபுதஸ்வாரொப்யாயஸிதூவிநிஜிபுஸக ||

அதிவாஹேதிதாஹேச நாஸிகாச்சேதநேததா

நஜீபர்வதஸஞ்சாஜே ய்ராயஸ்சித்தம்விநிர்திஸேத்

௨௩௨.

(இ - ள்.) அதிகசுமையை பேற்றுகிறது சூடுபோடுகிறதைக் காரணமின்றியில் செய்வது முக்குக்குத்துவது ஆறு மலையிவைகளில் ஒட்டிவிப்பது இவைகளைச் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

சுதிடாஹைவரௌ தாடிஹைவாஹைவரௌ |

நாஸிக்யுவாடி ஹீ நஃ துஹை தவஃ நிவா தந |

அதிதாஹைசரேத்பாதம் த்வௌபாதௌவாஹைசரேத்
நாஸிக்யேபாதஹீநம்து சரேத்ஸர்வம் நிபாதநே

உசு,உ.

(இ - ள்.) சூடுபோடுவதைக் காரணமின்றியில் செய்தவனுக்கு கோவத பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் அதிபாரம் ஏற்றினவனுக்கு அரைப்பங்கும் முக்குக்குத்தினவனுக்கு முக்கால்பங்கும் கொன்றவனுக்குப் பூர்ணபிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணேஸ் ஸஸ்த்ரேணேவோத்ததாபலாத்

வ்யாபாதயதியோகாந்து தஸ்யஸுத்திம் விநிர்திசேத் ||

வரௌ தாஃ தவ நஃ காஹைவ்ராஜாவத் துஹைவரௌ |

தவ்யுஹைவரௌவாஹைவரௌவாஹைவரௌ ||

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணேஸ் ஸஸ்த்ரேணேவோத்ததாபலாத்
வ்யாபாதயதியோகாந்து தஸ்யஸுத்திம் விநிர்திசேத்

உரு,உ.

சரேத்ஸரந்தபநம்காஷ்டே ப்ராஜாபத்யம் துலோஷ்டகே

தப்தக்ருச்ரம்துபாஷாணே ஸஸ்த்ர பாதேதி க்ருச்ரகம்

உசு,உ.

(இ - ள்.) கட்டை, மண்ணுங்கட்டி, கல், அல்லது கத்தி, இவைகளால் கோவை எவன் கொல்லுகிறானோ அவனுக்கு பிராயச்சித்தம் - கட்டையாற்கொன்றவனுக்கு சாந்தபனமும் மண்கட்டி யால்கொன்றவனுக்குப் பிராஜாபத்யமும் கற்களால்கொன்றவனுக்கு தப்தகிருச்ரமும் கத்தியால்கொன்றவனுக்கு அதிகிருச்ரமும் விதிக்கவேண்டும்.

வஃஸாஹைவரௌவாஹைவரௌவாஹைவரௌவாஹைவரௌ |

தவ்யுஹைவரௌவாஹைவரௌவாஹைவரௌவாஹைவரௌ ||

பஞ்சஸாந்த பநேகாவஃ ப்ராஜாபத்யே ததாத்ரயஃ

தப்தக்ருச்ரோ பவந்த்யஷ்டா வதிக்ருச்ரேத்ரயோதஸ

உஎ,உ.

ககடு.

(இ - ள்.) கட்டுக்கயிற்றால் சுற்றிக்கொண்டு பசுவானது எந்த வீட்டில் மரிக்கிறதோ அந்த வீட்டுக்காரன் பாபியாகிறான் அவனுக்கு கோவதப்பிராயச்சித்தத்தில் பாதி பிராயச்சித்தம்.

தநாரிகெடுவெ நஞ்சுபாணவாவெசை நஞ்சாவினை
 வெஜநஞ்சுபாணவாவெசை: வனவெதலுமாவொயடிப்பைய நீயா
 ப்பூவிதிவெகுவாஸம்முஹீக்ஷா ||

நகரிகேளோர்நசராணபாஸார்நசாபிமௌஞ்ஜைர்நசவல்கச்சுருங்கலை:
ஏதைஸ்துகாவோயதிபந்தநீயரபத்வாபிதிஷ்டேத்பாஸாம்கருஹீத்வா.

(இ - ள்.) தென்னார்க்கு கயிறுகளாலும் சண்ப்பைக் கயிறுகளாலும் முஞ்சிப்புல்லின்கயிறுகளாலும் பஞ்சுநூற்கயிறுகளாலும் இருமப்பு சங்கிலிகளாலும் பசுக்கள்கட்டத் தக்கவைகளல்ல: அப்படி கட்டினாலும் அதற்கு அபாயத்தில் விடுவிக்கும்பொருட்டு கத்தியைக் கைக்கொண்டருகிலிருக்கவேண்டும்.

கூடுசெகூடுசெஸஸ்யீயாசுடுறாபஸுடி கதிணாஜிவம் |

குலை:காலைச்சபதநீபாத் கோபனம் தக்திநாமகம் உ.உ.

(இ - ள்) கோக்களை தர்ப்பக்கயிற்றாலும் நாணல்கயிற்றாலும் தெற்குமுகமாகக் கட்டவேண்டும்.

வாஸுதாழிசெய்துப் பாயஸித் தம்நவிசெய்து |

பாஸல்க்நாக்நி தக்ஷேதது ப்ராயஸ்சித்தம் நவித்யதே ௩௩௨.

(இ - ள்.) கயிற்றில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டு பசுவில்பற்றி பசு இறந்தாலதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

யதிதகு ஹவெசுகாஷ்ஹ்ராயநிதிங்கயஹவெசு |
ஜவிகூபாவநீஹ்ரவீஹ்ரதகு கிவிஷாசு ||

யதிததரபவேத்காஷ்டம் ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத்
சூபித்வாபாவநீம்தேவீம் முச்யதேதத்ரகில்பிஷாத்

(இ - ள்.) அந்த தர்ப்பை நாணல்கயிறுகளில் வேர்கட்டையிருந்து அதில் தீப்பற்றி பசுவின் கழுத்தில் பற்றினால் பரிசுத்தமான காயத்ரியை ஜபித்து பாவத்திலிருந்து விடப்படுகிறான்.

பெரியநங்குலவவா லீஷ-வ்யக்ஷெஜ்ஜெஷ-வாதயநு ;
மவாஸநெஷ-லிகீ, ணம்ஸயாப்ராபொதிமொவ்யயம் ॥

ப்ரோயன்கூபவாபிஷு வ்ருஷ்ச்சேதேஷுபாதயந்
கவாஸுநேஷு விக்ரீணம் ததாப்ராப்நோதிகோர்வதம்

கருதி.

(இ - ள்.) கிணறு நடவாபி இவைகளில் மாட்டையோட்டினாலும்
மரம்வெட்டுகிறவிடத்தி லோட்டினாலும் மாடுதின்கிறவர்களுக்கு
வித்தாலும் கோவதத்தையடைகிறான்.

சூராயிதஸுய:கஸூரிஸிவிஸவகூராயஜாவவெவச |
ஸூவணம்ஹுடிபம்விஸம்பெழாவாகவிவஸங்கடுபு ||

ஆராதிதஸ்துய:கச்சித் பிந்வகூராயதாபவேத்
ஸ்ரவணம்ஹ்ருதபம்பிந்நம் மக்நோவாகூபஸங்கடே

கசுஉ.

கூவாடிசுகூபெணெநவஹதூவாஸ்ரீவவாடியொ: |
ஸவவஸ்ரீயதெததூஸ்ரீநுவாடிஸுஸராவரெசு ||

கூபாதுத்க்ரமணைவை பக்நோவாக்ரீவபாதயொ:
ஸவவம்ரியதேதத்ர த்ரீந்பாதாம்ஸ்துஸமாசரேத்.

கௌஉ.

(இ - ள்.) விருஷபோத் ஸர்ஜனம்முதலான கிரியைகளில் விட்டுத்
துறத்தப்பட்ட எருதானது மார்பினந்தாலும் காதறந்தாலும் வயிறு
கிழிந்தாலும் பாழுங்கிணற்றில் மூழ்கினாலும் கிணற்றிலிருந்து கிளம்
புங்காலத்தில் கால்கழுத்து முறிந்தாலும் மேல்கூறிய விருஷபமிறந்
தால் முக்கால் கிருசாம் பிராயச்சித்தம் விருஷபத்தைவிட்டவன்
செய்யவேண்டியது.

கூவவாடுததடாஸ்யெநஜீஸ்யெவூவாஸுய |
வாநீயெஷுவிவஸாநாஸூராயஸூரிதூநவிஷ்யெத ||

கூபகாதேதடாபந்தே நஜீபந்தேப்ரபாஸுச
பாநீயேஷுவிபந்நாநாம் ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே.

கஅஉ.

(இ - ள்.) நடவாபியிலும் பெரியதடாகத்திலும் அணைக்கட்டிலு
ம் பெரிய மரத்தொட்டிகளிலும் தண்ணிகுடிக்கச்சென்று கோக்க
ளிறந்தால் அவை யுடையவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

கூவவாடுதநஜீவாடுததடாவாடுததெயெவய |
கூநூஷுயபிஷ்வாடுதஷுஸூராயஸூரிதூநவிஷ்யெத ||

கூபகாதேநஜீகாதே தடாகாதேததைவச
அநீயேஷுதர்மகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம் நவித்யதே.

கசுஉ.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கு வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலும் ஆற்றிலும் தடரகத்திலும் வேறுதர்மத்திற்கு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் முதலியனுகளில் பசுவிழுந்திறந்தால் தர்மஞ்செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

வெஸ்வாரொநிவாவஸஷு-யொநஸுவாதூஜிஹதி |
ஸகாரய்யஹ்வாதேஷு-புராயஸிதூநவிநிஹிதஸக ||

வேஸ்மத்வாரேகிவாஸேஷு-யோநஸகாதூமிச்சதி
ஸ்வகார்யக்ருஹகாதேஷு-ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத். ச௦உ.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கல்லாமல் தன்வீட்டின் வாசலிலாவது வீட்டிலாவது பள்ளம்வெட்டியிருந்து அதில் பசுவிழுந்திறந்தால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

நிஸிஸ்யநிரொயெஷு-ஸவஹ்வாயுஹதேஷு-ய |
சுதவிஷு-சுவிவநாஸு-புராயஸிதூநவிஷுதே ||

நிஸிபந்தநிரோதேஷு-ஸர்பவ்யாக்ரஹதேஷு-ச
அக்நிவித்யுத்விபந்நாஸு-ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே. ச௦உ.

(இ - ள்.) இரவில் கட்டுத்தறியிலும் அடைத்தவிடத்திலும் சர்ப்பத்தினாலாவது புலியினாலாவது அறையப்பட்டாலும் நெருப்பு இடி இவைளால் பசு இறந்தால் அவைகளைக் கட்டினவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸ்ராஸிவாதேஸாஸவெணவெஸ்வஹ்வாநிவாதந |
சுதிவ்யுஷிஹதாநாஹ்வாயஸிதூநவிஷுதே ||

க்ராமகாதேஸரௌகேண வேஸ்மபங்காந்நிபாதநே
அதிவ்ருஷ்டிஹதாநாம்சுப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே. ச௦உ.

(இ - ள்.) கிராமத்தில் சண்டைநடக்கையில் பாணம் விழுவதாலும் வீடு இடிந்துவிழுவதாலும் அதிகமழையினாலும் மிறந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸஹ்வாரெநிஹதாயெவ்யெஷு-ஸ்வாவெஸு-கேஷு-ய |
ஹ்வாநிஸ்ராஸிவாதேஷு-புராயஸிதூநவிஷுதே ||

ஸங்க்ராமேநிஹதாயேச யேதக்தாவேஸ்மகேஷு-ச
தாவாக்நிக்ராமகாதேஷு-ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே. ச௦உ.

(இ - ன்.) யுத்தத்திலடிக்கப்பட்ட பசுக்கள் விஷயத்திலும் சத்துருக்களால் கொளுத்தப்பட்ட வீட்டிலிறந்த பசுக்கள் விஷயத்திலும் காட்டுத்திபா வெரிக்கப்பட்ட கிராமத்தி விருக்கும் பசுக்கள்விஷயத்திலும் பிராயச்சித்தமில்லை.

யஜுதாமளஸூரிகிஷலாயபுஃரிஷமஹபுவிஹோவநெ |

யவெதக்யுதவிலபெஷுதவ்யாயஸூரிதூநவிஷ்யுதெ ||

யந்த்ரிதாஃகௌச்சிகிதஸார்தம் கூடகர்ப்பவிமேரஸே

யதேக்ருதேவிபத்யேத ப்ராயச்சித்தம்வித்யதே.

சசுற.

(இ - ன்.) வைத்யம் செய்வதற்கு கட்டப்பட்ட பசுவும் கன்று போடமாட்டாத காலத்தில் சிகித்சை செய்ய யத்தனிக்கப்பட்ட பசுமிறந்தால் அப்படிசெய்ய ஆரம்பித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

வ்யாவநூநாஃஸஹூநாஃஸ்யபெநரெயபெநவிவா |

விஷஜிபூரவ்யவாரெணவ்யாயஸூரிதூவிநிஷ்யுதெ ||

வ்யாபந்ரநாம்பஹூநாம்ச பந்தநேரோதநேபிசா

பிஷங்மித்யாப்ரசாரேண ப்ராயச்சித்தம்விநிர்திஸேத்.

சருற.

(இ - ன்.) கட்டுத்தறியிலாவது தடுத்து அடைத்தவிடத்திலாவது வயித்யம் செய்வதில் பிசகினாலாவது ஒருராத்நிரியில் அனேகம் பசுமடிந்தால் முன்சொன்ன பிராயச்சித்தத்தை யிரட்டித்து செய்ய வேண்டும்.

மொவ்யுஷாணாஃவிவதூளவ்யவஹுஃவெஷு க்ஷகாஜநாஃ |

கூநிவாரயதாஃவெதஷாஃஸவெஷுஷாஃவா தகஃஹவெச ||

கோவ்ருஷாணம்விபத்தௌச யாவந்தஃப்ரேக்ஷகாஜநாஃ

அநிவாரயதாம்தேஷாம் ஸர்வேஷாம்பாதகம்பவேத்.

சகூற.

(இ - ன்.) பசுக்களும் காளைகளும் ஆபத்தையடைபுங்காலத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவைகளைவிலக்காவிடில் அப்படியிருந்தவர்களுக்கு பாதகமுண்டு.

வணகொஹவொதாவெய வபுஹூலிஸூரெவெத நபுஜாயதெ
யஸூரெதாவிவாதாசு | லிஷெநதெஷாஃவஹுஹூதாநிவ
தபுநீயொநபுபஸநிபுஃவெத ||

சுள. ௨.

சாஅ.உ.

சகூஉ.

⑤0.

மறுநாளைவமேகேந ஸர்வஸாஸ்த்ராணிஜநதா
ப்ராயஸ்சித்தம்துதேநோத்தம் கோக்ஸ்சாந்த்ராயணம்சுரேத். ௫௧.

(இ - ள்.) சகல சாஸ்திரங்களையுமுணர்ந்த ஒப்பற்றமனுவினாலும் கோவதத்திற்கு சாஸ்திரராயண விருதத்தைப் பிராயச்சித்தமாக சொல்லப்பட்டது.

கௌரநாமக்ஷணாத்ராயசிமாணவ்யதரிவரௌ ।

சிமாணவ்யதசூழிவெஷ்டி க்ஷிணாசிமாணாவவௌ ॥

கௌரநாமக்ஷணாத்ராயத்விசுணம்வ்ரதமாசரேத்
த்விசுணேவ்ரதஆதிஷ்டே தக்ஷிணத்விசுணபீவேத். ௧௨.

(இ - ள்.) மேலே கூறப்பட்டபடி கௌரம் செய்துக்கொள்ளாதவன் இரண்டுபங்கு விரதமும் இரட்டித்த தக்ஷிணையும் கொடுக்கக் கடவன் -

ராஜர்வாராஜவ்யுத்ராவாஸாஹ்வணாவாவஹுஸ்யுதஃ

சுக்ருக்வாவபநந்தவ்யுப்யாயிதவிநிபிபுஸௌ ।

ராஜாவாராஜபுத்ரேவாப்ராஹ்மணோவாபஹுஸ்ருதஃ
அக்ருத்வாவபநந்தஸ்யப்ராயச்சித்தம்விநிர்த்திஸேத். ௧௩.

(இ - ள்.) அரசனாவது அரசன் பிள்ளையானது மிகவும் தெரிந்த பிராமணராவது கோவதம் செய்தால் அவர்களுக்கு கௌரத்தை விதியாமல் தெரிந்த பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

ஸவ்யாநுகௌரஸஸிஹ்யுத்யுஷ்டியெடிமஹஸ்யம் ।

வணவந்தாரீகூரிணாஸிரவொரிஹ்யநஸ்யுதம் ॥

ஸர்வாந்கௌரந்ஸமுத்ருத்யச் சேதயேதங்குலத்வயம்
ஏவம்நாரீகுமாரீணம் ஸிரஸோமுண்டநம்ஸ்ம்ருதம். ௧௪.

(இ - ள்.) பதியுடன் கூடின ஸ்திரீகளுக்கும் கன்னிகைகளுக்கும் கோவதப் பிராயச்சித்தத்தில் எல்லா மயிர்களையுந் தூக்கிக் கட்டி தூனியிவிரண்டு அங்குலம் கத்திரிக்கவேண்டும்.

நவ்யியாகௌவபநந்தடிவரௌயநாஸநம் ।

நவமொஷ்டவவெஷ்டாதுளநடிவாமாகநவ்யுஜௌ ॥

நஸ்த்ரியாகௌவபநந் தூரேஸயநாஸநம்
நசகோஷ்டேவஸேத்ராத்ரௌ நதிவாகாஅநுவ்ரஜேத் ௧௫.

(இ - ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு மேற்சொன்னது தவிர வேறுகௌரமில்லை. ஊருக்கு வெளியில் மாட்டுடன்சயனமும் உட்கார்ந்தது

⑫ 5.

⑧ 5.

நிளவு.

நா.அ.உ.

இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து இரண்டு கோக்களை
தக்ஷிணையாகக் கொடுத்துச் சத்தியடைகிறான் என்று பராசரர் சொன்னார்.
கூத்ரியோவாயவெவெஸுராவா வணாதீம் ஸவெதாயதி|
புராஜாவ த்யுயம்குரூராக்ஷ டிடி ராக்ஷமாரியு நயம்||
கூத்ரியோவாதவைஸ்போவா சண்டாலீம்கச்சதேயதி
புராஜாபத்யத்வயம்குர்பாத் தத்யாத்கோமிதுநத்வயம். எ.

(இ - ள்.) கூத்திரியனாவது வைச்யனாவது சண்டாளஸ்திரீயைப்
புணர்ந்தால் இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷபங்
களோடுகூடின இரண்டு பசுக்களை தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸுவாகீம்வாயவணாதீம் ஸவெதாயதி மவதி|
புராஜாவ த்யுயவெஸுராக்ஷுயு நயம் மாரியு நடிடிச||
ஸ்வபாகீம்வாதசண்டாலீம் சூத்ரோவாயதிகச்சதி
புராஜாபத்யஞ்சரேத் க்ருச்ரம்சதுர்கோமிதுநத்ததத். அ.

(இ - ள்.) சூத்திரன் சண்டாளஸ்திரீயையாவது சக்கிலிஸ்திரீ
யையாவது புணர்ந்தால் பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷ
பங்களோடுகூடின நான்கு கோதானம் செய்யவேண்டும்.

கோதாஸ்திமவெதா ஹிநீஸ்வஸுதாந்தயா|
வந்தாஸுரோஹிதாமாக்ஷா த்ரீணிக்ஷுரானிஸுந்வரௌ||
த

வாந்ரூயண த்யுயம்குரூராக்ஷ ஸிஸுவெதா நஸுபிதி|
மாதரம்யதிகச்சேத்து பகிநீம்ஸ்வஸுதாந்ததா
எதாஸ்துமோஹிதோகத்வா த்ரீணிக்ருச்ராணிஸஞ்சரேத். க.
சாந்த்ராயணத்ரயம்குர்பா ஸ்சிச்நக்ஷேதேநஸுத்யதி. கூஉ.

(இ - ள்.), தாயையாவது தங்கையையாவது தன் பெண்ணையா
வது எவன் மோகித்தவனாய்ப் புணர்கிறானோ; அவன் மூன்று கிருச்
ரங்களைச்செய்து மூன்று சாந்திராயணங்களையும்செய்து சிச்னத்தை
யறுத்தபிறகு சத்தியடைகிறான்.

கோத்யுஷஸுமவெதாவ கோத்யுஷ நிகத ந||
மாத்ருஷ்வஸ்ருகமேசைவ மாத்ரமேட்ரதிகர்தகம். க௦.

(இ - ள்.) தாயுடன் பிறந்த சிசுதாயாரைப் புணர்ந்தாலும் மேற்
சொன்னவண்ணமாகவே சிச்னத்தை யறுக்கவேண்டும்.

கஜாநெநததுயொமவெஹ கௌரூபாசுலாபுராயணயயொ
உஸமொரியுநுடிபாசு ஸுபிவாராஸரொஸ்யவீசு||

அஜ்ஞானேதுயோகச்சேத் குர்யாச்சாந்த்ராயணத்வயம்
தஸகோமிதும்தத்யாத் சுத்திம்பாராஸரோப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்.) தெரியாமல் மேற்சொன்னவர்களைப் புணர்ந்தால் இர
ண்டு சாந்திராயணம்செய்து விருஷபங்களோடுகூடிய பத்து கோதர்
னமும் செய்து சுத்தனாகிறுனென்று விருத்த பராசார்சொன்னார்.

வித்யுஜாராஹுதாராஹு ரோதுராஹுரோதுஜாதுஜாஹு
மூராவதீஸுஷாஹுவெவ ஸ்ராதுஜாஹுரோதுயெவவ||
ரோதுராஹுமொத்ராஹு ப்ராஜாவத்யுதுயம்உரொசு|
மொயபந்தகிணாந்திபாசு ஸுபிவெநாதுஸம்ஸய||

பித்ருதாராம்த்ஸமாருஹ்ய மாதூராப்தாந்துப்ராத்ருஜாம்
குருபத்நீம்ஸநுஷாம்ஸைவ ப்ராத்ருபார்யாம்ததைவச.

கஉ

மாதூலாநீம்ஸகோத்ராம்ச ப்ராஜாபத்யத்ரயம்சரேத்
கோத்வயம்தகிணம்தத்யாச் சுத்யதே நாத்ரஸம்ஸய||

கங.

(இ - ள்.) தாயைத்தவிர மாற்றாந்தாய்களையும் தாய்க்குத்துணை
வியானவளையும் உடன்பிறந்தவனுடைய பெண்களையும் குருவின்
பத்னியையும் மருமகளையும் உடன்பிறந்தவன் மனைவியையும் அம்மா
ன்மனைவியையும் தன் கோத்திரத்தில் வந்தவளையும் புணர்ந்தவன்
மூன்று பிராஜாபத்யங்களைச்செய்து இரண்டு கோக்களை தகஷணை
யாகக்கொடுத்து சுத்தனாகிறான்.

வஸுவெஸுபாதிமநெ லிஹிஷுஷீஹவீஹயா|
வஸீஹஸூகஸீஹஸூபா ப்ராஜாவத்யுஸுரோவரொசு||
பஸுவேஸ்யாதிசுமநே மஹிஷ்யுஷ்டீம்கபீம்ததா
கரீம்சஸூகரீம்கத்வா ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத்.

கச.

(இ - ள்.) பசுக்களையும் தாவிமுதலியவர்களையும் புணர்ந்தாலும்
எருமை, ஓட்டை, குரங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளைப் புணர்ந்தா
லும் பிராஜாபத்ய கிருசுரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மொமரீவதிசுராவெதுண மாவேகாஸுபாஹணாதிசு|
கோகாமீசத்ரிதரேண காமேகாம்ப்ராஹ்மணேததத்.

கசுத.

(இ - ள்.) பசுவைப்புணர்ந்த பிராமணன் த்ரிபாதா கிருச்சரத்தை
யும் ஒரு கோதானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

மஹிஷ்டிஷ்டிரீகரீகாமீ த்வஹோராத்ரேணஸுத்தயதி.

கரு.

(இ - ள்.) ஒருமை, ஒட்டகம், கழுதை யிவைகளைப் புணர்ந்தவன்
ஒருதின கிருச்சரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

வாஜரெஸரெவாவி டுலிபுக்ஷவாஜநக்ஷயெ|
வாஜீமூரஹவபாதபுளவா ஸாஜாஸவீநிரீக்ஷயெ||

டாமரேஸமரேவாபி தூர்பிக்ஷவாஜநக்ஷயே

பந்திரேஹபயார்தௌவா ஸதாஸ்வஸ்திரீநிரீக்ஷயேத்.

கக.

(இ - ள்.) தேசங்களுடைய உபத்திரவத்திலாவது யுத்தத்திலா
வது அன்னமில்லாதகாலத்திலாவது வியாதிமுதலிய பீடைகளால்
ஜனங்கள் நசிக்கையிலாவது காராகிருத்திலாவது பயத்தினாலுண்
டான பீடையிலாவது இக்காலங்களில் தன் ஸ்திரீயை ரக்ஷித்து
நோக்கக்கடவன்.

வணாநெஸஹஸவகூடம் யாநாரீகூருததத:

விபூநாநுஷாஸாவராநுகூர ஸகூநெஷாஷாபூகாஸயெ||

சூகணஸந்திதகூநெவ மொயெயாடிககூடிநெ|

ததூலிகூநிராஹாரா க்வஹாராத்ரேணநிஷ்டெ||

ஸஸிவ்வவநகூகூர ஸூஜீயாடிபாவகூடிநா|

திராநூபவாவிகூர க்வகூராத்ரேணநெவநெ||

ஸவஹூஷாதாநிதம் வதூவாகூஸூநெவ||

ஸவணகூபவமவ்யூஷ கூயயிகூராவிகூரநெ||

வணகூகூவநெஸபூரக யாவகூவஹூவதீவநெ||

வதூவாநிதடிபாவதூவகூஸவதூததவஹி||

சண்டாரீஸஸஹஸம்பர்கம் யாநாரீகூருததத:

விபூநாநுஷாஸாவராநுகூர ஸகூநெஷாஷாபூகாஸயெத்.

கௌ

ஆகண்ட ஸந்திதேகூபே கோமயோதககர்த்தமே

ததூஸ்திதவாநிராஹாரா த்வஹோராத்ரேணநிஷ்டெ||

கஅ.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா புஞ்ஜீயாத்யாவகோதநம்
 த்ரிராத்ரமுபவாஸித்வா த்வேகராத்ரம்ஜலேவஸேத். கசு.
 ஸங்கபுஷ்பலதாமூலம் பத்ரம்வாகுஸுமம்பலம்
 ஸுவர்ணம்பஞ்சகவ்யஞ்ச க்வாதயித்வாபிபேஜஜலம். உயி.
 ஏகபக்தம்சரேத்பஸ்சாத் யாவத்புஷ்பவதீபவேத்
 வ்ரதம்சாதிதத்யாவ த்தாவதஸம்வர்ததேபஹிஃ. உக.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீயானவள் சண்டாளனோடு புணர்ந்தால் அந்த ஸ்திரீ பத்துக்குமேற்படாத பிராமணர்களை பரிஷத்தாக வேற்படுத்திக்கொண்டு தன் தோஷத்தைப் பிரகாசம் செய்யவேண்டும். பிறகு கழுத்தளவுமான பள்ளத்தில் சாணிஜலத்தை நிறைத்து ஒரு தினம் அதில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்துபிறகு மறுநாள் குடுமியுடன் சேர்த்துக் கொளாம் செய்துகொண்டு யவத்தால்சமைத்த அன்னத்தையுண்டு பிறகு மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஒருநாள் ஜலத்தில் கழுத்தளவாக நின்று சங்குப்பூளன்கிற ஒருவித ஒஷதிகொடி, கிழங்கு, இலை, பூ, பழம், சுவர்ணம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளையிட்டு ஜலத்தைக்கொதிப்பித்துக்குடித்து பிறகு ரஜஸ் உண்டாகிறவரையில் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் இவ்விருதம் முடியும்வரையில் வெளியிலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ப்ராயஸிதேதததஸ்சீர்ணே குர்யாத்ப்ரஹ்மணபோஜநம்
 கோதவயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸனோப்ரஹித். உஉ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு பிராமணபோஜனம் செய்வித்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டுமென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

வாதுவண்புஸ்யநாரீணாம் க்ருஹ்யாந்ராயணஸ்யதா
 யபாஹுலிஸ்யநாரீ க்ஷுதாநததாஹுலிஷயெச||

சாதூர்வரண்யஸ்யநாரீணாம் க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணம்ஸம்ருதம்
 யதாபூம்ஸ்ததாநாரீ தஸ்மாத்தாந்நதுதுஷ்யேத். உங.

(இ - ள்.) நான்குவர்ணத்திய ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவாக உண்டாள் சங்கமத்திற்கு சாந்திராயணம் விதிக்கப்பட்டது. பூமி உயர்ப்படி

மொஃகுத்ரு மொஃயங்கூரஃ டயிலுவிடூகஃ ஸொஃக ||

வனகரா தெராவவாஸஸு க்யுஹு ஸாநாவ நஃஸு தஃ |

கோமூத்ரம்கோமயம் க்ஷீரம்ததிஸர்பிஃ குஸோதகம்

எகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருசரம்ஸாந்தபநம்ஸ்ம்ருதம்.

௨௭௮.

(இ - ள்.) கோமூத்திரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொருநாளாகப் புசித்து கடைசிநாளில் உபவாஸமிருந்தால் சாந்தபனம் என்னும் விருதமாகும்.

ஜாரொணஜநயெஹுஃ ட்யுதெவ்யுதேமதெவதௌ ||

தாஃக்யுஜெதவரொராஷெ வதிதாஃவாவகாரிணீ |

ஜாரோணஜநயேத்கர்ப்பம் ம்ருதேவ்யக்தேகதேபதௌ

தாம்த்யஜேதபரோஷ்ட்ரோ பதிதாம்பாபகாரிணீம்.

௨௮௮.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரி தன்புருஷுனிற்ந்தாலும் போனவிடம்தெ ரியாதிருந்தாலும் தேசாந்தரம் பேரயிருந்தாலும் பரபுருஷனால் கர்ப்ப பந்தரிக்கிறாளோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச்செய்தவளை ஒட்டிவிட வேண்டும்.

ஸுரஹணீ துயஹமஹுஃ வரவஃஸாஸகீநிதா ||

ஸாதஃ நஷ்டாவிநிஷெஃஸுர நதஸுரமநிநஃவஃ ||

ப்ராஹ்மணீ துயதாகச்சேத் பரபும்ஸாஸமந்விதா

ஸாதுஷ்டாவிநிதேஸ்யா நதஸ்யாகமநம்புநஃ.

௨௯௮.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ வேறு புருஷனோடு கூடிக்கொண்டு ஒடிப்போனால் மறுபடியும் அவள் வீட்டுக்கு வரத்தகுந்தவளன்று. அவள் நஷ்டையென்று சொல்லப்படுவள்.

காரோநூஹாதுயாமஹுஃ த்யுகூரஸ்யுநுவதிஸுதாநு ||

ஸாதஃ நஷ்டாவரொரொகௌ ராநஃஷெஷுவிஸெஷதஃ |

காமாந்மோஹாத்நுயாகச்சேத் த்யக்த்வாபந்நாப்திம்ஸுதாந்

ஸாதுஷ்டாபரோலோகே மாநுஷேஷுந்சேஷதஃ.

௩௦௮.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீ பந்துக்களையும் பதியையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு தேசாந்தரத்தில் காமத்தினாலாவது அக்யானத்தாலாவது வசிக்கிறாளோ அவள் மனுஷியலோகத்தில் நஷ்டையென்னப்படுவள். பரலோகத்திலும் விசேஷமாக நஷ்டையாவள்.

‘உரொஹமதாநாநீ’ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

கூலிதீயாமதாவெவ வுநராநிநஹவெஸி

மதமோஹகதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா

அத்விதீயாகதாசைவ புநராகமநம்பவேத்.

௩௧௨.

(இ - ள்.) - மதித்தவனும் சித்தப்பிரமங்கொண்ட ஸ்திரீயும் தடி முதலியவற்றாலடிக்கப்பட்டவனும் வேறொருவரும் சகாயமில்லால் ஒடிப்போய் மீதுபடி திரும்பிவந்தால் வரலாம்.

உஸரெதூலிநவ்யாவெ வ்யாயுதிதம்நவிடிதே

உஸாஹநதஜெனாரீம் தஜெநஷ்டுஸுதாந்தயா

தஸமேதுதிநேப்ராப்தே ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே

தஸாஹம்நத்யஜேநாரீம் த்யஜேநஷ்டஸ்துதாந்ததா.

௩௧௩.

(இ - ள்.) - மேற்சொன்னபடி அடிக்கப்பட்டு ஒடினவள் பத்தா வதுநாள் திரும்பிவந்தால் அவளை பிராயச்சித்தம் செய்து சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது. மேற்சொன்ன பத்துநாளைக்குள் அவள் நஷ்டை யென்று கேள்விப்பட்டாவிட்டால் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் நஷ்டையானொன்று கேட்டால் அவளை விட்டுவிடவேண்டியது.

ஹதூராவெவவரெகுகூஹம் கூஹாயூராவெவவாஸ்யவா ||

பர்தாசைவசரேத்க்ருசரம் க்ருசார்தம்சைவபாந்தவா ||

௩௧௪.

(இ - ள்.) - ஒடிப்போய் பத்துநாளைக்குள் வியபிசாரம் செய்தா ளென்று கேள்விப்பட்டபிறகு அவளுடைய புருஷன் ஒரு கிருசரத் தையும் அவன் பந்துக்கள் அரை கிருசரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தேஷாம்ஹுக்ஷாஹவீக்ஷாஹ க்ஷெஹாராத்ரேணஸுத்யதி

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹோராத்ரேணஸுத்யதி.

௩௧௫.

(இ - ள்.) - அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்களின் வீட்டில் புசித்தவர்களும் ஜலம் குடித்தவர்களும் ஒருதினம் உப வாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஸுரஹணீதூயதாமவெஸி வரவாஸாவிவஜிதா ||

மக்ஷாவாஸஸுத்யாதி தஜெயாஸாந்தாமாக்ரிண ||

ப்ராஹ்மணீதுயதாகச்சேத் பரபும்ஸாவிவர்ஜிதா
கத்வாபும்ஸஸ்ஸதம்யாதி த்யஜேயுஸ்தாந்துகோத்ரிணஃ. ௩௪௨.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ கோபித்தவளாய் கிரகத்தைவிட்டு ஒரு
புருஷனோடும் சேராமல் வெளியேபோனாலும் நூறு புருஷர்களோடு
சேர்ந்தவள்போலாகிறாள். ஆகையால் அவளை பந்துக்கள் வீடவே
ண்டும்.

வாஸாயஜிமூஹம்வெ ததஸூஃமூஹம்வெசு||
வதிதாதுமூஹம்வெ ஜாரஸெவதுதகமூஹம்|
பும்ஸாயதிக்ருஹம்சச்சேத் ததஸூத்தம்க்ருஹம்பவேத்
பதிமாத்ருக்ருஹம்சச்சே ஜாரஸ்யைவதுதத்க்ருஹம். ௩௫௨.

(இ-ள்.) கீழ்ச்சொன்ன பதிதஸ்திரீ தன்சோரபுருஷனோடு தன்பதி
மாதா சோரபுருஷன் இவர்களுடைய வீட்டில் வசிக்கப்புகுந்தாலும்
அந்தகிருகம் சண்டாளன்வசித்த கிருகம்போல் அசுத்தமாகும்.

உஜீவததூஹம்வஸூக் வம்வெநஸெவயெசு||
தஜெஹூணயம்பாது வஸூகாஹம்வஸாயயெசு|
ஸம்வாராநுஹாயயந்தவதாநுமொகெஸெஸூஹம்வொஹ்வாநு||
தாஜீராணிவம்வெந காஸூநாநிதஸஹஸூவி||
வ்யாயஸிதம்வரெசிவெபாஸூஹெணெரூவவாஜிதம்||
மொதியந்தகிணாந்திராஸு வ்யாஜாவதூதியம்வரெசு|
ஹதரெஷாஜெஹாராது வம்வெநஸெவயெநம்||
உவவாஸெவபூபெதஃவெணெ ஸூநஸ்யூவபூநாஜிவி||
ஜவெஹாஜியாஜாரெந ஸூஃபூபெநஸூஹணாடியஃ||
சூகாஸவாயாநிஸு ரெய்யெஹலிமதஜெவம்|
நஜூஷுஜிஹ்வாஸு யஜெஷுஹஸாயயா||
உல்விக்கயதத்க்ருஹம்பஸ்சாத் பஞ்சகவ்யேநஸேசயேத்
த்யஜேச்சம்ருண்மயம்பாத்ரம் வஸ்த்ரம்காஷ்டஞ்சஸோதயேத்௩௪௩
ஸம்பாராந்சோதயந்ஸர்வாந் கோகேஸைஸ்சபலோத்பவாந்
தாம்ராணிபஞ்சகவ்யேந காம்ஸ்யாநிதஸபஸ்மபிஃ. ௩௪௩.

ப்ராயச்சித்தம்சரேத்விப்ரோ ப்ராஹ்மணேருபபாதிதம்
கோத்வயம்தக்ஷிணம் தத்யாத்ப்ராஜாபத்யத்வயம்சரேத். ௩௪௪.

இதரோஷாமஹோதரம் பஞ்சகவ்யம்சயோதகம்

உபவாஸைர்வாஸதபுண்யை ஸ்நானஸந்த்யார்ச்சநாதிதி.

௬௬௨.

ஜபஹோமதயாதாஸ ஸ்நானத்யந்தேப்ராஹ்மணாதய

ஆகாஸம்வாபுரக்நீஸ்ச மேத்யம்பூமிகதம்ஜலம்.

௬௬௩.

நதுஷ்யந்திசதர்பாச்ச யக்ஞேஷுசமஸாயதா.

௬௬௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பதிதை பிரவேசித்த வீட்டின் மண் ணைக்கீறிபஞ்சகவ்யத்தால் புரோக்ஷித்து மண்பாண்டங்களை யப்பாற் போட்டு துணிமரங்களை நனைத்து வேறு சாமக்ரிகளை சோதித்து தேங்காய் குடுக்கைமுதலானவைகளை பசுவின்மயிரால் சோதித்து தாம்ரங்களை பஞ்சகவ்யத்தாலும் வெண்கலங்களை பத்துதரம் சாம்ப ளிட்டலம்புவதாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வீட்டு பிரமண னும் பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிராஜாபத்தியத்தை யும் இரண்டுகோதானத்தையும் செய்யவேண்டும். அவ்வீட்டிலுள்ள இதரர்களும் ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சாப்பிட வேண் டும், உபவாஸங்களாலும் விருதங்களாலும் புண்யங்களாலும் ஜபம் ஹோமம் தேவதார்ச்சனை முதலியவைகளாலும் ஜீவகாருண்யம் சந்தி யை ஸ்நானம் தான மிவைகளாலும் பிராமணர் முதலியவர்கள் சுத் தராகிருார்கள். அதில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, பூமியில் விழு ந்தஜலம் தர்ப்பம் இவைகள் யாகத்தில் சமஸ என்னும் பாத்திரம் போல் சுத்தமானவைகள்.

௬௬-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬௬-வது அத்தியாயம்.

சுஷெய்யரெதொமொஜாஸம் உணாவாஹையாவிவா ।

யஜிஹுதூதூவிபுண க்யூஹுஹாந்ராயணம்உரெஸ॥

அமேத்யரேதோகோமாம்ஸம் சண்டாலாந்நமதாபிவா

யதிபுத்தந்துவிப்ரேண க்ருச்சரம்சாக்த்ராயணஞ்சரேத்.

௬௬௫.

(இ - ள்.) அமேத்யமென்கிற மலமுதரங்கள் பட்டஅன்னம் சுக் லம் பசுமாம்சம் சண்டாளனுடைய அன்னம் இவைகளை பிராமணன் புகித்தால் சாந்திராயணக்ருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

னவைகள். இவைகளைத் தவிஜன் புசித்தால் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

ஜீணலகஃஹக்ஷயிக்ஷாதௌ ஜீலஹிகாஜாஸவெவவ|

ஜாக்ஷாவிபுஷுஹாராதௌ யாவகாநேநஸௌஜிதி||

மண்கேம்பக்ஷயித்வாது மூலிகாமாம்ஸமேவச

ஜ்ஞாத்வாவிப்ரஸ்த்வஹாராதாம் யாவகாநேநஸௌத்யதி.

கக

(இ - ள்.) தவளை, எலி, இவைகளின் மாம்சத்தைத் தெரியாமல் புசித்தால் ஒரு பகலும் ஒரு ராத்திரியும் யவ அன்னத்தால் சுத்தனாகிறான்.

க்ஷத்ரியஸாவிவெஸுஸு கியாவனாஸௌவிவதள|

தக்ஷுஹஷுஜிவெஜெஹுஜி ஹவுகுவெஷுநிதஸஃ||

க்ஷத்ரியஸ்சாபிவைஸ்யஸ்ச க்ரியாவந்தௌஸ்சிவ்ரதௌ

தத்க்ருஹேஷுதவிஜர்போஜயம் ஹவ்யகவ்யேஷுநித்யஸஃ. க௨..

(இ - ள்.) க்ஷத்திரியர் வைச்யர் இவர்கள் தங்களுக்குரிய கிரியைகளைச் செய்தும் பரிசுத்தமான விருதத்துடனுமிருந்தால் பிராமணர்கள் அவர்களுடைய ஹவ்யகவ்யங்களில் அவர்கள் வீட்டில் பேரய்தானம் வாங்கலாம்.

வ்யகஃக்ஷீரஃதயாவெதௌ ஹக்ஷுஜெஹுஹநவாவிதௌ|

மக்ஷாநதீதபெவிபுரா ஹஜீயாஹுஷுஹஜநௌ||

க்ருதம்க்ஷீரம்ததாதைலம் பக்ஷயம்ஸநேஹேநபாசிதம்

கத்வாகதீதேவிப்ரோ புஞ்ஜீயாச்சுத்ரபோஜநம்.

கங.

(இ - ள்.) நெய், பால், எண்ணை. எண்ணைமாற்செய்த பக்ஷயங்கள் இவைகள் சூத்திரனுடையதாகிலும் கதிக்கரையில் கொண்டு பேரய் பிராமணன் புசிக்கலாமென்று த்வாபரபுகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜிஜீரௌஸாநநிதௌ நீவகஜெவதபுகௌ|

தஸௌஷுஹஜபெயசவிபு ஸ்வாகஜிவதிராதஃ||

மத்யமாம்ஸாதம்நித்யம் நீசகர்மப்ரவர்த்தகம்

தம்ஸௌத்ரம்வர்ஜயேத்விப்ரஸ்வபாகமிவநூரதஃ.

கச.

(இ - ள்.) கள், மாம்ஸம், இவைகளில் அக்கிரமம் கெட்டகாரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருக்கிற சூத்திரர்களை பிராமணன் சக்கிவியைப்போல் தூரவிடவேண்டும்.

விஜஸிஸு உஷணரகாநு லேஜோஸ விவஜி-காநு |
 லுகரி-கிரதாநி-த்யுபகாநுஸுஉஷணக்யெஜவிஜஃ ||

தவிஜஸிஸ்ருஷணரதாக் மத்யமாம்ஸவிவர்ஜிதாக்
 ஸ்வகர்மநிரதாநித்யம் தாந்ஸுஉத்ராந்நத்யஜேதவிஜஃ. கரு.

(இ - ள்.) இருபிறப்பாளர்களான தனக்கு முந்தினவர்களுடைய
 சிச்ருஷையில் முயன்றும், சள், மாம்ச, மிஸைகளைத் தவிர்த்தும் தன்
 தொழிவினிருந்தும் வருகிற அந்தசூத்திரர்களை விடக்கூடாது.

கஜாநாக்ஸஹ்ஜெதவிபு ஸுஉதகெபுதகெவிவா |
 ப்ராபஸுரிதக்ஸுயுதகஷாஹ்ணெ-உவணெ-உவிநிதி-உஸௌ ||
 மாயத்யுஷ்டிஸஹ்ஸுண ஸு-பிஸுபாஹ்ஷு ஸுஉதகெ |
 வெவஸுபு-உஸஹ்ஸுண த்ரிஸஹ்ஸுணக்ஷத்ரியெ ||
 ப்ராஹ்ணஸுபுபாஹ்-உகெ உஸஹ்ஸுத-ஜாவயெக் |
 சுயவாவா-உஷெவெ-ந ஸாஜி-உவெகெநஸு-புதி ||

அஜ்ஞாநாபுஞ்ஜதேவிப்ரா ஸ்ஸ-உதகேம்ருதகேபிவா
 ப்ராபஸ்சித்தம்கதம்தேஷாம் வர்ணேவர்ணேவிநிந்திசேத். கசு.

காயதர்யஷ்டஸஹஸ்ரேண ஸு-த்திஸ்யாத்ஸ-உத்ராஸ-உதகே
 வைஸ்யேபஞ்சஸஹஸ்ரேண த்ரிஸஹஸ்ரேணக்ஷத்ரியே. கஎ.

ப்ராஹ்மணஸ்யயதரபுங்கே த்வேஸஹஸ்ரே தஜாபயேத்
 அதவாவாமதேவ்யேந ஸாம்தாஸகேகஸு-த்யதி. கஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் மாணசௌசத்திலாவது ஜநசௌசத்தி
 லாவது தெரியாமல் சூத்திரன்முதலியவர்களின் தீட்டன்னத்தைப்
 புசித்தால் பிராயச்சித்தம் எப்படி எனில்- தீட்டுள்ள சூத்திரனன்னத்
 தைப் பிராமணன் புசித்தால் எண்ணாயிரம் காயத்திரிஜபத்தாலும்
 தீட்டுள்ள வைச்யனன்னத்தைப் புசித்தால் ஐயாயிரம் காயத்திரியா
 லும் தீட்டுள்ளக்ஷத்திரியனன்னத்தைப் புசித்தால் மூவாயிரம் காய
 த்திரியாலும் தீட்டுள்ள பிராமணனன்னத்தைப் புசித்தா விரண்டா
 யிரம் காயத்திரியாலும் இல்லாதபட்சத்தில் வாமதேவ்யமென்கிற
 ஒருஸாமத்தைச் சொல்வதாலும் சுத்தனாகிறான்.

ஸு-ஷாஹ்-உமாரஸ-உஸுஹ-ஸு-உஷு-உவஸுநசுமக |
 வக்ஷுவிபு-பு-உஹவக்ஷு-உவாஜு-உதநு-நாஸு-வீக் ||

ஸூத்ரகங்கம் கோரஸம்ஸ்கேஹம் ஸூத்ரவேஸ்மநஆகதம்
பக்வம் விபக்ருஹேஸக்தம் பேரஜயம் தம்மநூர்ப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்) நெய் அரிசிமுதலானவை, பால் எண்ணை இவைகளை
சூத்திரர்வீட்டிலிருந்து பிராமண கிருகத்தில் கொண்டு வந்து பாகம்
செய்தால் அவற்றை புசிக்கலாமென்று மனுசொன்றார்.

சூவஸகாரமெதௌவிவெபுண ஹுக்ஷஸூத்யுபுஹயதி|
பிநவூராவெ நஸூவெபு-த ட்யூவடிர்வாஜவெஹுத||

ஆபத்காலேதுவிப்ரேண புத்தம்ஸூத்ரக்ருஹேயதி
மநஸ்தாபேநஸூத்யேத த்ருபதாம்வாஜபேச்சதம்.

உ௦.

(இ - ள்.) ஆபத்காலத்தில் பிராமணன் சூத்திரர்வீட்டில் போஜ
னம்செய்தால்பிறகு பச்சாத்தாபத்தால்சுத்தனாகிறான். இல்லாவிடில்
துருபதையென்னும் ருக்கை நூறுதரம் ஜபித்தாலும் சுத்தியடை
வான்.

ஐரஸநாவிதமொவாஹு கௌரித்ராயபுஸீவிநஃ|

வனதெஸூதெடிஷூஹொஜ்ஜானா யஸூதூநம்நிவெடியெஃ||

தாஸநாபிதகோபால குலமித்ரார்தசீவிநஃ

ஏதேஸூத்ரேஷூபோஜ்யரந்தா யஸ்சாத்மாநம் நிவேதயேத்.

உ௧.

(இ - ள்) சூத்திரர்களுக்குள் தாஸன் நாவிதன் கோபாலன் குல
மித்ரன் அர்த்தசீவி ஆத்மசிவேதகன் இந்த ஆறுபேரிடத்திலும் பிரா
மணர்கள் நெய் பால் தயிர் முதலியவைகளை வாங்கிசாப்பிடலாம்.

ஸூத்யு கந ஜாஸஃபுதொஹா ஸூரஹணெ நதௌஸஃஸூத்யு|

ஸஃஸூராரதௌவெடியாஸஃ கஸஃஸூராரதௌநாவிதஃ||

க்ஷத்ரியாஹூத்யு கந ஜாயாம் ஸூதொஜாயெதநாமிதஃ|

ஸமொவாஹுஹிஜெயொ ஹொஜெஜாவிவெபு நபுஸஃஸயஃ||

வெஸூ கந ஜாஸஃபுதொஹா ஸூரஹணெ நதௌஸஃஸூத்யு|

ஸஹயிபுகஹிஜெயொ ஹொஜெஜாவிவெபு நபுஸஃஸயஃ||

ஸூத்ரகங்க்யாஸமுத்பந்நோ ப்ராஹ்மணேநதுஸம்ஸருதஃ

ஸம்ஸ்காராத்து பவேத்தாஸ அஸம்ஸ்காராத்துநாபிதஃ.

உ௨.

க்ஷத்ரியாச்சூத்ரகங்க்யாயாம் ஸூதோஜாயேதநாமதஃ

ஸகோபாலஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யோவிப்ரார்தஸம்ஸயஃ.

உ௩.

வாய்மையாகக் காணமுத்பூதோ ப்ராஹ்மணேநதுஸம்ஸ்ருதஃ
ஸஹர்திகஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யோவிப்ராரகஸம்ஸயஃ.

உச.

(இ - ள்) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனுலுண்டாய் பிராம
ணனுல் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் தாஸனென்றும், அப்படியு
ண்டாய் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்படாதவன் நாவிதனென்றும், சூத்திர
ஸ்திரீயினிடத்தில் கூத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன் பெயரினுல் கோபா
லன்னென்றும், வைச்யனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன்
குலமித்திரனென்றும், வைசியஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனுலுண்
டாய் பிராமணனுல் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் - ஆர்த்திகன் - அல்
லது அர்த்தசீலி பென்றும், மனது-வாக் - காயம்-இவைகளின் தொ
ழிலால் பிராமணனையே சரணமடைந்த சூத்திரன் ஆத்மநிவேதக
னென்றும் பெயர்பெறுகர். இவர்களிடத்தில் பிராமணர்சந்தேகமில்
லாமல் புதிக்கலாம்.

ஹாணஸூகிதஹொஜெஷு ஜயஹ்யிவ்யுதஹயஃ|

ஸகாஹஸுயொஹுதே ப்ராயஸிதஹயஹவெஸஃ||

ப்ராஹ்மணஃகூத்திரயொவெஸு ஸூஹொபாவாவஸவபுதி|

ப்ராஹ்மகூவெபாவாவெஸந யொஜ்வணபுஸுநிஷுதிஃ||

ஸூஹொணாஹொவாவஸஸுர ஹொபாவாவெஸநஸுஹுதி||

ப்ராஹ்மகூவபுஹொராது ஸ்வாகூவெஸொயயெஸஃ||

பாண்டஸ்திதமபோஜ்யேஷு ஜலம்ததிக்ருதம்பயஃ

அகாமதஸ்துயோபுக்தே ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத்.

உரு.

ப்ராஹ்மணஃகூத்திரியோவைஸ்ய ஸ்ஸூஹுத்ரோவாஹஸர்பதி

ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேன யோஜ்யாவர்ணஸ்யசிஷ்க்ருதிஃ.

உசு.

சூத்ராணம்நோபவாஸஸ்யா ச்சூத்ரோதாநேஸுத்யதி

ப்ராஹ்மகூர்சமஹோராத்ரம் ஸ்வபாகமபிஸோதயேத்.

உஎ.

(இ - ள்) சாப்பிடத்தகாத நீசஜாதிகளிடத்திலிருந்து பிராமணன்
கூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்கள் ஜலம் தயிர் பெய் பால்
இவைகளை அவர்கள் பாத்திரத்தோடு குடித்தால் பிராயச்சித்தமெ
ன்னவெனில் - ஒருநாளுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்
தைப் புசித்து சுத்தராகிநூர்கள். சூத்திரர்களுக்கு உபவாஸம் விதிக்க
த்தக்கதன்று. அவர்கள்தானத்தால் சுத்தராகிநூர்கள். ஒருபகல் ஒரு

ராத்திரியுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைசாப்பிட்
டால் சுத்தமாக்கும்.

மொஃகுத்ருமொஃயெக்ஹீரம் டியிஸவிஃகூஸொஃகூ

நிஃபிஃஷ்டம்ஹமவ்யுஃதா வவித்ருவாவஸொயநா

கோமூத்ரம்கோமயம்கூஹீரம் ததிஸர்பிஃகுஸோதகம்

நிர்திஷ்டமபஞ்சகவ்யந்து பவித்ரம்பாபஸோதகம். ௨.௮.

(இ - ள்) பசுவின்மூத்திரம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் தர்ப்ப
த்தோடுகூடியஜலம் இவைகள் சேர்ந்தால் பரிசுத்தமாயும் பாவங்க
ளைப்போக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிற பஞ்சகவ்யமென்னப்படும்.

மொஃகுத்ரும்கூஷ்வணஃபாயாஃ ஸுதாயாஸௌவமொஃயா

வயஸூதாஃசூஷ்வணஃபாயா நகூதாயாஹுஃதெஃயி

கோமூத்ரம்க்ருஷ்ணவர்ணயாஃ ஸ்வேதர்யாஸ்சைவகோமயம்

பயஸ்சதாம்ரவர்ணயாஃ ரக்தாயாக்ருஹ்யதேததி

(இ - ள்) கோமூத்திரம் கறுத்த பசுவிடத்திலிருந்தும் வெளுத்த
பசுவினிடத்திலிருந்து கோமயமும் தாமிரம் போன்றவர்ணமுள்ள
பசுவினிடத்திலிருந்து பாலும் சிவந்தபசுவினிடத்திலிருந்து தயிரும்
கிரகிக்கவேண்டும்.

கவிஸாயாவ்யுதம்ஹாஸ்யம் வவஃகூவியௌவவ

ஃகுத்ருவௌவயௌஃஃபா ஃமஃஷாயஃகூஸொஃகூ

கூஹீரம்ஸவவயௌஃஃபா ஃயித்ருவயௌஃஃபா

வ்யுதௌவயௌஃஃபா வவௌவௌஃகூஸொஃகூ

கபிலாயாக்ருதம்க்ராஹ்யம் ஸர்வம்காபிலமேவச.

௨௯.

மூத்ரமேகபலம்தத்யா தங்குஷ்டார்தம்துகோமயம்.

௩௦௨.

கூஹீரம்ஸப்தபலம்தத்யாத் ததித்ரிபலமுச்யதே

க்ருதமேகபலம்தத்யாத் பலமேகம்குஸோதகம்.

௩௧.

(இ - ள்) கபிலைப்பசுவினிருந்து நெய்யும் எல்லாமும் கபிலையிலிரு
ந்தாவது கிரகிக்கலாம். கோமூத்திரமொருபலமும் பால்எழுபலமும்
தயிர் மூன்றுபலமும் நெய் ஒருபலமும் ஒருபலம்தர்ப்பஜலமும் பெரு
விரலின் மேல்பாகத்தில் பாதுகாவு கோமயமுமிருக்கவேண்டும்.

மாயத்ருஃபாயமொஃகுத்ருமஃயாஸௌதிமொஃயா

ஸௌபாயஸௌதிஃகூஹீரம் ஃயித்ருவாயஸௌதி

தயாஸுக்ரீவீ துஜ்யம் ஷெவஸ்யுகாசுஸொடிகா|
பௌமவ்யுஜ்யஸாவதா ஸாவயெடிஸிஸநியள||

காயதர்யாதாயகோமூத்ரம் கந்தத்வாரேதி கோமயம்
ஆப்யாயஸ்வேதிசக்ரீரம் ததிக்ராவ்ணஸ்ததாததி.

௩௨.

ததாசக்ரமஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வாருஸோதகம்
பஞ்சகவ்யம்ருசாபுதம் ஸ்தாபயேதக்நிஸந்திதௌ.

௩௩.

(இ - ள்) காயத்திரியால் கோமூத்திரத்தையும், கந்தத்வாரா என்கிற ருக்கால் கோமயத்தையும், ஆப்யாயஸ்வ என்கிற மந்திரத்தால் பாலையும், ததிக்ராவ்ண என்கிற ருக்கால் தயிரையும், சக்ரமஸி என்கிறதால் நெய்யையும் தேவஸ்யத்வா என்கிறதால் தர்ப்பஜலத்தையும் கிரகித்துருக்கினால் பரிசுத்தமான அந்த பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டும்.

சூவொஹிஷ்டி யாவொய்ய ஶாநஸூராகௌவிஜ்ஞயெசு|

ஆபோஹிஷ்டேதிசாலோட்ய மானஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத்.

௩௩௨.

(இ - ள்.) ஆபோஹிஷ்டா என்கிறதால் கலந்து மானஸ்தோக என்கிறதால் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸவாவராஸுயெடிஹுா சுஹிஹாஸுாஸுாசுக்ஷிஷுஃ||

வனதெநாஸுப்யுத்யுஹோதவ்யம் வௌமவ்ய்யயாவியி|

ஸப்தாவராஸ்துயேதர்பா அச்சிந்நாக்ராய்ஸுதத்விஷுஃ

ஏதைருத்த்ருத்யஹோதவ்யம் பஞ்சகவ்யம்யதாவிதி.

௩௪௨.

(இ - ள்.) ஏழுதர்ப்பங்களை நுனி கெடாமலும் உலர்ந்ததினும் கினிரம் போன்றமிருக்கும் தர்ப்பங்களால் எடுத்து கிரமப்படி பலாசிலையினால் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

ஐராவதீஹிஷ்டிஷுாஸுாநஸூராகௌதஸுவதீ|

வனதாலிஸௌவஹோதவ்யம் ஹுதஸேஷம்பிபேத்த்விஜுஃ|

இராவதீஇதம்விஷ்ணுர்மானஸ்தோகேதுஸம்வதீ

ஏதாபிஸ்சைவஹோதவ்யம் ஹுதசேஷம்பிபேத்த்விஜுஃ.

௩௫௨.

(இ - ள்.) இராவதீ என்றும் இதம்விஷ்ணு ஒன்றும் மானஸ்தோக என்றும் சம்வதி என்றும் சொல்லுகிற மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஹோமஞ்செய்து மிகுந்ததை சாப்பிடவேண்டும்.

தடாகவ ராயஜிஷ்டஸி வீத:ஸி ராஜ ரஜ க்யஜி ||

புரையுதிதஹவெசுவஹஃ குரெணெதநஸவஹஃ|
 விவஸுஹவெசுவஹஃ குரெணெதநஸவஹஃ|
 வனகாஹநதஹவெசுவஹஃ குரெணெதநஸவஹஃ|

கூபேதுபதிதம்நுஷ்ட்வா ஸ்வஸ்குராலம்சமர்கடம்
 அஸ்திசாமாதிபதிதம் பீதவாமேத்யா அபோத்விஜஃ சக.
 காரம்துகுணபம்சம் விட்வரஹம்கரோஷ்ட்ரகம்.
 காவயமஸாப்ரதீகம்ச மாயூரம்கட்கஜம்ததா சஉ.
 வையபாக்ரமார்ஷம்ஸைம்ஹம் வாகூபேயதிமீஜஜதி.
 தடாகஸ்யாதநுஷ்டஸ்ய பீதம்ஸ்யாதுதகம்யதி சங.
 ப்ராயச்சிதம்பவேத்பும்ஸஃ க்ரமேணேதேநஸர்வசஃ.
 விப்ரஸ்யாத்யேத்திராத்ரேண க்ஷத்திரியஸ்துதிநத்வயாத் சச.
 ஏகாஹேதவைஸ்யஸ்து ஸுத்ரோநக்தேநஸ்யாத்யதி. சச, ௨.

(இ - ள்.) கிணற்றில் விழுந்திருக்கின்ற நாய் நரி குரங்கு எலும்பு
 தேயல் இவைகளைப் பார்த்து அக்கிணற்றின் நீரைக்குடிக்கக்கூடாது.
 மனிதன் காகம் நாட்டுப்பன்றி கழுதை ஒட்டகம் கவயமென்னும்
 மிருகம் புலி கரடி சிங்கம் இவைகள் கிணற்றிலாவது தடாகத்திலா
 வது முழ்கி யிறந்து அதின் பிணத்தைப் பார்த்து பிறகு அதின் நீ
 ரைக்குடிக்கக்கூடாது. அப்படி குடித்தால் கீழ்வருமாறு பிராயச்சி
 த்தம் செய்யவேண்டும். பிராமணன் குடித்தால் மூன்முநாள் உபவா
 ஸமும் க்ஷத்திரியன் குடித்தால் இரண்டுதினமும் வைச்யன் ஒருதின
 மும் சூத்திரன் ஒருராத்திரியும் உபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

வரவாகநிவ்யதஸ்ய வரவாகரதஸ்ய
 வைவஸ்யவஹஃ க்ஷாநம் திஜஸாந் ப்ராயணம்வரவா

பரபாகநிவ்ருத்தஸ்ய பரபாகரதஸ்ய
 அபசஸ்யசபுக்த்வாங்கம் த்விஜச்சாந்த்ராயணம்சரேத். சரு, ௨.

(இ - ள்.) பரபாக நிவ்ருத்தனுடையவும் பரபாகரதனுடையவும்
 அபச னென்பவனுடையவும் அன்னத்தை திவாவர்ணி கர்புஜித்தால்
 சாந்திராயணம் செய்யவேண்டும்.

வைவஸ்யதஹஹஃ க்ஷாநம் க்ஷாநம்
 க்ஷாநம் க்ஷாநம் க்ஷாநம் க்ஷாநம் க்ஷாநம்

அபசஸ்யதுயத்தாநம் தரதுச்சாஸ்யகுதஃபலம்

தாதாப்ரதிக்ருஹீதாச த்வௌதௌநிரயகாமிநௌ.

சகூற.

(இ - ள்.) அபசனுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடாது. அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் பயனற்றது. அப்படி கொடுத்தவன் வாங்கினவ னிருவரும் நரகமடைவார்கள்.

முஹீக்வாமிஸாரோராவ்ய வஹ்யஜாஹநிவபுவௌ|

வரவாகநிவபுதௌஸௌ ஃநிலிவாரிகீதிபுதௌ

க்ருஹீத்வாக்ம்ஸமாரோப்ய பஞ்சயக்யாந்நிர்வபேத்

பரபாகநிவ்ருத்தோஸௌ முநிபிபரிகீர்த்திதஃ.

சௌ.

(இ - ள்.) அக்னியை கிரகித்துக்கொண்டு அதாதது வீவாகம்செய் துகொண்டு ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்துகொண்டு பஞ்சயக்யத் தைச் செய்யாதவனைப் ப்ரபாக நிவ்ருத்தன் என்று இருஷிகள் சொல் வார்கள்.

வஹ்யஜாநுஸ்யங்க்யூக்வா வராவௌநாவஜீவதி|

ஸததஃபுராதரஃஸ்ய வரவாகநதஸுஸஃ||

பஞ்சயஜ்யாந்ஸ்வயம்க்ருத்வா பரந்நேநோபஜீவதி

ஸததம்ப்ராதருத்தாய பரபாகநதஸ்துஸஃ.

சஅ.உ.

(இ - ள்.) தினம்தோறும் பஞ்சயக்யஞ்செய்து கொண்டு அயலா னுடைய அன்னத்தாலேயே ஜீவிக்கிறவன் பரபாகநதன் என்னப்படு வன்.

முஹஸ்யபெய்யாவியவ்யா டிஹிவாரிவஜிபுதஃ|

ஜிஷிவியபுபுதகுவெஜ ரவஃவாரிகீதிபுதஃ||

க்ருஹஸ்ததர்மோயோவிப்ரோ ததாதிபரிவர்ஜிதஃ

ருஹிபீர்தர்மததவஜ்ஞ ரபசஃபரிகீர்த்திதஃ.

சகூற.

(இ - ள்.) கிருகஸ்த தர்மத்திலிருந்து கொண்டு தானமற்றவனு யிருக்கும் பிராமணன் அபசனென்று தர்மம் தெரிந்த இருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

யுமெயுமெதயுமெயுபெய்யா ஸுஷுமெதஷுமெயுபிஜா|

தெஷாநிநாநகதபுஷா யுமரூபாஹிதெபிஜா||

யுகேயுகேதுயேதர்மா ஸ்தேஷுமேதஷுமேதேயத்விஜா:

தேஷாம்நிந்தாநகர்தவ்யா யுகரூபாஹிதேத்விஜா:

இஃ.

(இ - ள்.) யுகங்கள் தோறும் எந்த தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அந்த யுகங்கள்தோறும் எந்தெந்த தவிஜர்களோ அவர்களை நிந்திக்கக் கூடாது அவர்கள் யுகத்தை யனுசரித்திருப்பவர்கள்.

ஹும்காரஃஸுரஹ்ணஸெ ஶாக்ஷ க்ஷஃகாரஃஹமஸீயஸஃ|
ஸாக்ஷாதீஷ்நஹஸ்யுஷ ஶிவாடி ஶுஸாடியெக்||

ஹும்காரம்ப்ராஹ்மணஸ்யேகத்தவா த்வம்காரம்சகரீயஸஃ
ஸகாத்வாதிஷ்டந்தஹஸ்சேஷ மபிவாத்யப்ராஸாதயேத். ௫௧.௨.

(இ - ள்.) பிராமணனைப்பார்த்து ஹும்காரத்தைச் செய்தவனும் பெரியவர்களை நியென்று சொல்லியும் ஸ்நானம்செய்து மீதிதினம் உபவாஸமிருந்து அவர்களை சேவித்து தெளிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

தாயயிக்ஷாத்யெணநாவி கணெஸ்யூவிவாஸஸா|
விவாடிவாவிநிஜீகத்யு ஶுணிவத்யுஸாடியெக்||

தாடயித்வாத்ருணேகாபி கண்டேபத்வாபிவாஸஸா
விவாதேவாபிநிர்ஜித்யப்ராணிபத்யப்ராஸாதயேத். ௫௨.௨.

(இ - ள்.) புல்லினாலாவது பிராமணனையடித்தும் கழுத்தில் துணியைச்சுற்றியும் பிராமணனை வாதத்தில் ஜயித்துமிருக்கிறவன் அவர்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ஹமஸூரூக்ஷஹாராத்யுத்ரிநாத்யுக்ஷிதிவாதந|
கதிக்யுஹம்ஹாயிரெ க்யுஹ்ரஹ்ஞாஸொணிதே||

அபகூர்யத்வஹாராத்ரம் த்ரிநாத்ரம்க்ஷிதிபாதகே
அதிக்ருச்ரம்சருதிரே க்ருச்ரோப்யந்தரஸோணிதே. ௫௩.௨.

(இ - ள்.) பிராமணனை யடிக்கும்பொருட்டு கையேரங்கினவன் ஒருதின முபவாஸமும் கீழேதள்ளினால் மூன்றுநாள் ரக்தம்புறப் படச்செய்தால் கிருச்ரமும் உள்காயம்பட்டால் அதிக்ருச்ரமும் பிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

நவாஹமிக்யுஹ்ஸூரூக்ஷவாணிவசூரஹ்ஹாஜந|
த்ரிநாத்யுஹ்வாவஸீஸூரூக்ஷிக்யுஹ்ஸூஉயுதே||

நவாஹமதிக்ருச்ரஸ்ஸ்யாத் பாணிபூரூக்ஷபோஜநம்
த்ரிநாத்ரமுபவாஸீஸ்யா ததிக்ருச்ரஸ்ஸஉச்யதே. ௫௪.௨.

(இ - ள்.) ஒன்பதுநாள் விருதமிருந்தால் அதிக்ருச்ரம் என்னப்படும். அதில் முதல் மூன்றுநாள் மத்தியாங்கபோஜனமும் இரண்டா

வது மூன்று நாள் ராத்திரிபோஜனமும் கடைசி மூன்றுநாளும் சுத்த உபவாஸமு மிருக்கவேண்டும். சாப்பிடுகிற ஆறுநாளும் திண்டைகள் நிறைந்த அன்னமாத்திரமே சாப்பிட வேண்டும்.

ஸவெபுஷாரெவபாவாநாஃ ஸங்கரெஸஜிவவ்யிதெ |
உஸஸாஹஸ்யுய்யுஸ்ய மாயத்ரீஸோயநஃவாஃ ||

ஸர்வேஷாமேவபாபாநாம் ஸங்கரேஸமுபஸ்திதே
தஸஸாஹஸ்ரமப்யஸ்ய காயத்ரீஸோதநம்பரம். * ௫௫.

(இ - ள்.) இதற்குமுன் சொல்லப்படாத எல்லாவிதமான பாபங் களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக காயத்ரியைப் பதினாபிரம் தாம் ஜபிக்க வேண்டும்; இதுவே உத்தமமான பிராயச்சித்தம்.

கக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

உஸஸ்யப்யபிவஸ்யுதௌ வாநெதௌக்ஷுராகுபுணி |
நெயௌநெவ்யுதயௌநெய ஸாநநெவவிய்யதெ ||

துஸ்வப்கம்யதிபஸ்யேத்து வாந்தேதுக்ஷுராகர்மணி
மைதுதேப்ரேததூமேச ஸ்நாநமேவவிதீயதே. க.

(இ-ள்.) கெட்டகனாவைக்கண்டாலும்வாந்திசெய்தாலும் கெஷுளர ம்செய்துகொண்டாலும் புணர்த்தாலும் பிரேதத்தின் புஷபட்டாலு ம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது.

சுஜாநாக்ஷுராஸ்யுவிணுதௌ ஸுராஸஸ்யுஷுநெவய |
வாநஸஸாராகுபுணி துயொவணபுஜிஜாதயஃ ||

அஞ்ஞாநாத்ப்ராஸ்யவிண்முத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவச
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோவர்ணாத்விஜாதயஃ. உ.

(இ - ள்.) த்விஜர்என்கிற மூன்றுவர்ணத்தாரும் தெரியாமல் மல முத்திரைத் தயாவது கள்ளுடன் சம்பந்தப்பட்டதை யாவது சாப்பிட்டால் மறு உபாயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுஜிநெவெவாடிணௌ வெஷுஷயபூவா கானிவ |
நிவதபுதெ த்விஜாதீமாஃ வாநஸஸாராகுபுணி ||

அஜீதம்மேகலாதண்டோ பைக்ஷரர்யாவரதாநிச
நிவர்தந்தேதவிஜாதீநாம் புநஸ்ஸம்ஸ்காரகர்மணி.

ந.

(இ - ள்.) அப்படி மறுஉபயனம் செய்துகொள்ளாங் காலத்தில்
கிருஷ்ணஜினம்மிஞ்சி தண்டம் பிச்சைபெடுத்தல்விருதம் இவைகள்
தேவையின்பை.

விண்ணுத்யுஷுயஸம்யுபயா ப்ராஜாவத்யுஷுயரொசு;
பௌமவ்யுஷுயத ஸ்ராவாஸுவிவ்யுஷுய||

விண்ணுத்யுஷுயஸம்யுபயா ப்ராஜாவத்யுஷுயரொசு;
பஞ்சகவ்யஞ்சுரவீத ஸ்ராவாஸுவிவ்யுஷுய||

ச.

(இ - ள்.) அதியாமல் மலமுத்திரங்களைப் பானம்செய்தால் பிரா
ஜாவத்யுஷுயத்யும் பஞ்சகவ்யத்தால் ஸ்ராவாத்யுஷுயத்யும் அப்ப
ஞ்சகவ்யபானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

ஜலாநிவதநெவெவ வுபுஜாநாஸகௌஷு;
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

ந.

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

ச.

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

எ.

புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||
புத்யாவஸிதவண்பாநா கௌஷுவிவ்யுஷுயத||

அ.

(இ - ள்.) ஜலம் அக்னி இவைகளில் விழுந்து மீண்டாலும் மகா
ப்ரஸ்தானமென் கிற மரணத்தான காரியத்தில் நின்றும் மீண்டா

லும் காங்குவர்ணத்தாநுக்குப் பிராயச்சித்தமேதெனில் - இரண்டு பிராஜாபத்யம்செய்து தீர்த்த யாத்திரைசெய்தும் விருஷபத்துடன் கூடின பத்து கோதானஞ்செய்தும் பிராமணனொழிய மூன்றுவர் ணத்தாரும் சுத்தராகிருர்கள். பிராமணனுக்குச் சொல்லுகிறேன். நம்சத்தியில் குடிமியுடன் செஷளாஞ் செய்துகொண்டு காட்டைச் சென்று இரண்டு பிராஜாபத்யத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானமு ஞ்செய்து சுத்தனாகிருனென்று விருத்தபராசரர் சொன்னார். அந்த பாவத்தில் நின்று மவன் நீங்கி பிராமண்யத்தையும் ஆடைகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிபி:

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவச||

ஸ்காநாநிபஞ்சபுண்யாநி கீர்திதாநிமநீஷிபி:

ஆக்னேயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவச.

க௩

(இ - ள்.) தெரிந்தவர்களால் ஆக்னேயமென்றும் வாருணமென் றும் பிராம்மமென்றும் வாயவ்யமென்றும் திவ்யமென்றும் ஸ்கானம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவச||

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்திவ்யமேவச||

பத்ருவாநவவெஷ்டுண தசஸூநாநிவ்யமேவச||

தத்ருவாநவவெஷ்டுண தசஸூநாநிவ்யமேவச||

ஆக்னேயம்பஸ்டநாஸ்காந மவகாஹம்துவாருணம்

ஆபோஹிஷ்டேதிசப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்கோஜஸம்ருதம்.

க௪.

பத்துஸாதபவரேஷண தத்ஸ்காநம்திவ்யமுச்சயதே

தத்ஸ்காநத்வாதுகங்காயாம் ஸ்காநேதாபவதிமாநவ:

க௫.

(இ - ள்.) சாம்பலைப் பூசிக்கொள்வது ஆக்னேயமென்றும் தண் ணீரில் மூழ்த்துவது வாருணமென்றும் ஆபோஹிஷ்டா என்கிற மக் திரத்தால் புரொக்ஷிப்பது பிராம்மமென்றும் பசுவின் குளம்பு தூளி யில் நிற்பது வாயவ்யமென்றும் வெயிலுடன் கூடினமழையில் நனை வது திவ்யமென்றும் பெயர்பெறும். இவைகளில் ஒவ்வொன்றைச் செய்தால் கங்கையில் ஸ்காநஞ் செய்தவனாகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிபி:

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிபி:

அக்திரபஸ்சவேதாஸ்ச ஸோமஸூர்யாநிலாஸ்ததா
ஸர்வவதுவிப்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரேதிஷ்டநதிதக்ஷிணே.

௨௦.

(இ - ள்.) ப்ராமணஸூடய வலதுகாதில் அக்தி அப்பு வேதங்
கள் சந்திரன் சூரியன் காற்று எல்லாரும் வசிக்கிறார்கள்.

ஹாவூஸ்யுகவெருவதும் லிவாஸூநஹூஸ்யுகை
ஹூஸ்யுநிஸிஸூநம் ராவஹூஸ்யுகைநாஸூ||

பாஸ்கரஸ்யகாரஃபூதம் திவாஸநாகம்ப்ரஸ்யதே
அப்ரஸஸ்தம்சிஸிஸநாகம் ராவஹூஸ்யதரதர்ஸநாத்.

௨௧.

(இ - ள்.) சூரியகிரணங்களால் பரிசுத்தமான மத்தியானஸநான
மேயுயர்ந்தது; ராத்திரிஸநானம் சந்திரகிரகணம்தவிர மற்றக் கால
ங்களில் அவ்வளவு உயர்ந்ததன்று.

ஹூநஹூஸ்யுகைவாவஹூஸ்யுகை: கதஹூஸ்யுகை
ஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகை||

ஸநாகம்நாகம்ஜபேஹூஸ்யுகை: கர்தவ்யேராவஹூஸ்யுகை
அந்யதாத்வஸ்யுசிராதிரிஸ்தஸமாத்நாம் பரிவர்ஜயேத்.

௨௨.

(இ - ள்.) சந்திரகிரகணத்தில் ஸநாகம், தானம், ஜபம், ஹோமம்
இவைகளைச் செய்யக்கூடவன். மற்றராத்திரிகள் அப்படி யுயர்ந்ததல்
லாததுடன் அபரிசுத்தமானதுகள். ஆகையால் மற்றராத்திரிகளில்
இவைகளை செய்யக்கூடாது.

ஹூஸ்யுகைவாவஹூஸ்யுகை: கதஹூஸ்யுகை
ஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகை||

மருதோவஸவோருத்ரா ஆதித்யாஸ்யஸவதேவதா:
ஸர்வேஸாமம்ப்ரதீபந்தே தஸ்மாத்நாகம்நுஸங்க்ரஹே.

௨௩.

(இ - ள்.) மருத்துக்கள், வசுக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்யர்கள்
இந்தமேதவதைகள் சந்திரகிரகணகாலத்தில் சந்திரனை யடைகிறார்கள்
ஆகையாலக்காலத்தில் தானம் உயர்ந்தது.

ஹூஸ்யுகைவாவஹூஸ்யுகை: கதஹூஸ்யுகை
ஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகைஹூஸ்யுகை||

கலயஜ்ஞேவிவாவேஹூஸ்யுகை: கர்தவ்யேராவஹூஸ்யுகை
ஸர்வ்யாமம்நாகம்ஸ்தேயவ நாயத்நைவம்விதிபதே.

௨௪.

(இ - ள்.) மரித்த பத்துபாட்களுக்குள் மரித்தவனைப்பற்றி அஸ்திஸஞ்சயனத்துக்குமுன் அழுதபிராமணன் ஸ்கானம்செய்யவேண்டும்.

ஸற்கின்றிலேன். பன்னிரண்டு பிறப்புசமூகாகவும் பத்துப்பிறப்பு பன்றியாகவும் ஏழுபிறப்பு நாயாகவும் பிறப்பன். என்று மனுசொன் னார்.

தக்ஷிணாயுத்யுயோவிபு ஸூரபுஸுஜஹாயாபிவி|
புராஹணஸுஹவெஹுத்யு ஸூரபுஸுபுராஹணாஹவெசு||

தக்ஷிணார்தம்துயோ விப்ரஸ்ஸூதிரஸ்யஜஹாயாத் தவி:
ப்ராஹ்மணஸ்துபவேதஸூதிர ஸ்ஸூதிரஸ்துப்ராஹ்மணோபவேத்.

(இ - ள்.) தக்ஷிணக்காக எந்தபிராமணன் சூத்திரனுடைய ஹ விஸ்ஸணஹோமஞ் செய்கிறானோ- அந்த பிராமணன் சூத்திரனாகவும் சூத்திரன் பிராமணனாகவுமாய் விடுகிறான்.

ஜேநவ்ருதஸுரீஸித்ரு சூவீநாநவதேதத் தவிஜ:
ஹுஜாநாஹிவதேத்யஸு ததநம்பரிவரஜயேத்||

மௌகவ்ரதம்ஸமாஸ்ரித்ய ஆஸீநோநவதேதத் தவிஜ:
புஞ்ஜானோஹிவதேத்யஸ்து ததநம்பரிவரஜயேத். ௩௯.

(இ - ள்.) மௌனவிருதத்தை சங்கல்பித்துக்கொண்டு போஜ னஞ் செய்கிற த்விஜன் - வார்த்தைசொல்லக்கூடாது. அப்படி வா ர்த்தைசொன்னால் அந்த அன்னத்தை யெறிந்துவிடவேண்டும்.

கூயுஹுக்ஷாத்யாவபு ஸுஸிநுவாநுஜஹுவிவெசு|
நாஹிவதேத்யஸு ததநம்பரிவரஜயேத்||

அர்த்தரம்புக்த்வாத்யோவிப்ரஸ்தஸ்மின்பாத்ரேஜலம்பிபேத்
ரூபம்தைவம்சபித்ரயஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். ௪௦.

(இ - ள்.) பிராமணன் போஜனம் பாதிசெய்கையில் அந்தப்பாத்தி ரத்தில் பாதியன்னத்துடன் ஜலத்தைக்குடித்தால் தான்செய்யும் தேவகிருத்யம் பிதுர்கிருத்யம் இவைகளையும் தன்னையும் அழித்து விடுகிறான்.

ஹுஜாநாஹிவதேத்யஸு ததநம்பரிவரஜயேத்||
புஞ்ஜானோஹிவதேத்யஸு ததநம்பரிவரஜயேத்||

புஞ்ஜானோஹிவதேத்யஸு ததநம்பரிவரஜயேத்||
ஸமுடஸ்சபாபிஷ்டோ ப்ராஹ்மகநஸ்சகலாச்யதே. ௪௧.

சூ.

55.

ff.

85.

(இ - ள்.) கிரகந்த தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவன் தனது போஷ்ய வர்க்கத்தில் தனையுடையவனாய் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நியாயவழியினை நுக்து பரமேசுவர சாதகமான புத்தியுடன் தர்மத்தை யே எண்ணுவண்டும், நியாயமாகத்தேடினபொருளைக்கொண்டு

தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டும். அன்னியாயத்தா லெவன் ஜீவிக்கி றானே அவன் எல்லாகர்மத்திலும் விலக்கப்பட்டவன்.

கூழ்விசுகவிபுரஸதீ ராஜாபிஷு-பெஹாடியி:
டிஷ்டோதூ-பு-நெஹெத தஸாஸவஸெ-தநித்யு:
||

அக்கிசித்கபிலாஸ தீராஜாபிஷு-பெஹாததி:
த்ருஷ்டமாத்தரா:புகத்யேதே தஸ்மாத்பஸ்யேதநித்யு:
சக.

(இ - ள்.) அக்னிசயனஞ் செய்தவனையும் காராம்பசுவையும் சத் திரம் என்கிற யாகத்தைச் செய்தவனையும் அரசனையும் சன்னியாசி யையும் சமுத்திரத்தையும் தினம்பார்க்கவேண்டும். இவைகள் பார்த் தபொழுதே பரிசுத்தமாக்குகிறவைகள்.

கூரணீக்ஷுஷ்டோஜ-பூ-ம-உந-ந-ஸ-பெணி-வ்யு-த-
திவாநுக்ஷுஷ்டாஜி-ந-மாம-ம-பெஹெவெதாநிரக்ஷயெக:
||

அரணீம்க்ருஷ்ணமார்ஜாலம் சந்தனம்ஸ-மணிம்க்ருதம்
திலாந்க்ருஷ்ணாஜிநம்சாகம் க்ருஹேசைதாநிரக்ஷயேத்.
சள.

(இ - ள்.) அரணிக்கட்டையையும் கறுப்புபூனையையும் சந்தனத் தையும் நல்ல ரத்தினத்தையும் நெய்யையும் எள்ளையும் க்ருஷ்ணாஜி னத்தையும் ஆட்டையும் வீட்டில் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

மவாஸ-த-வெஸகவ்யுஷ-ய-தூ-திஷ-த-ய-நி-த-
தக்ஷ-தூ-ப-ம-மணி-த- மொவ-பெ-பரி-கீ-தி-த-
||

கவாஸதம்ஸைகவ்ருஷம் யத்ரதிஷ்டத்யயந்த்ரிதம்
தத்க்ஷேத்ரந்தஸகுணிதம் கோசர்மபரிகீர்த்திதம்.
சஅ.

(இ - ள்.) ஒருகாணையோடு கூடின நூறுகோக்கள் சங்கடப்படா மல் எவ்வளவு இடத்தில் நிற்குமோ அதற்குப் பத்துமடங்குகொண்ட பூமிகோசர்மம் என்று பெயர்பெறும்.

ஸு-ஹ-தூ-ப-பி-பெ-தூ-ப-பெ-நாவா-காய-க-பெ-பெ-
வ-த-க-மொ-வ-பெ-ப-பெ-ந-ப-பெ-த-வ-பெ-பெ-பெ-
||

ப்ரஹ்மஹத்யாதிபிர்மர்த்யோ மநோவாக்காயகர்மஜை:
ஏதத்கோசர்மதானேந முச்யதேஸர்வகில்பிஷை:
சக.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய கோசர்மம் என்கிற கேஷத்திரத்தை தானஞ்செய்தவன் தன்மனது வாக்கு உடல் இவைகளா லுண்டான பிர்ம்மஹத்தி முதலான எல்லாபாவங்களினால் விடப்படுகிறான்.

கூடூஹிநெநநிஜாய ஸ்ரூத்ரியாயவிஸேஷத:
யஜாநஜீயதெதவெஸ தஜாநஸூஹகாரணம்||

குடும்பிநேதரித்ராய ஸ்ரோத்ரியாயவிசேஷத:
யத்தாநம்தீயதேதஸ்மை தத்தாநம்ஸூபகாரணம்.

௫௦.

(இ - ள்.) அதிக குடும்பத்தை யுடையவனும் தரித்திரனாயும் வேதாத்ரயனஞ் செய்தவனாய் மிருப்பவனுக்கு தானஞ்செய்தால் அத்தானம் செய்தவனுடைய சுபத்துக்குக் காரணமாகும்.

வாலீகலவதடாகாஹெஜ வஜாவெயஸதெரவி:
மவாஹகாபிபுஜாநெந ஹஜிஹதடாவிஸூஜதி||

வாபீகூபதடாகாத்ரையர்வாஜபேயஸதைரபி
கவாம்கோடிப்ரதானேந பூமிஹர்தாவிஸூத்யதி.

௫௧.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பூமியை யபகரித்தவன் நடவாபி கிணர் குளம் முதலியது வெட்டுவதாலும் தூறுவாஜபேயமாகஞ் செய்வதாலும் கோடி கோதானத்தாலுஞ் சுத்தனாகிறான்.

கஷ்டாடிஸஜிநாடிவடா க்ரூநெவரஜஸூவா|

கதஹயூகூத்ரிராதுஸூரா டூஸநாஜூநிரஸூவீக||

அஷ்டாதஸதிநாதர்வாக் ஸ்தாநமேவரஜஸ்வலா

அதஹர்த்வம்த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாதுஸநாமுநிரப்ரவீத்.

௫௨.

(இ - ள்.) தூரஸ்திரீ ஸநானதின முதற்கொண்டு பதினெட்டுநாள்களுக்குள் ரஜஸ்உண்டானால் ஸநானம் பண்ணவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் மூன்றுநாள் விலகவேண்டுமென்று உசனஸ்முனி சொன்னார்.

யாமாயாமாயஹெவ த்ரியாமஹதாயகாம|

ஹணாவஸூதிஹகாடிசூர வதிதாநாயயாஹூரோக||

யுகம்யுகத்வயம்சைவ த்ரியுகம்சசதுர்யுகம்

சண்டாலஸூதிஹகாத்யா பதிதாநாம்யதாஹ்ரமாத்.

௫௩.

(இ - ள்.) பதிதர்களுக்கு ஒருதுகத்தடியும் தூரஸ்தீர்களுட்கு - இரண்டும் பிரஸவித்தவளுக்கு முன்றும் சண்டாளனுக்கு கான்கு துகத்தடியும் விலகவேண்டும்.

ததஸ்தியிரோதெருண ஸவெவஹுஸாநராவரொசு|
ஸாக்ராவவொகயெசுஸுரூ ॥ ஜோநாசுஸுபுஸுதெயதி||

ததஸ்ஸந்திதிமாத்ரேண ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத்
ஸ்நாத்வாவலோகயேத் ஸூர்யமஜ்ஞாநாத்ஸ்ப்ருச்யதேயதி. ௫௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன அளவைவிட நெருங்கினால் உடுத்தது ணியுடன் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். மேற்சொன்னவர்களைத் தெரியாமல் தொட்டால் அப்படி ஸ்நானஞ்செய்வதுடன் சூரியனைப்பார்க்க வேண்டும்.

விடிஜோநஷுஹஸுஷு ஸ்ரஹ்ணாஜாநஷுஸுதெயதி|
தொய்விஸ்திவகெண ஸயொநளஜாயதெயுயவ||

வித்யமாநேஷுஹஸ்தேஸு ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பலஃ
தோயம்பிபதிவக்த்ரேண ஸ்வயோநேனஜாயதேத்ருவம். ௫௫.

(இ - ள்.) தன் கைகளிருக்கையில் மூடனான பிராமணன் வாயினால் குளிந்து ஜலத்தைக்குடித்தால் நாயாய்ப்பிறக்கிறான் இதுநிச்சயம்.

யஸுக்ருஃஷ்வுஜோநுஸுத்யாக ஹரூராயாரி துமஜிதா|
வநரிஹ்திவெஷநா வ்விபுஜெயுதஸூராவயெசு||

ஸ்ரானஃக்ருஃஷ்வுஜோயொவா க்ஷுசுவிவாஸாஹயாதிதஃ|
ஜாதஃஷுஜிஷுக்ரத ஸூரயஸிதஃநித்யம்||

உபஸுபெசுதிஷ்வணம் ஜோநஜிஷுஸுஸம்மஜெ|
வீணுரொனெவெவமாஷிஷு ஸ்ரஹ்ணாநுஹஜயெஷு||

யஸ்துக்ருத்தபுமாந்ப்ருயாத் பார்யாயாமாத்ருகம்யதாம்
புநிச்சதிசேதேநாம் விப்ரமத்யேதுசாவயேத். ௫௬.

ஸ்ரான்தைக்ருத்தஸ்தமோந்தேவா க்ஷுத்பிபாஸாபயார்திதஃ
தாநம்புண்யமக்ருத்வாது ப்ராயஸ்சித்தந்திநத்ரயம். ௫௭.

உய்யுமா ஹிஷு யொஹிஷு தோஸிஷு தளதயா |
கூறுத யப்பகாநித குஸௌ ஹேரணைதயா ||

• 45 •

சூகூ.

கூஉடு.

காசு.

மீஸ்துத் தருஷ்ட்வாஸமுத்ரஸ்ய பிரஹ்மஹத்யாம்வயபோஹதி.க.கூ.௨

வாந், ரயணெ த தஸ்¹ணெ² க³ஸா⁴க்ஸா⁵ ஹண⁶வாஜ⁷ ந⁸ |

உகிணாம்

பாம்

மணபோஜநம்

உகிணாம்.

எசுஉ

முத்திரகாமியான நதியினரு
முடித்தி பிராமணபோஜனம் செய்
ததோடு டிய கோதானத்தை பிராமணர்களுக்குக்
னும்.

ஸுராவாநஸக்யக்யக்யா சுபிவண்பாஸுராவிஸைகி

ஸுவாதயெடியாதாந விஹலொகெவரதயு||

ஸுராவாநஸக்யக்யக்யா அக்நிவர்ணம்ஸுராம்பிபேத்

ஸுபாதயேத்ததாத்மாந மிஹலோகேபரதாச.

எருஉ.

(இ - ள்.) ஒருக்கால் சாராயத்தைக் குடித்தவன் சாராயத்தை
அக்நியின்வர்ணமுண்டாகும்படி நன்றாகக்காய்ச்சி அதைக்குடிக்க
வேண்டும். அதினால் தன்சரீரத்தைவிட்டு இந்தலோகத்திலும் பா
லோகத்திலும் சுத்தனாவன்.

சுவஹுதஸுவண்போது ஸுராவணஸுததஸுயம்

மெவநுஸுமோடிய ராஜாநஸுவயாயது||

ததஸுபிவிவாவொதி ராஜாஸௌக்யவனவதம்

காசிதஸுக்யதயசஸுராச நாந்யாவயுகிஹுதி||

அபஹ்ருத்யஸுவர்ணந்து ப்ராஹ்மணஸ்யததஸ்வயம்

கச்சேந்முஸலமாதாய ராஜாநம்ஸ்வவதாயது.

எசுஉ.

ததஸ்ஸுத்திமவாப்நோதி ராஜாஸௌமுத்தவது

காமதஸ்துக்ருதம்யதஸ்யாத் நாந்யதாவதமர்ஹதி.

எஎஉ.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய ஸ்வர்ணத்தைத்தானபகரித்தால் உல
க்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்னைக்கொல்வதற்கு அரச
னிடத்தில்போகவேண்டும். பிறகு அரசன் அந்தஉலக்கையாலிவனை
ஒருஅடி அடித்தால் அந்த அடியாலிவனிறந்தாலும் விடப்பட்டாலு
மிவன் சுத்தனாகிறான். அறிந்துசெய்த திருட்டுக்கு இந்தவதம் பிரா
யச்சித்தம். இல்லாவிடிவிது பிராயச்சித்தமாகாது.

சுஸநாஸுயநாடிநாசு ஸுஹாஸுஸுஸுஹலொஜநாசு

ஸுக்ராசுஹிவாவாநி தெவஸிநுஸிவாஹஸி||

